

April, maj, jun 2024.

VELIKA BORBA

1. Rat u pozadini svih ratova	5
2. Osnovno pitanje glasi: Ljubav ili sebičnost?	13
3. Svetlost sija u tami	21
4. Zastupanje istine	29
5. Vera uprkos svim nepovoljnim izgledima	37
6. Dva svedoka	45
7. Motivisani nadom	53
8. Svetlost iz svetilišta	61
9. Temelj Božje vladavine	69
10. Razotkrivanje spiritizma	77
11. Predstojeći sukob	85
12. Završni događaji na zemlji	93
13. Trijumf Božje ljubavi	101

VELIKA BORBA

Autor: Mark Finli

Broj 2/2024.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

www.subotnaskola.org

Odgovara: Želimir Stanić, Beograd, Radoslava Grujića 4

Prevod: Tamara Babić

Lektura: Mirjana Đerić

Prelom: Gordana Ardeljan

Izdaje: »Preporod«, Beograd

Za izdavača: Saša Todoran, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tiraž: 1100

Za internu upotrebu

Tabele priprema Odeljenje za subotnu školu

© [2024] Generalna konferencija Hrišćanske adventističke crkve*. Sva prava pridržana. Nijedno lice ili ustanova ne može da menja, prepravlja, prilagodava, prevodi, reprodukuje ili objavljuje nijedan deo biblijske pouke bez prethodnog pismenog odobrenja Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve*. Odeljenske službe Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* su ovlašćene da se pobrinu za prevod biblijske pouke, u skladu sa posebnim smernicama. Autorska prava takvih prevoda i njihovo objavljivanje i dalje su u nadležnosti Generalne konferencije. Izrazi »Hrišćanska adventistička«, »Adventistička« i logo sa plamenom su registrovane oznake Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* i ne mogu se koristiti bez prethodnog odobrenja Generalne konferencije.

Ako bi vas pitali: „Koja se središnja tema provlači kroz celu Bibliju?“, šta biste odgovorili? Isus? Plan spase-nja? Krst? Da, sve to, naravno! Među-tim, u pozadini te tri važne teme nala-zi se jedna još sveobuhvatnija, a to je „velika borba“. Ta tema prožima celu Bibliju, od Postanja do Otkrivenja.

Velika borba je otpočela na nebu sa Luciferovom pobunom protiv Boga. U srži tog kosmičkog sukoba je pitanje Božje ljubavi. Da li je On za-ista pun ljubavi? Da li On zaista ima u vidu najbolje interese svojih stvo-renja? Ili je On autoritativni diktator koji želi samo ono što je u Njegovom sopstvenom interesu?

Pouka za ovu tromesečje prati svetsku istoriju sa Božje tačke gledišta, onako kako je proroštvo otkriva, od Hristovog vremena kroz vekove do naših dana i dalje. Sama Božja priroda je ljubav, tako da su i sva Njegova dela puna ljubavi, mada ta činjenica nije uvek očigledna ograničenim ljudskim bićima, pa čak ni anđelima. Međutim, i Božja ljubav se progresivno otkrivala uporedo sa odvijanjem velike borbe. Njenu visinu i dubinu najjasnije sagledavamo na krstu. Na Golgoti, Božja ljubav se pokazala pred celim svemirom, kada je Hristos prineo svoj život kako bi iskupio čovečanstvo, čime je sotonin potpuni poraz bio osiguran.

Da, bitka i dalje besni. Sotona je pokušao da uništi Isusa na krstu, a vidimo i kako je tokom vekova pokušavao da uništi Božji narod. Mada je sotona nemilosrdno progonio Hristovu crkvu i pobio milione ljudi, Bog je uvek bio sa svojim narodom i On ih nikad neće napustiti.

Ovog tromesečja pratićemo glavni razvoj događaja tokom velike borbe, počevši od pobune na nebu. Proučićemo glavna sporna pitanja u sukobu između Hrista i sotone. Videćemo nesalomivu hrabrost Valdenžana uprkos žestokom progonstvu, i odlučnost reformatora da slede biblijsku istinu, čak i suočeni sa torturom, lancima, lomačom i mučeništvom.

Komentarišući veru tih duhovnih divova, Elen G. Vajt izjavljuje: „Biblija je bila njihov autoritet, i njenim učenjem ocenjivali su sve nauke i sve zahteve. Vera u Boga i u Njegovu Reč održavala je ove svete ljude dok su na lomačama žrtvovali svoje živote.“ – *Velika borba*, str. 249 (original).

Reformacija je zapalila baklju istine koja još uvek gori. Temeljna vera reformatora u Sveto pismo i njihova čvrsta uverenost u spasenje verom, utrlji su put pojavi adventnog pokreta, koji su povelili Vilijam Miler i mnoštvo drugih ljudi širom sveta.

Crkvu adventista sedmog dana podigao je Bog, da bi nastavila da zida na temeljima koje su postavili reformatori, kako bi obnovila biblijske istine koje su vekovima bile izgubljene iz vida. Od osnovne važnosti za njenu misiju je objavljivanje poruka tri anđela iz teksta Otkrivenje 14,6-12, što je Božja konačna opomena svetu kojem će uskoro doći kraj.

Ta objava budi gnev sotone, koga apostol Jovan opisuje kao zmiju: „I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalijem sjemenom njezinijem, koje drži zapovijesti Božije i ima svjedočanstvo Isusa Hrista“ (Otkrivenje 12,17). Proučavaćemo i završne događaje u velikoj borbi, uključujući trijumf Božje ljubavi nad svim poglavarstvima i silama tame, što prethodi stvaranju novog neba i nove zemlje.

Mada je Biblija osnov pouke za ovo tromesečje, koristićemo i knjigu *Velika borba*, od Elen G. Vajt, kao tematski okvir za proučavanje ove ogromne teme. Poglavlja na kojima se svaka pouka zasniva navode se na početku, kako bi se olakšala njena upotreba kao dodatnog štiva za dalje proučavanje i razmenu mišljenja, i da bismo svi mogli još potpunije „poznati pretežnju od razuma ljubav Hristovu“ (Efescima 3,19).

Rodom iz Konektikata u Sjedinjenim Državama, Mark Finli, svetski poznati evanđelista, bio je potpredsednik Generalne konferencije od 2005. do 2010. godine. Posle penzionisanja, postao je pomoćnik predsednika Generalne konferencije. Pastor Finli i njegova supruga, Ernestina, imaju troje dece i petoro unučadi.

RAT U POZADINI SVIH RATOVA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 12,7-9; Jekizilj 28,12-15; Isaija 14,12-14; 1. Mojsijeva 3,15, Jovan 17,24-26.

Tekst za pamćenje: „I posta rat na nebu. Mihailo i anđeli njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i anđeli njezini. I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mjesta na nebu“ (Otkrivenje 12,7.8).

Ako je Bog tako dobar, zašto je ovaj svet tako loš? Kako Bog ljubavi može da dopusti postojanje tolikog zla? Zašto se loše stvari dešavaju dobrim ljudima? U pouci za ovu sedmicu istražićemo vekovni sukob između dobra i zla. Počevši od Luciferove pobune na nebu, istražićemo poreklo zla i Božje ogromno strpljenje u postupanju sa tim problemom.

Naš Bog je Bog neverovatne ljubavi. Sama Njegova priroda je ljubav (1. Jovanova 4,7.8). Svi Njegovi postupci su pokrenuti ljubavlju (Jeremija 31,3). Ljubav se nikad ne može zadobiti silom, prisudom ili zakonskim propisima. Elen G. Vajt to lepo izražava kad piše: „Samo ljubav može da probudi ljubav.“ – *Čežnja vekova*, str. 22 (original). Oспорiti moć izbora znači uništiti sposobnost da se voli, a uništiti sposobnost za ljubav znači iskoreniti svaku mogućnost da budemo istinski srećni. Bog svojom ljubavlju osvaja našu odanost. On upravlja velikom borbom između dobra i zla na takav način da se greh više nikada ne pojavi u svemiru. Božja namera je da pred celim svemirom pokaže da je On uvek delovao u najboljem interesu svojih stvorenja. Posmatranje sveta kroz sočiva Božje ljubavi, u svetlu velike borbe između dobra i zla, pruža sigurnost svakome od nas da će ono što je pravo pobediti nepravdu, i to zauvek.

***Proučite pouku za ovu sedmicu, zasnovanu na 29. i 30. poglavlju knjige Velika borba, da biste se pripremili za subotu, 6. april.**

RAT NA NEBU

Pročitajte Otkrivenje 12,7-9. Šta nam taj tekst otkriva o slobodi koja postoji na nebu i o poreklu zla? Kada se Lucifer pobunio, na koje načine je Bog mogao da odreaguje?

Ti stihovi opisuju kosmički sukob između dobra i zla. Sotona i njegovi anđeli zaratili su protiv Hrista i na kraju su bili zbačeni sa neba. Deluje krajnje neobično da je rat mogao da izbije na tako savršenom mestu kao što je nebo. Zašto se to dogodilo? Da li je Bog pun ljubavi stvorio demon-skog anđela koji je pokrenuo taj rat? Da li je taj anđeo imao neki koban nedostatak koji ga je naveo na pobunu? Biblija jasno objašnjava poreklo zla. Ona povlači zavesu u stranu kad je reč o sukobu između dobra i zla.

Uporedite sledeće tekstove: Jezekilj 28,12-15 i Isaija 14,12-14. Šta se zbivalo u umu tog anđeoskog bića po imenu Lucifer, što ga je navelo na pobunu?

Bog nije stvorio đavola. On je stvorio biće blistavog sjaja po imenu Lucifer. To anđeosko biće stvoreno je kao savršeno. A sastavni deo njegovog savršenstva bila je sloboda izbora – temeljno načelo Božje vladavine, koja se sprovodi uz pomoć ljubavi a ne prinude. Greh je potekao od Lucifera na samom nebu. Nema logičnog objašnjenja zašto je taj savršeni anđeo dopustio da se ponos i ljubomora ukorene u njegovom srcu i da prerastu u pobunu protiv Stvoritelja.

Lucifer, stvoreno biće, poželeo je za sebe obožavanje koje pripada samo Stvoritelju. On je pokušao da uzurpira Božji presto dovodeći u pitanje Božji autoritet. Njegova pobuna dovela je do otvorenog rata na nebu.

Mada je dugo trpeo Lucifera, Bog nije mogao da mu dopusti da iskvari celo nebo svojom pobunom. „Nebeski saveti preklinjali su Lucifera. Božji Sin mu je predstavio Stvoriteljevu veličinu, dobrotu, i pravednost, i svetu, nepromenljivu prirodu Njegovog zakona. Bog je lično uspostavio nebeski red, i odstupajući od njega, Lucifer će osramotiti svoga Stvoritelja, a sebi doneti propast. Međutim, opomene izrečene u beskrajnoj ljubavi i milosti samo su još više pobudile duh protivljenja u njemu.“ – Elen G. Vajt, Velika borba, str. 494, 495 (original).

Koje pouke o Božjem karakteru možete izvući iz Njegovog postupanja prema zlu?

LUCIFER OBMANJUJE – HRISTOS POBEĐUJE

Nema nikakvog logičnog objašnjenja zašto je Lucifer, taj savšeni anđeo, dopustio da se oholost i ljubomora ukorene u njegovom srcu i da prerastu u pobunu protiv Stvoritelja. Sotonina oholost je sazrela do otvorene pobune. On je optužio Boga da je nepravičan i nepošten. I zarazio je anđele svojim sumnjama i optužbama.

Pročitajte Otkrivenje 12,4. Šta nam taj stih otkriva o sotoninoj sposobnosti obmanjivanja? Koliko anđela je naselo na njegove laži o Bogu?

Kada je izbio rat na nebu, anđeli su morali da odluče – da li će slediti Isusa ili Lucifera? Kakva je bila priroda tog rata na nebu? Da li je to bio fizički rat ili rat ideja – ili oboje? Ne znamo te pojedinosti, ali je sukob bio fizički u dovoljnoj meri da su sotona i njegovi anđeli konačno bili „zbačeni“ i „više im se ne nađe mjesta na nebu“ (Otkrivenje 12,8.9). Taj rat je očigledno uključivao i neku vrstu fizičkog obračuna.

Jedno je izvesno u vezi sa ratom na nebu. Svaki anđeo je morao da se opredeli za ili protiv Hrista. Koga će da sledi? Čiji glas će da sluša? Odati anđeli su izabrali da ostanu poslušni Hristovim zapovestima prožetim ljubavlju, dok je jedna trećina anđela poslušala glas Lucifera, suprotstavila se Bogu i izgubila nebo. I mi smo takođe, u ovom kritičnom trenutku ovozemaljske istorije, pozvani da donesemo odluku za ili protiv Hrista. I mi takođe treba da se izjasnimo na čijoj smo strani – Hristovoj ili sotoninoj.

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Mojsijeva 2,15-17; 2. Mojsijeva 32,26; Isus Navin 24,15; 1. O carevima 18,20.21 i Otkrivenje 22,17. O kojim nas temeljnim načelima u vezi sa velikom borbom ti stihovi uče?

Kada je stvorio nas ljude, Bog je duboko u naš um usadio sposobnost da mislimo, rasuđujemo i biramo. Suština naše ljudskosti je naša sposobnost da donosimo moralne odluke. Mi nismo puki roboti. Stvoreni smo po Božjem obličju, različiti od životinjskog sveta po svojoj sposobnosti da donosimo moralne odluke i da živimo u skladu sa večnim duhovnim načelima. Od trenutka Luciferove pobune na nebu, Bog je pozivao svoj narod da odgovori na Njegovu ljubav i da bude poslušan Njegovim zapovestima, donoseći odluku da Mu služi.

Koje pouke možemo izvući iz te bitke na nebu, a koje se odnose na naše lične bitke sa zlom? Ako je sotona uspeo da prevari pravedna, sveta nebeska bića, šta nam to govori u vezi sa njegovim zlokočnim pokušajima da obmane nas?

PLANETA ZEMLJA BIVA UKLJUČENA

Kada je stvarao zemlju, Bog ju je stvorio savršenom. Biblija kaže da „pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro bješe veoma“ (1. Mojsijeva 1,31). Nigde nije bilo nikakvog traga greha ili zla. Ali Bog je Adamu i Evi dao istu slobodu izbora kakvu je dao i Luciferu. On nije želeo robote na zemlji baš kao što ih nije želeo ni na nebu.

Potrudio se, zapravo, da im tu slobodu i razjasni. Posadio je drvo u Vrtu i nazvao ga „drvo poznanja dobra i zla“. Govorio im je o tome s posebnom pažnjom, jer je hteo da bude siguran da su oni svesni da imaju izbor.

Međutim, sotona je došao do tog drveta kada se Eva tu našla i rekao joj: „Nećete vi umrijeti; nego zna Bog da će vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati što je dobro što li zlo“ (1. Mojsijeva 3,4.5). Ako budete jeli sa tog drveta, ući ćete u novu sferu postojanja. Doživjećete nešto uzbudljivo. Osetićete ushićenje kakvo ranije niste poznavali. Evo, Bog krije nešto od vas. Zato uzmi taj zabranjeni plod i pojedite ga.

Kada je Eva donela tu odluku, a posle nje i Adam, oni su otvorili jedna vrata za koja je Bog želeo da budu zauvek zatvorena. Bila su to otvorena vrata za greh, patnju, stradanje, bolest i smrt.

Uporedite tekst 1. Mojsijeva 3,1-3 sa Rimljanima 3,23 i Rimljanima 5,12. Šta je zajedničko tim tekstovima? Opišite krajnje posledice greha koje muče čitav ljudski rod.

U samoj svojoj srži, greh je pobuna protiv Boga. On dovodi do odvajanja od Boga. A budući da je Bog izvor života, odvajanje od Njega vodi u smrt. To vodi takođe i u zabrinutost, strahovanje, patnju i bolest. Patnja na našem svetu je, u krajnjoj liniji, posledica življenja na planeti opustošenoj grehom. To svakako ne znači da svaki put kada stradamo ili se razbolimo, do toga dolazi zato što smo u nečemu zgrešili. To samo znači da je svako od nas pogođen činjenicom da živimo na planeti pogođenoj grehom.

Pročitajte sledeće tekste: 1. Mojsijeva 3,15; 3. Mojsijeva 5,5.6 i Jovan 1,29. Koje je obećanje Bog dao Adamu i Evi u Vrtu nakon što su zgrešili, a koje im je pružilo nadu kad su ih obuzeli krivica i očajanje? Koju službu je On pokrenuo u Edemu, što im je vekovima unapred usmerilo pažnju ka rešenju za problem greha?

LJUBAV PRONALAZI PUT

Adam i Eva su zgrešili, i Bog im je rekao da moraju da napuste svoj dom u vrtu. Od tada pa nadalje, naporan rad i patnja biće njihova sudbina. A da li će morati da pate i konačno umru bez ikakve nade? Da li je smrt kraj svega?

Upravo u tom trenutku Bog im je dao obećanje zapisano u tekstu 1. Mojsijeva 3,15. Gledajući direktno u sotonu, zmiju, rekao je: „Mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između sjemena tvojega i sjemena njezina; ono će ti na glavu stajati a ti ćeš ga u petu ujedati.“ Možda oni u tom trenutku nisu u potpunosti razumeli šta je to značilo, ali bilo im je jasno da imaju čemu da se nadaju. Na neki način, preko „ženinog semena“, njihovo izbavljenje će doći.

„Ženino seme“ je, naravno, Isus Hristos (Galatima 3,16). Na krstu, sotona Ga je ujeo za petu. Ali Isusova pobjeda nam garantuje da će jednog dana glava zmije biti smrskana, i da će se vrata patnje i smrti, koja su Adam i Eva otvorili, jednog dana zatvoriti.

Pročitajte sledeće tekstove: Jevrejima 2,9; Galatima 3,13 i 2. Korinćanima 5,21. Šta nam ti stihovi govore o beskrajnim razmerama Hristove žrtve na krstu?

Jeste li se ikad pitali da li vas Bog zaista voli? Pogledajte na krst. Pogledajte na trnov venac koji su Mu stavili, i na klinove na Njegovim šakama i stopalima. Svakom kapi krvi koju je Isus prolio na Golgoti, Bog vam govori: *Volim vas. Ne želim da budem na nebu bez vas. Da, zgrešili ste. Prodali ste se neprijatelju. Istina je da ste, sami po sebi, nedostojni večnog života. Ali ja sam platio otkup da bih vas zadobio natrag.* Ako pogledate na krst, nikad više nećete morati da se pitate da li ste voljeni.

Biblija govori o Isusu koji je došao na ovaj svet i doživeo bol, razočaranje i patnju, koji su zajedničko iskustvo celog ljudskog roda. Ona otkriva Hrista koji se suočio sa istim iskušenjima s kojima se mi suočavamo, Hrista koji je i svojim životom i svojom smrću na krstu trijumfovao nad poglavarstvima i silama pakla – i sve to za svakoga od nas pojedinačno.

Razmislite o tome – Isus, Onaj koji je stvorio svemir (videti Jovan 1,3), sišao je sa neba i ne samo da je došao na ovaj pali svet, već je i postradao na način na koji niko od nas nikad neće (videti Isaija 53,1-5). A učinio je to zato što nas voli – svakoga od nas. Kakvog li moćnog razloga za nadu!

Kako je Hristos odgovorio na sotonine optužbe na krstu? Šta je Njegovom smrću postignuto u svetlu velike borbe između dobra i zla?

NAŠ PRVOSVEŠTENIK

Ono što je Isus učinio za nas na krstu, osposobljava Ga i da posreduje za nas na nebu. Naš vaskrsli Gospod je naš veliki Prvosveštenik, koji nam obezbeđuje sve što je potrebno da bismo bili spaseni i da bismo zauvek živeli u Božjem carstvu.

Pročitajte Jevrejima 4,15.16 i Jevrejima 7,25. Na koji način nam ti stihovi pružaju sigurnost u svetu iskušenja, patnje, bolesti i smrti?

Tekst kaže da je On „u svačemu iskušan kao i mi, osim grijeha“ (Jevrejima 4,15). I dodaje: „Pristupimo dakle slobodno“ – što znači s pouzdanjem – „k prijestolu blagodat i primimo milost i nađemo blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomoć“ (Jevrejima 4,16).

Da to kažemo sasvim jednostavno, Isus nas predstavlja pred svemirom kao one koji su obučeni u Njegovu pravednost, spaseni Njegovom smrću i iskupljeni Njegovom krvlju. Sve što je trebalo mi da budemo, On je bio. U Hristu nema nikakve osude za grehe iz naše prošlosti. U Hristu je naša krivica izbrisana, i zahvaljujući Njegovom moćnom posredovanju, stisak greha nad našim životom je prekinut. Lanci koji nas vezuju su olabavljeni, i mi smo slobodni.

Pročitajte tekst Jovan 17,24-26. Za čim Hristos najviše čezne dok traje velika borba između dobra i zla?

„Kada je velika Žrtva bila prinesena, Hristos se uzneo u visine, odbijajući obožavanje anđela, sve dok nije uputio zahtev: 'Hoću da i oni koje si Mi dao budu sa Mnom gde sam Ja; da vide slavu Moju koju si Mi dao, jer si imao ljubav k Meni pre postanja sveta' (Jovan 17,24). A onda, pun neizrecive ljubavi i sile, odjeknuo je odgovor s Očevog prestola: 'Da Mu se poklone svi anđeli Božji!' (Jevrejima 1,6). Nikakva mrlja nije ostala na Isusu. Njegovo poniženje je prestalo, Njegova žrtva je dovršena, i Njemu je bilo darovano ime koje je iznad svakog drugog imena.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 501, 502 (original). Isus više od ičega želi da mi budemo s Njim na nebu. Čeznja Njegovog srca, razlog Njegove smrti i posredovanja je naše spasenje. Imate li vi neku posebnu potrebu u svom životu? Kažite to Isusu. Tamo gde postoji žalost, On donosi utehu. Gde postoji strah, On donosi mir. Gde postoji krivica, On donosi oprostjenje. Gde postoji slabost, On donosi snagu.

Šta mislite, zašto je Hristos žrtvovao sebe za nas? Šta nas čini toliko vrednim za Njega?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Izagnavši sotonu sa Neba, Bog je proglasio svoju pravednost i sačuvao čast svoga prestola. Međutim, kada je čovek zgrešio popustivši prevarama otpalag duha, Bog je dokazao svoju ljubav dajući svoga jedinorodnoga Sina da umre za grešni rod. U službi pomirenja pokazan je Božji karakter. Moćni dokaz pružen na krstu pokazao je celom svemiru da se grešno ponašanje za koje se Lucifer odlučio ni na koji način ne može pripisati Božjoj vladavini.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 500, 501 (original).

„Krst na Golgoti, koji predstavlja dokaz da je Zakon nepromenljiv, objavljuje celom svemiru da je plata za greh smrt. Spasiteljjev poslednji uzvik: 'Svršeno je', odjeknuo je kao posmrtno zvono sotonu. Veliki sukob, koji je tako dugo vođen, tada je bio odlučan, i postalo je sigurno i konačno uklanjanje greha. Božji Sin je prošao kroz vrata groba, da 'smrću satire onoga koji ima državu smrti, to jest đavola' (Jevrejima 2,14).“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 503 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Ako je Bog znao da će se Lucifer pobuniti, zašto mu je uopšte dao moć izbora? Ili, kada se Lucifer pobunio, zašto ga jednostavno nije odmah uništio? Kako bi svetovi koji nisu pali reagovali da je Bog odmah zbri-sao Lucifera? Zašto je zainteresovanost svemira za plan spasenja (1. Petrova 1,12; Otkrivenje 5,13; Otkrivenje 16,7) toliko važna za razumevanje velike borbe?
2. Kojih razloga za Hristovu smrt na krstu možete da se setite? Da li je to bilo samo zato da bi se otkrio Božji karakter? Da li je to bilo da bi se platila otkupnina za greh? Ako jeste, kome je plaćen taj otkup? Iznesite svoja razmišljanja i navedite biblijske razloge za njih.
3. Kada koristimo izraz „velika borba“, na šta mislimo? Razgovarajte o različitim aspektima velike borbe i o tome kako se pouka za ovu sedmicu može primeniti na vaš lični život.
4. Šta nam biblijski tekstovi govore o realnosti velike borbe? (Videti, na primer, Jov 1; 2; Efescima 6,12.)
5. U kom smislu je shvatanje adventista sedmog dana jedinstveno u poređenju sa ostalim hrišćanskim denominacijama? Šta je to u vezi sa temom o velikoj borbi po čemu se adventisti izdvajaju?

OSNOVNO PITANJE GLASI: LJUBAV ILI SEBIČNOST?

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 19,41-44; Matej 23,37.38; Jevrejima 11,35-38; Otkrivenje 2,10; Dela 2,44-47; Jovan 13,35.

Tekst za pamćenje: „Ne boj se, jer sam ja s tobom; ne plaši se, jer sam ja Bog tvoj; ukrijepiću te i pomoći ću ti, i poduprijeću te desnicom pravde svoje“ (Isaija 41,10).

Zamislite da ste pastir koji čuva svoje koze na obroncima Malsinske gore sa pogledom na grad Jerusalem. Čujete neke glasove i istog trenutka prepoznajete Isusov glas. Zapanjeni ste onim što On kaže. I Njegovim učenicima je teško da to shvate. Dok zalazeće sunce obasjava hram sa zlatnim kupolama i ogleda se u snežnoj belini njegovih veličanstvenih mermernih zidova, Isus bez trunke sumnje izjavljuje:

„Zaista vam kažem: neće ostati ovdje ni kamen na kamenu koji se neće razmetnuti“ (Matej 24,2). Učenici su zbunjeni, a i vi takođe. Šta Isus uopšte misli pod tim rečima? Na koji način se one odnose na kraj sveta, o kom su se Isusovi učenici raspravljali?

Zaneseno slušate kako Isus majstorski spaja događaje koji će dovesti do uništenja Jerusalima sa onima koji će se odigrati neposredno pre Njegovog povratka. U razaranju Jerusalima otkrivamo nagoveštaj sotonine strategije za obmanjivanje i uništenje Božjeg naroda na kraju vremena. Isusove smernice u tekstu Matej 24 jasno skiciraju događaje poslednjih dana u kontekstu pada Jerusalima.

Proučićemo sotoninu dvostruku strategiju kako da prevari i uništi Božji narod. Ono što ne uspeva da postigne putem progonstva, zli se nada da će postići putem kompromisa. Međutim, Bog nikad ne biva zatečen i iznenađen, tako da čak i u najtežim vremenima On uspeva da sačuva svoj narod.

***Proučite pouku za ovu sedmicu, zasnovanu na 1. i 2. poglavlju knjige Velika borba, da biste se pripremili za subotu, 13. april.**

SPASITELJ SLOMLJENOG SRCA

Dok je sedeo na Maslinskoj gori sa pogledom na grad Jerusalim, Isusovo srce je bilo slomljeno. Jovanovo evanđelje kaže: „K svojim dođe, i svoji ga ne primiše“ (Jovan 1,11). Isus je učinio sve što je mogao da bi spasio svoj narod od predstojećeg uništenja njihovog voljenog grada.

Isusova ljubav prema Njegovom narodu poticala je iz srca beskrajne ljubavi. On ih je uvek iznova s ljubavlju opominjao da se pokaju i da prihvate Njegov milostivi poziv.

Pročitajte sledeće tekstove: Luka 19,41-44; Matej 23,37.38 i Jovan 5,40. Šta vam ti stihovi govore o Isusovom stavu prema Njegovom narodu i o njihovom odgovoru na Njegov ljubazni poziv blagodat i milosti? Kakvo otkrivenje Božjeg karaktera tu vidite?

Teško je takav događaj kao što je bilo uništenje Jerusalima razumeti u svetlu Božjeg karaktera ljubavi. Istorija otkriva da je desetine hiljada ljudi umrlo kada je rimski general Tit poveo svoju vojsku na taj grad. Jerusalim je bio opustošen. Muškarci, žene i deca stradali su u tom pokolju. Gde je bio Bog kada je Njegov narod toliko patio? Iako je odgovor jasan, nije ga lako u potpunosti razumeti. Njegovo srce je bilo slomljeno. Njegove oči su bile pune suza. Vekovima je pružao ruke ka svom narodu. Ali oni su zbog svoje pobune protiv Njegove dobrote izgubili pravo na božansku zaštitu. Bog ne interveniše uvek da bi ograničio posledice odluka svog naroda. On dopušta da se ispolje prirodne posledice pobune. Bog nije izazvao pokolj nevine dece prilikom razorenja Jerusalima. Ta tragična smrt nevinih bila je sotonino, a ne Božje delo.

Sotona uživa u ratu, jer on budi najgore strasti ljudskog srca. Njegova namera je vekovima bila da vara i uništava, a da za svoja zla dela optuži Boga.

Pročitajte tekst Matej 24,15-20. Koje uputstvo je Isus dao svom narodu da bi ga spasio od predstojećeg uništenja Jerusalima?

Dobro je imati na umu da je ogromna većina hrišćana koji su živeli u Jerusalimu 70. godine nove ere bila jevrejskog porekla. Bog pun ljubavi želeo je da sačuva što je moguće više pripadnika svog naroda. Zato im je dao uputstvo da pobegnu iz grada kada se rimska vojska približi.

Razmislite o sledećoj tvrdnji: mi ne sudimo o Božjem karakteru na osnovu onoga što se događa oko nas, već na sva dešavanja gledamo kroz prizmu Njegovog karaktera ljubavi, kakav je otkriven u Bibliji. Zašto je to tako dobar savet?

HRIŠĆANI SAČUVANI BOŽJIM PROVIĐENJEM

Božja milost, blagodat, providenje i predznanje jasno su otkriveni u događajima koji su doveli do razorenja Jerusalima. Cestije Gal i rimska vojska opkolili su grad. U jednom neočekivanom potezu, kad je izgledalo da njihov napad samo što nije usledio, oni su se povukli. Jevrejska vojska ih je gonila i odnela veliku pobeđu.

Dok su Rimljani bežali, a Jevreji ih progonili, hrišćani iz Jerusalima su se sklonili u grad Pelu u Pereji, na drugoj obali reke Jordan. „Obećani znak bio je pokazan hrišćanima koji su ga čekali, i tako se pružila prilika svima koji su bili spremni da poslušaju Spasiteljevu opomenu. Događaji su se tako odvijali da ni Jevreji ni Rimljani nisu mogli da spreče odlazak hrišćana.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 30 (original).

Pročitajte stihove Psalmi 46,1 i Isaija 41,10. Šta nam ti stihovi govore o Božjem staranju delovanjem Njegovog providenja?

Bog je suveren i upravlja događajima na zemlji na takav način da se Njegovi božanski ciljevi na kraju ipak ostvare. Mada On ponekad menja svoje prvobitne planove zavisno od naših odluka, Njegov konačni plan za ovu planetu biće ostvaren. Biće i trenutaka kada će Božji narod doživljavati teškoće, progonstvo, zatvaranje, pa i samu smrt zbog Hrista. Ali čak i u najizazovnijim trenucima, usred najžešćih napada sotone, Bog podupire i čuva svoju crkvu.

Pročitajte tekstove Jevrejima 11,35-38 i Otkrivenje 2,10. Koju realnost nam ti tekstovi otkrivaju u vezi sa našom bitkom protiv sila zla? Kako se ti tekstovi mogu uskladiti sa idejom o Božjoj zaštiti iz prethodnog pitanja? Da li postoji kontradiktornost između ideje o Božjoj zaštiti i toga što On dopušta da se neki od nas suoče sa bolnim patnjama, pa čak i sa mučeničkom smrću zbog Hristovog dela?

„Svi sotonini naponi da nasiljem uništi Hristovu Crkvu, ostali su uzaludni. Velika borba u kojoj su Isusovi učenici položili svoje živote, nije prestala kada su ovi verni zastavnici pali na svom mestu. Svojim porazom postali su pobjednici. Božje sluge bile su pobijene, ali Njegovo delo postojano je išlo napred.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 41 (original).

Šta bi trebalo da nam znači to što su biblijski pisci, koji su svakako poznavali bol i patnju, ipak mogli uvek iznova da pišu o realnosti Božje ljubavi? Kako možemo i sami da iskusimo tu istu ljubav?

VERNI USRED PROGONSTVA

Tokom ranih vekova hrišćanstva, Crkva je brzo rasla uprkos zatvaranju, mučenju i progonstvu. Odani vernici, potpuno posvećeni Hristu, ispunjeni Svetim Duhom, objavljivali su Njegovu Reč sa silom. Životi su bivali promenjeni i desetine hiljada ljudi je bilo preobraćeno.

Pročitajte Dela 2,41; Dela 4,4.31; Dela 5,42 i Dela 8,1-8. Čemu nas to uči o izazovima s kojima se suočavala novozaветna crkva, a i o tome zašto je ona tako brzo rasla?

Učenici su se suočavali sa pretnjama (Dela 4,17), zatočeništvom (Dela 5,17.18), progonstvom (Dela 8,1) i samom smrću (Dela 7,59; Dela 12,2), a ipak su, u sili Svetog Duha, hrabro objavljivali vaskrslog Hrista, i crkve su se umnožavale širom Judeje, Galileje i Samarije (Dela 9,31).

Bastioni pakla su bili uzdrmani. Sotonski okovi su se kidali. Pagansko sujeverje se rušilo pred silom vaskrslog Hrista. Evanđelje je trijumfovalo i pored izuzetno nepovoljnih okolnosti. Učenici se više nisu prestrašeno skrivali u gornjoj sobi. Njihov strah je iščezao poput izbledele senke.

Umesto toga, vera je ispunila srca učenika. Jedan pogled na njihovog vaskrslog Gospoda potpuno ih je promenio. Isus im je dao novi razlog za život. Naš Gospod im nije uputio samo Veliki nalog (Marko 16,15), već i veliko obećanje: „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i bićete mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje“ (Dela 1,8).

Evanđelje je prodrlo i do najudaljenijih kutaka zemlje (Kološanima 1,23), iako je poslednji od učenika, Jovan, preminuo krajem prvog veka. Drugi su preuzeli baklju istine i objavljivali živog Hrista. Plinije Mlađi, upravitelj rimske provincije Bitinije na severnoj obali današnje Turske, pisao je imperatoru Trajanu oko 110. godine nove ere. Plinijeva izjava je značajna, jer je nastala približno osamdeset godina posle raspeća. On je opisao zvanična suđenja koja je sprovodio s ciljem da nađe i pogubi hrišćane. Plinije, dakle, navodi: „...Jer su mnoge osobe svih uzrasta, klasa i oba pola u opasnosti da budu optužene, i to će se nastaviti. Ovo sujeverje (hrišćanstvo) se, poput zaraze, proširilo ne samo po gradovima, već i po selima i zaseocima.“ – Henry Bettenson, *Documents of the Christian Church* (New York: Oxford University Press, 2011), p. 4.

Ali uprkos najžešćim đavoljim napadima, hrišćanska crkva je brzo rasla. **Šta možemo da naučimo od rane crkve, što bi moglo da pomogne nama, crkvi poslednjeg vremena?**

BRIGA ZA ZAJEDNICU

Rana crkva nije rasla samo zato što su njeni članovi propovedali evanđelje, već i zato što su živeli po evanđelju. Vernici su služili po ugledu na Hrista, koji „prohodaše po svoj Galileji... učeći po zbornicama njihovijem, i propovijedajući jevanđelje o carstvu, i iscjeljujući svaku bolest i svaku nemoć po ljudima“ (Matej 4,23). Isusu je bilo stalo, duboko stalo do ljudi, a isto tako i novozavetnoj crkvi. Upravo je ta nesebična ljubav i posvećenost zadovoljenju ljudskih potreba, udružena sa objavljivanjem dobre vesti evanđelja u sili Svetog Duha, bilo to što je izvršilo tako snažan uticaj na svet u ranim vekovima hrišćanske crkve.

Pročitajte sledeće tekstove: Dela 2,44-47; Dela 3,6-9 i Dela 6,1-7. Mada su okolnosti bile različite, kojim načelima izvornog hrišćanstva možemo da se poučimo na osnovu tih tekstova?

Ti novozavetni vernici ugledali su se na Hrista koga, kao što Petar kaže, „pomaza Bog Duhom svetijem i silom, koji prođe čineći dobro i iscjeljujući sve koje đavo bješe nadvladao; jer Bog bijaše s njim“ (Dela 10,38). Hristova crkva je bila Njegovo telo na zemlji, i ona je, takođe, u tim ranim vekovima pokazivala požrtvovanu ljubav i brigu prema palom, napaćenom ljudskom rodu. Ti vernici su bili živi primer Hristove samilosti.

U toj velikoj borbi koja besni u svemiru, đavo želi da nagrđi Božji lik u ljudima. Ali svrha evanđelja je da obnovi Božje obličje u čovečanstvu. Ta obnova obuhvata fizičko, mentalno, emotivno i duhovno isceljenje.

U stihu Jovan 10,10 Isus otkriva svoj plan za svakoga od nas pojedinačno: „Lupež ne dolazi ni za što drugo nego da ukrade i ubije i pogubi; ja dođoh da imaju život i izobilje.“ On čezne za tim da mi budemo fizički zdravi, mentalno budni, emotivno stabilni i duhovno celi.

To je posebno važno u svetlu Njegovog obećanog povratka. Ovaj svet se suočava sa ogromnom krizom. Isusova lična predviđanja, zapisana u poglavljima Matej 24 i Luka 21, najavljuju katastrofične uslove na zemlji pre Njegovog povratka. Kada nas Hristos dotakne svojom isceljujućom blagodaću, i mi počinjemo da čeznemo da dotaknemo druge Hristovim dodirom, da bi i oni bili isceljeni. Isus nas šalje da izađemo u ovaj napaćeni svet kao Njegovi ambasadori, da bismo dotakli druge Njegovom ljubavlju. Novozavetno hrišćanstvo odlikovalo se hrišćanskom ljubavlju jednih prema drugima, kao i prema društvenoj zajednici.

Razgovarajte o sledećem: Koju ulogu crkva ima u tome da, u saradnji sa Hristom, dokaže da su sotonine optužbe lažne?

NASLEĐE LJUBAVI

Pročitajte tekstove Jovan 13,35 i 1. Jovanova 4,21. Šta nam ti tekstovi otkrivaju u svetlu sotoninog protivljenja Božjoj vladavini u okviru velike borbe? Šta nam oni govore o suštini istinskog hrišćanstva?

Ljubav je bila norma ponašanja unutar hrišćanskih zajednica u prvih nekoliko vekova. Tertulijan je tvrdio: „Uglavnom su dela tako plemenite ljubavi to po čemu nas mnogi prepoznaju. *Vidite*, kažu, *kako se oni uzajamno vole*.“ (Videti: *Tertullian's Apology* 39 u prevodu S. Thelwall, <https://www.logoslibrary.org/tertullian/apology/39.html>.)

Jedno od najvećih otkrivenja Božje ljubavi došlo je do izražaja kada su izbile dve razorne pandemije, 160. i 265. godine nove ere. Hrišćani su tada istupili i služili bolesnima i umirućima. Te bolesti su ubile desetine hiljada ljudi i ostavile čitava sela i gradove sa jedva ponekim stanovnikom. Ali nesebična, požrtvovana, brižna, svesrdna služba hrišćana ostavila je veliki utisak na stanovništvo. Postepeno su hiljade, zatim stotine hiljada, a onda i milioni ljudi u Rimskom carstvu poverovali u Isusa tokom te dve pandemije. Ljubav, prijateljska briga i organizovana, nesebična pažnja prema bolesnima i umirućima izazivali su divljenje prema tim vernicima i Hristu koga su oni predstavljali.

Knjiga Uspon hrišćanstva Rodnija Štarka je moderan istorijski narativ koji te događaje prikazuje u jednom novom i jasnijem svetlu. U njoj on opisuje kako je tokom druge epidemije (260. g.n.e) cela hrišćanska zajednica, koja je velikim delom još uvek bila judeo-hrišćanska, postala prava armija negovatelja, obezbeđujući osnovne potrebe za opstanak društva. „Na vrhuncu druge epidemije, oko 260 g.n.e, u jednom uskršnjem pismu, Dionisije je uputio opširnu pohvalu herojskim negovateljskim naporima lokalnih hrišćana, od kojih su mnogi izgubili život brinući o drugima.

„Većina naše braće hrišćana pokazala je bezgraničnu ljubav i odanost, ne štedeći sebe i misleći samo na druge. Ne obazirući se na opasnost, oni su preuzimali brigu o bolesnima, starajući se o svakoj njihovoj potrebi i služeći im u Hristu. Često su zajedno s njima napuštali ovaj život, spokojni i srećni, pošto su mnogi i sami bili zaraženi tom bolešću. Izlagali su sebe bolesti svojih bližnjih i radosno preuzimali njihove patnje.“ – Rodney Stark, *The Rise of Christianity* (Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1996), p. 82.

Koja očigledna poruka se tu nalazi za nas? Kako možemo naučiti da umremo sebi, da bismo i sami ispoljili isti takav nesebičan duh? To nije lako, zar ne?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Svi sotonini naponi da nasiljem uništi Hristovu Crkvu, ostali su uzaludni. Velika borba u kojoj su Isusovi učenici položili svoje živote, nije prestala kada su ovi verni zastavnici pali na svom mestu. Svojim porazom postali su pobednici. Božje sluge bile su pobijene, ali je Njegovo delo postojano išlo napred. Jevanđelje je nastavilo da se širi i povećava broj svojih pristalica. Prodiralo je i u područja koja su bila nepristupačna čak i rimskim orlovima. Neki hrišćanin, raspravljajući se sa mnogobožackim upraviteljima, koji su podupirali progono, ovako im se obratio: 'Vi nas možete ubijati, mučiti, osuđivati... vaša nepravda dokaz je naše nevinosti... Vaša okrutnost... ništa ne koristi.' Ona je predstavljala samo još snažniji poziv da i drugi prihvate njihova uverenja. 'Što nas više kosite, to se naš broj sve više umnožava; krv hrišćana slična je semenu.' – Tertullian, *Apology*, paragraph 50.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 41, 42 (original).

„Tajanstveno Proviđenje koje dozvoljava da pravednici trpe progono vođeno rukom bezakonika bilo je uzrok velike nedoumice mnogih koji su slabi u veri. Neki su spremni da odbace svoje poverenje u Boga zato što dozvoljava da zli ljudi napreduju, dok najbolji i najneporočniji moraju da trpe nevolje i muke koje im nanosi njihova okrutna sila. Kako, pitaju se oni, može Neko tako pravedan i milostiv, koji raspolaže tako nezizmernom moći, da trpi takvu nepravdu i nasilje? Ovo je pitanje s kojim mi nemamo nikakvog posla! Bog nam je dao dovoljno dokaza o svojoj ljubavi i mi ne smemo sumnjati u Njegovu dobrotu zato što nismo u stanju da shvatimo delovanje Njegovog Proviđenja.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 47 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Čemu progono služi? Koja vrednost iz njega proizlazi? Šta mislite, zašto Bog dopušta da Njegov narod ponekad pati?
2. Ako bi vam prijatelj postavio sledeće pitanje, kako biste mu odgovorili: „Gde je Bog kada ja patim? Ako me On voli, zašto prolazim kroz takve teškoće?“
3. Kako vaša lokalna crkva može da postane brižna zajednica koja će izvršiti uticaj na svet? Razgovarajte o tome kako se pouka za ovu sedmicu može primeniti na praktičan način.

SVETLOST SIJA U TAMI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jovan 8,44; Priče 23,23; Dela 20,27-32; 2. Solunjanima 2,7-12; Psalmi 119,105.116.130.133.160; Priče 16,25; 2. Korinćanima 4,3-6

Tekst za pamćenje: „A Isus im reče: još je malo vremena vidjelo s vama; hodite dok vidjelo imate da vas tama ne obuzme; jer ko hodi po tami ne zna kuda ide“ (Jovan 12,35).

U poslednjoj biblijskoj knjizi, Otkrivenju, đavo je prikazan kao zmaj (aždaja) i zmiya (Otkrivenje 12,9). On je zmaj zato što želi da uništi Božji narod, a zmiya zato što koristi sve svoje lukave laži da bi ga prevario. U godinama nakon Hristove smrti, hiljade ljudi bilo je mučeno, bacano pred lavove i spaljivano na lomačama od strane carskog Rima, zbog odbijanja da obožavaju njihova „božanstva“. Ali, čak i suočeni sa tako okrutnim kaznama, mnogi su ipak ostali verni, evanđelje je nastavilo da se širi i crkva je rasla.

Kao posledica toga, sotona je promenio svoju strategiju. Mnostvo pagana se krštavalo bez temeljnog upoznavanja sa biblijskom istinom. Zablude su preplavile crkvu kada su vođe počele da spajaju istine Svetog pisma sa popularnim običajima. Četvrti i peti vek bili su doba kompromisa, kada su crkveni prelati pomešali paganske običaje sa hrišćanskim učenjima.

Ipak, i u najtežim životnim trenucima, Bog je neprestano bio sa svojim narodom. Oni su našli Isusa, „Put, Istinu i Život“ i, uz pomoć sile Svetog Duha, stajali su čvrsto, čak i kada su bili suočeni sa ogromnim pritiskom da odustanu od svojih uverenja i savesti. Ostali su verni Božjoj volji, otkrivenoj u Svetom pismu, i nepokolebljivo zastupali istine iz Njegove Reči, bilo otvoreno ili prikriveno, bez obzira na pritiske kojima su bili izloženi.

***Proučite pouku za ovu sedmicu koja se zasniva na 3. poglavlju knjige Velika borba, da biste se pripremili za subotu, 20. april.**

KOMPROMIS – SOTONINA VEŠTA STRATEGIJA

Uporedite stih Jovan 14,6 sa stihom Jovan 8,44. Kakva se suprotnost između Isusovog i sotoninog karaktera uočava u ta dva stiha?

Ono što Isus govori je istina jer je On izvor istine. Istina proishodi iz srca svemudrog, sveznajućeg Boga punog ljubavi. On je temelj stvarnosti i celokupne istine.

Nasuprot tome, sotona je lažov i otac laži. On je spreman da se posluži lažima, obmanama, dezinformacijama i izvrtanjem istine kako bi zaveo Božji narod na stranputicu. On je prevario Evu u Edemu upravo izvrtanjem istine, izazivanjem sumnje i otvorenim negiranjem onoga što je Bog rekao. Sotonina izjava: „Nećete vi umrijeti“, u kontekstu jedenja ploda, bila je očigledna protivrečnost onome što je Bog rekao. Sotona je vekovima koristio istu strategiju. On podriva poverenje u Božju Reč, protivreči Božjoj otkrivenoj volji, izvrće Sveto pismo i povremeno pogrešno citira Bibliju, ako je to u njegovom interesu.

Pročitajte sledeće tekste: Priče 23,23, Jovan 17,17 i Jovan 8,32. Koje sličnosti vidite u tim biblijskim odlomcima u vezi sa istinom iz Božje Reči? Koja je njihova glavna poruka?

„Sotona dobro zna da će Sveto pismo osposobiti ljude da prepoznaju njegove prevare i da se odupru njegovoj sili. Čak je i Spasitelj sveta upravo Rečju odbio njegove napade. Hristos je na svaki napad, podizao štiti večne istine, i govorio: 'Pisano je!' Svakom protivnikovom predlogu suprotstavljao je mudrost i silu Reči. Da bi zadržao svoju moć nad ljudima, da bi učvrstio autoritet papskog uzurpatora, sotona je morao da ih spreči da upoznaju Pisma. Biblija bi uzdizala Boga, a smrtno ljude stavila na njihovo pravo mesto; i zato su njene svete istine morale da ostanu sakrivene i potisnute. Rimski crkva prihvatila je ovu logiku. Širenje Biblije bilo je stotinama godina zabranjivano. Narodu nije bilo dozvoljeno da je čita niti da je ima u svojoj kući, a neprincipijelni sveštenici i visoki dostojanstvenici su njena učenja tumačili tako da podržavaju njihove zahteve. Na kraju, papa je bio skoro sveopšte priznat kao Božji namesnik na Zemlji, kome pripada autoritet nad Crkvom i državom.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 51 (original).

Razgovarajte o načinima na koje sotona danas pokušava da izobličiti ili pogrešno protumači Božju Reč.

TEŠKI VUCI

Pročitajte Dela 20,27-32. Koja je konkretna upozorenja apostol Pavle dao crkvenim vođama iz Efesa u pogledu dolazećeg otpadništva?

Cilj Pavlovih saveta bio je da pripremi crkvu za ono što dolazi. U tim odlomcima on opisuje dva glavna razloga za zabrinutost.

Prvi su „teški vuci koji neće štedjeti stada“ (Dela 20,29). Drugim rečima, vernici će se suočiti sa žestokim progonoštvom, i to unutar crkve. To proročanstvo se ispunilo u prvom i drugom veku. Hrišćani koji su odbijali da obožavaju imperatora tako što bi se poklonili pred bogovima Rima, bili su mučeni, zatvarani i spaljivani na lomačama.

Drugi razlog za zabrinutost apostol navodi kada kaže: „I između vas samijeh postaće ljudi koji će govoriti izvrnutu nauku da odvrćaju učenike za sobom“ (Dela 20,30). Jeresi će ući u crkvu. Lažna učenja zameniće božanske istine. Paganski običaji će preovladati. U četvrtom i petom veku kompromis se neprimetno uvukao u hrišćansku crkvu, pri čemu se napredovanje misije koristilo kao uobičajeno opravdanje. Međutim, strašna posledica toga bilo je udaljavanje od istina Božje Reči.

Pročitajte 2. Solunjanima 2,7-12. Kako apostol Pavle opisuje dolazeće otpadništvo? Koje karakteristike je trebalo da traže?

Pavlov komentar da „se već radi tajna bezakonja“ veoma je značajan. Čak i u Pavlovo vreme dolazilo je do postepenog udaljavanja od istina Božje Reči u pogledu poslušnosti Božjem zakonu. To udaljavanje će poprimiti značajne razmere u kasnijim vekovima.

Nasuprot drugoj zapovesti, idoli su uvedeni u hrišćansko bogoslužje. Hiljadama godina idoli su bili u prvom planu svih paganskih religija. Da bi se hrišćanstvo učinilo pristupačnijim paganima koji su dolazili u hrišćansku crkvu, paganska božanstva su preimenovana u takozvane „sveće“. Nedelja, dan obožavanja boga sunca, s vremenom je prihvaćena kao dan hrišćanskog bogoslužja u čast vaskrsenja. Taj lažni dan, neutemeljen u Svetom pismu, preovlađuje čak i danas.

Koju vrstu kompromisa danas vidimo kako ulazi u crkvu? Što je još važnije, koje kompromise možda i sami pravite? Da li do toga ponekad dolazi zbog mešanja istine i zablude?

ZAŠTIĆENI POMOĆU REČI

Uporedite tekstove Jovan 17,15-17 i Dela 20,32. Koje uvide nam Isus i apostol Pavle daju u vezi sa zaštitom od sotoninih obmana?

Biblija je nepogrešivo otkrivenje Božje volje. Ona predstavlja plan neba za spasenje čovečanstva. Budući da je „sve... pismo od Boga dano“, ono je „korisno za učenje, za karanje, za popravljanje, za poučavanje u pravdi“ (2. Timotiju 3,16). Odnosno, „sve je Pismo“ od Boga nadahnuto, a ne samo neki delovi, niti su neki delovi nadahnutiji od drugih. Cela Biblija se mora prihvatiti kao Božja Reč. U suprotnom, vrata za obmanu su širom otvorena.

Biblija jasno otkriva Božju beskrajnu ljubav u svetlu velike borbe. Ona takođe raskrinkava sotonske zablude i iznosi na videlo njegove obmane. Đavo mrzi Božju Reč i vekovima je činio sve što je u njegovoj moći kako bi uništio njen uticaj.

Uostalom, šta bismo uopšte znali o planu spasenja da nije Biblije? Koliko toga bismo razumeli, ako bi uopšte išta razumeli, u vezi sa Isusovim rođenjem, životom, učenjima i službom? Da li bismo, bez Svetog pisma, išta shvatili o veličini Hristove žrtve, o slavi Njegovog vaskrsenja, o sili Njegovog posredovanja i o Njegovom veličanstvenom povratku?

Sve te presudno važne istine su otkrivene, naučavane i naglašene u Božjoj Reči. Ona i jedino ona mora biti konačno i vrhunsko merilo za razumevanje celokupne svete istine.

Zato se moramo boriti protiv svakog uticaja da se podrije njen autoritet ili nadahnuće, čak i od strane onih koji, mada se predstavljaju kao veliki ljubitelji Biblije, unose sumnje u vezi s njom, makar i u najmanjoj meri. Tragično je što se, uprkos prodorima moderne misli, mnogi teolozi i hrišćani toliko usredsređuju na ljudsku stranu Svetog pisma, da Biblija za njih postaje reč čovečija umesto Reč Božja. *Bibliju čine, tvrde oni, spisi careva, pastira, ribara, sveštenika, pesnika i drugih koji su iznosili svoja shvatanja i zamisli o Bogu, prirodi i životnoj realnosti najbolje što su, u svoje vreme i na svom području, uspevali da ih razumeju.*

A da li je to zaista tako? Ako bi to bilo istina, zašto bismo se mi danas, u 21. veku, uopšte obazirali na to šta su ti ljudi mislili, a kamoli uzimali njihova shvatanja za temelj naše nade na večnost?

U tom slučaju, svakako, ne bi trebalo to da radimo.

Pročitajte sledeće stihove: Psalmi 119,105.116.130.133 i 160. Koje uvide nam psalmista daje u pogledu značaja Božje Reči unutar plana spasenja?

LJUDSKO REZONOVANJE NEZAVISNO OD SVETOG PISMA

Sveti Duh deluje preko našeg uma. On nas poziva da istražujemo tajne univerzuma. A kao što je neko zgodno primetio: „Kao hrišćani, mi ne proveravamo svoj um pred vratima crkve.“ Iako može biti briljantno, ljudsko rezonovanje samo po sebi ipak nije u stanju da spozna božanske istine Svetog pisma. Istina nije stvar ljudskog mišljenja. Ona je stvar božanskog otkrivenja.

Pročitajte sledeće tekstove: Priče 16,25, Sudije 21,25 i Isaija 53,6. Šta nam oni otkrivaju u vezi sa sotoninom strategijom obmane?

Jedna od đavoljih najuspešnijih prevara je da nas navede da poverujemo kako je ljudsko rezonovanje, bez pomoći Svetog Duha i pouka iz Božje Reči, dovoljno za razumevanje Božje volje. Ponekad se nama, pa i čitavoj našoj kulturi, čini da je neki put prav, ali on može biti potpuno pogrešan u Božjim očima.

Pre izvesnog broja godina, moja žena i ja smo odlučili da krenemo na planinarenje kroz šumu u blizini hotela u kom smo odseli. Ja se uglavnom dobro snalazim u prostoru i, nakon otprilike sat vremena pešačenja različitim stazama, bio sam prilično siguran da ću, bez mnogo teškoća, uspeli da nađem put nazad. Međutim, uskoro smo se našli beznađežno izgubljeni u šumi. Sunce je zalazilo i počeo sam da strahujem od najgorereg. Srećom, sreli smo neke druge planinare koji su poznavali put. Bili smo bar osam kilometara udaljeni od svoje staze, ali smo se našli blizu glavnog puta. A s obzirom da je njihov automobil bio parkiran u blizini, ponudili su da nas prevezu do hotela. To što smo našli nekoga ko je poznao put, i ko je bio u stanju da nas vrati na naše odredište, bilo je od presudne važnosti za nas.

Bog nas nije ostavio same na našem putovanju od zemlje do neba. Sveti Duh nas upućuje na svete spise koji nas vode kući. Istina i zabluda, ispravno i pogrešno, dobro i zlo – to se može pravilno razumeti jedino u svetlu Božje Reči. Ono što protivreči Bogu i Bibliji je zabluda, a zabluda je uvek opasna. Ono što je u skladu sa Bogom je istinito i dobro. Koliko je važno da Božju Reč učinimo našim krajnjim arbitrom istine i moralnosti!

Zašto je ljudski um, bez pomoći Svetog Duha, nesposoban da otkrije božansku istinu? Razgovarajte o odnosu između ljudskog razuma i božanskog otkrivenja. Kako nam razum zapravo pomaže da razumemo božansko otkrivenje? Na primer, pogledajte 2. poglavlje Knjige proroka Danila, i proročanstvo koje pokriva period svetske istorije od vremena Vavilona do daleke budućnosti. U kom smislu se jedno takvo proroštvo snažno poziva na ljudski razum?

BITKA ZA UM

Pročitajte tekst 2. Korinćanima 4,3-6. Šta znači izraz „kojima je bog ovoga sveta oslijepio njihove neverničke misli“ (2. Korinćanima 4,4, Čarnić)? Kako su njihove misli (oči) zaslepljene? Kako se oči otvaraju?

Grčka reč za „misli/um“ u ovom stihu je *noema*. Ona doslovno označava našu percepciju ili mentalne sposobnosti. *Biblijski komentar adventista sedmog dana* iznosi jednu prosvetljujuću tvrdnju u vezi s tim stihom: „Bitka između Hrista i sotone je bitka za ljudski um (Rimljanima 7,23.25; 12,2; 2. Korinćanima 3,14; 11,3; Filibljanima 2,5; 4,7.8). Sotonin glavni posao je da ljudima zaslepi ili pomrači um. On to čini tako što ih sprečava da proučavaju Božju Reč, slabi snage uma prekomernim iscrpljivanjem tela i duše, i potpuno zaokuplja um pitanjima ovog života i pozivanjem na gordost i samouzvišenje.“ – *The SDA Bible Commentary*, Volume 6, p. 854.

Izgnubljenima nedostaje znanje, ne zato što nisu mogli da ga steknu, već zato što to nisu hteli. Mnogi su imali svaku priliku da saznaju istinu, ali su odlučili da ne veruju, i sotona je zaslepio njihove oči. Sotonino carstvo je carstvo tame. Kao što *Biblijski komentar adventista sedmog dana* primećuje: „Evandjelje je jedino sredstvo pomoću kojeg se sotonine demonske šeme i obmane mogu razotkriti, i pomoću kojeg ljudi mogu ugledati put što vodi iz tame u svetlost.“ Vol. 6, p. 854. Suština novozavetne poruke je Isusov život, smrt i vaskrsenje. Isus je samo srce evanđelja i središte Svetog pisma. Celo Pismo svedoči o Njemu (Jovan 5,39).

Pročitajte stihove: Jovan 1,4.5.9 i 14. Kako ti stihovi opisuju Isusa? Zapazite posebno stih Jovan 1,14.

Tokom prvih vekova hrišćanske crkve, novozavetni vernici su bili potpuno posvećeni Hristu, kao Onome koji je bio svetlost u njihovoj tami. Bili su iskupljeni Njegovom blagodaću, preobraženi Njegovom silom i motivisani Njegovom ljubavlju. Čak ni smrt nije mogla da raskine njihov zavet odanosti Hristu. Prepoznavali su đavolje obmane zahvaljujući slavnoj svetlosti evanđelja. Hristos je uvek imao muškarce i žene koji su se Njegovom blagodaću hrabro zalagali za istinu. U tim prvim vekovima, svetlost Hristove ljubavi, blagodati i istine jasno je sijala u mraku.

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Isti duh mržnje i protivljenja istini pokretao je Božje neprijatelje u svim vekovima, ali od Njegovih slugu zahtevana je ista budnost i vernost. Hristove reči upućene prvim učenicima, mogu se odnositi na Njegove sledbenike sve do kraja vremena: 'A što vam kažem, svima kažem: strážite!' (Marko 13,37).“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 56, 57 (original).

U mnogim delovima sveta, a posebno tamo gde ljudi imaju slobodan pristup Bibliji, sotona koristi druga sredstva da bi oslabio njen uticaj. Jedan veoma uspešan način je preko različitih naučnih poduhvata, pa čak i biblijskih studija, pri čemu se ponekad zauzimaju takvi stavovi koji bi, ako bi se prihvatili, potkopali poverenje u Božju Reč. Na primer, Knjigu proroka Danila, koja datira iz perioda od 500 i više godina pre nove ere, mnogi biblijski naučnici, umesto toga, smeštaju u polovinu drugog veka nove ere. Prema njihovim tvrdnjama, ona je morala biti napisana u to vreme. U suprotnom, ispalo bi da je prorok tačno predskazao budućnost, a to je, po njima, nemoguće. Dakle, smatraju oni, Danilova knjiga nije napisana onda kada tvrdi da je napisana, već stotinama godina kasnije. Nažalost, ta laž o Bibliji je samo jedna od mnogih koju moderna nauka pokušava da nam nametne. A što je još gore, mnogi prihvataju te neistine zato što ih, u krajnjoj liniji, zastupaju biblijski naučnici. Nije čudo što nas Pavle upozorava: „Sve kušajući dobro držite“ (1. Solunjanima 5,20).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Osvrnite se na citat iz proučavanja predviđenog za utorak, a zatim razmotrite sledeće pitanje: Koje slične metode sotona koristi danas da bi neprimetno potkopao autoritet Svetog pisma?
2. Koje su naše najbolje mere zaštite protiv pogrešnog tumačenja Božje Reči?
3. Sotonino glavno nastojanje u velikoj borbi između dobra i zla jeste da ocrni Božji karakter i prikaže Ga kao autoritativnog tiranina bez ljubavi. Na koji način zli pokušava to da učini i kakav je Božji odgovor na njegove laži?
4. Apostol Petar potvrđuje da „nijedno proroštvo književno ne biva po svome kazivanju“ (2. Petrova 1,20). Kako možemo biti sigurni da ne izvrćemo značenje Svetog pisma radi sopstvenih ciljeva? Zašto bi to moglo da se desi lakše nego što mislimo, i kako možemo da se zaštitimo od toga?

Subota, 20. april

ZASTUPANJE ISTINE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Danilo 7,23-25; Otkrivenje 12,6.14; Juda 1,3.4; Otkrivenje 2,10; Dela 5,28-32; Psalmi 19,7-11; 1. Jovanova 5,11-13.

Tekst za pamćenje: „I kao što Mojsije podiže zmiju u pustinji, tako treba sin čovječij da se podigne, da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni“ (Jovan 3,14.15).

Savremeni turski grad Izmir je nekadašnja biblijska Smirna, koja se pominje u knjizi Otkrivenje. Taj drevni grad sa oko 100.000 stanovnika cvetao je krajem prvog i u drugom veku. Bio je to bogat grad i vatreno odan Rimu.

Svi stanovnici Smirne bili su obavezni da jedanput godišnje pale tamjan rimskim bogovima. Međutim, u drugom veku Smirna je očigledno imala i naprednu hrišćansku zajednicu, i mnogi nisu hteli tome da se povinuju. Polikarp, jedan od vođa u ranoj crkvi, umro je mučeničkom smrću na gradskom trgu u Smirni. Spaljen je na lomači, jer je odbio da izda svog Gospoda time što bi kadio pred rimskim bogovima. Kada su ga poslednji put pitali da se odrekne Hrista, stari čovek je odgovorio: „Osamdeset šest godina sam Mu služio i nikad mi nije učinio našao. Pa kako bih mogao da pohulim na svog Cara koji me je spasao?“

Tokom vekova, mnogi muškarci i žene bili su spremni da se izlože mučeničkoj smrti radije nego da se odreknu svoje vere u Hrista. Njihova žrtva budi našu hrabrost. Priče o njihovoj posvećenosti Hristu obnavljaju naše lično predanje. Ove sedmice razmotrićemo neka biblijska načela koja su motivisala Valdenžane i kasnije reformatore, kao što su bili Hus i Jeronim, da ostanu verni Gospodu bez obzira na sve – čak i pod pretnjom smrti od strane iste one sile koja je ubila Polikarpa – Rima, ali sada u njegovoj papskoj fazi.

***Proučite pouku za ovu sedmicu, koja se zasniva na poglavljima 4 – 6 knjige Velika borba, da biste se pripremili za subotu, 27. april.**

4. Biblijska doktrina: od 20. do 26. aprila

PROGONJENI, A IPAK POBEDNICI

Pročitajte tekstove Danilo 7,23-25 i Otkrivenje 12,6.14. O kojim se proročkim vremenskim periodima govori u tim tekstovima?

Kad god je narod veran Bogu, to izaziva sotonin gnev i često je praćeno progonstvom. Prorok Danilo je opisao jedno vreme, koje je za nje-ga još uvek bilo u budućnosti, kada će srednjovekovna crkva „vojevati“ protiv Božjeg naroda i „potirati“ ga (Danilo 7,21.25). Prorok Jovan je taj isti period opisao kao vreme kada će Božja crkva biti prisiljena da beži u pustinju, „gdje će se hraniti vrijeme i vremena i po vremena“ (Otkrivenje 12,14). Tekst Otkrivenje 12,6 dodaje: „A žena (crkva) uteče u pustinju gdje imaše mjesto pripravljeno od Boga.“ Božji narod je bio hranjen u pustinji. Njegova Reč ih je jačala i održavala, dok je velika borba besnela tokom tog dugog i mračnog perioda papske dominacije.

Božji narod je našao „mesto pripravljeno“ za njih od Boga. U najvećim životnim izazovima Bog uvek priprema mesto za svoje verne sledbenike. U trenucima svojih najvećih nevolja i iskušenja, Božji narod je pronalazio utočište u Njegovoj ljubavi i staranju. (Videti: Psalmi 46.)

Izrazi „1.260 dana“ i „vreme, vremena i pola vremena“ u stihovima Otkrivenje 12,6.14 odnose se na isti period (3½ vremena ili godina x 360 dana/godina = 1.260 dana). Biblijska proročanstva su često pisana u simbolima. U proročkim delovima Knjige proroka Danila i Otkrivenja, jedan proročki dan odgovara jednoj doslovnoj godini. Taj princip „dan za godinu“ nalazimo u stihovima 4. Mojsijeva 14,34 i Jezekilj 4,6.

Ipak, princip „dan za godinu“ ne počiva samo na ta dva stiha, već na širem biblijskom temelju. Dr Vilijam Ši (William Shea), hronolog i proučavalac Starog zaveta navodi 23 niza biblijskih dokaza za taj princip, koji se mogu naći širom Starog zaveta. Tumači Biblije su se vekovima služili njime.

Vizigoti, Vandali i Ostrogoti su bili plemena čija su se verovanja razlikovala od zvaničnog učenja Rima. Period od 1.260 dana otpočeo je kada je poslednje od tih varvarskih plemena, Ostrogoti, bilo isterano iz Rima, 538. godine nove ere. Taj period duhovne tame nastavio se sve do 1798. godine, kada je Napoleonov general Bertije sklonio papu iz Rima. Nebrojeno mnogo hrišćana umrlo je mučeničkom smrću tokom tog dugog perioda, samo zato što su bili poslušni Božjoj Reči. Ali čak i u trenutku smrti, oni su bili pobednici. U Hristu, bili su slobodni od krivice i vladavine greha, i pobedili su „krvlju Jagnjetovom“. Hristova pobjeda nad sotonom na krstu bila je njihova pobjeda. Premda su umrli, njihova smrt je samo počinak do Hristovog povratka.

Na koji način ispunjena biblijska proročanstva jačaju vašu veru?

SVETLOST RASPRŠUJE TAMU

Pročitajte stihove Juda 1,3.4. Koje upozorenje tu nalazimo i kako se ono odnosilo na kasniju hrišćansku crkvu?

Judina poslanica je pisana nešto pre 65. godine nove ere, a upućena je vernim hrišćanima koji su bili „osvećeni Bogom ocem i održani Isusom Hristom“ (Juda 1,1). Ti odani vernici su podsticani da se bore „za pravednu vjeru, koja je jedanput dana svetima. Jer se uvukoše neki bezbožni ljudi, koji... Boga našega blagodat pretvaraju u nečistotu“ (Juda 1,3.4). Taj savet je još više značio vernima tokom srednjeg veka, nakon što su paganski običaji preplavili crkvu, a ljudske tradicije zauzele mesto Božje Reči. Tokom mnogih vekova, ljudi poput Valdenžana, ustajali su kao heroji borbe za istine Svetog pisma. Oni su verovali da je Hristos njihov jedini posrednik i da je Biblija jedini izvor duhovnog autoriteta. „U svim vekovima bilo je Božjih svedoka – ljudi koji su gajili veru u Hrista kao jedinog Posrednika između Boga i čoveka, koji su uzdizali Bibliju kao jedino pravilo života, i koji su svetkovali pravi dan odmora.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 61 (original).

Pročitajte stih Otkrivenje 2,10. Koje obećanje Bog daje onima koji Mu ostaju verni čak i pod pretnjom smrti?

Te reči bile su upućene crkvi u Smirni. Jedan od bogova zaštitnika grada bio je Dionis, bog veselja i plodnosti. Kada bi sveštenici Dionisa umrli, tokom pogrebne procesije stavljan im je venac na glavu. Jovan poredi taj zemaljski venac, stavljen na glavu posle smrti, sa vencem života stavljenim na glave onih koji budu pobednici nad silama zla. Venac života se dodeljuje onima koji izdrže iskušenja, teškoće, patnje, pa i samu smrt Hrista radi.

Venac života nadahnjuje te odane vernike da izdrže i samu smrt Hrista radi. Venac života uvek motiviše vernike kada se nađu u teškim okolnostima. On je nadahnjivao Valdenžane u trenucima bola i progonstva. Znali su da će jednog dana videti Isusa i da će zauvek živeti s Njim. Venac života poručuje i nama: Danas možda prolazimo kroz iskušenja, ali čeka nas venac života, ako svoj pogled stalno upiremo na Isusa.

Šta vas ohrabruje u teškim vremenima? Šta vas plaši? Na koja obećanja se možete pozvati u tim trenucima?

HRABROST DA SE ZAUZME STAV

Uporedite tekstove Dela 5,28-32; Efescima 6,10-12 i Otkrivenje 3,11. Koje osnovno načelo nalazite u tim tekstovima?

Neke od prepoznatljivih osobina Valdenžana i svakog od reformatora bile su njihova potpuna odanost Bogu, poslušnost autoritetu Svetog pisma i privrženost vrhovnoj vlasti Hrista, a ne papstva. Njihov um bio je potpuno prožet novozavetnim pričama o veri i hrabrosti.

Zajedno sa Petrom i apostolima, mogli su da kažu: „Većma se treba Bogu pokoravati negoli ljudima“ (Dela 5,29). Držali su se Pavlove opomene: „Jačajte u Gospodu i u sili jačine njegove“ (Efescima 6,10). Ozbiljno su shvatili Isusov savet: „Drži što imaš, da niko ne uzme vijenca tvogega“ (Otkrivenje 3,11). Umesto da se potčine tradicijama rimske crkve, ovi čvrsti muškarci i žene vere imali su hrabrosti da se zauzmu za istine Božje Reči.

Valdenžani su jedna od prvih grupa koja je došla do Biblije na sopstvenom jeziku. Dirljivi izveštaj o njihovom ručnom prepisivanju Biblije, Valdenžanina Žana Legera koji se i sam bavio tim zanatom, sadrži vredne informacije o njihovom radu, uključujući i crteže. Valdenžani su tajno prepisivali Sveto pismo u svojim planinskim zajednicama na severu Italije i jugu Francuske. Mladi su već u ranom dobu upućivani od svojih roditelja da uče napamet velike delove Svetog pisma. Timovi prepisivača Biblije radili su zajedno na tom mukotrpnom poslu. Mnogi od tih mladih Valdenžana putovali su širom Evrope kao trgovci, tiho šireći istine Svetog pisma. Neki su se upisivali na univerzitete i, kad bi se prilika ukazala, delili odlomke Svetog pisma sa svojim kolegama studentima. Vođeni Svetim Duhom, u pravom trenutku, kada bi osetili prijemčivost nekog iskrenog tragaoca, poklanjali bi birane delove svojih dragocenih biblijskih tekstova. Mnogi od njih su svoju vernost i posvećenost platili životom. Mada nisu jasno razumeli svako biblijsko učenje, Valdenžani su istine Božje Reči sačuvali vekovima, tako što su ih delili sa drugima.

„Put je pravednički kao svijetlo vidjelo, koje sve većma svijetli dok ne bude pravi dan“ (Priče 4,18). Solomon poredi stazu kojom Bog vodi svoju decu sa suncem koje se sve više uspinje. Ako bi Bog jednostavno pritisnuo kosmički prekidač, i ako bi sunce odjednom zasjalo u svom punom sjaju, ono bi nas oslepilo. Pošto je tama vekovima obavijala ovaj svet, Bog je pravovremeno podizao muškarce i žene, odane Njegovoj Reči, koji su nastavili da tragaju za sve većom svetlošću.

Kako i mi možemo, odražavajući Hristovu svetlost, da sjajimo u sopstvenoj zajednici? Da li to radimo?

JUTARNJA ZVEZDA REFORMACIJE

Pročitajte sledeće tekstove: Psalmi 19,7-11; Psalmi 119,140; Psalmi 119,162 i Jeremija 15,16. Koje su slične stavove David i Jeremija imali u vezi sa Božjom Rečju, koja je zaista bila kamen temeljac reformacije?

Svaki od reformatora se „radovao“ Božjoj Reči. Bila im je „milina“ da vrše Njegovu volju. „Voleli“ su Njegov zakon. Jedna od najznačajnijih temeljnih istina reformacije bila je radost koju je proučavanje Svetog pisma donosilo. Proučavanje Biblije nije bilo mukotrpan zadatak. To nije bila legalistička praksa. Ne strogi zahtev, već pravi užitak.

I dok su proučavali Sveto pismo, bivali su preobraženi silom Svetog Duha. „Viklifov karakter je svedočanstvo o vaspitnoj i preobražavajućoj moći Svetoga pisma. Upravo je Biblija stvorila od njega ono što je bio. Napor da shvati velike istine otkrivenja donosio je svežinu i snagu svim njegovim sposobnostima. On je širio granice njegovog uma, izoštravao zapažanja, donosio zrelost njegovim odlukama. Proučavanje Biblije oplemenjuje svaku misao, svako osećanje i svaku težnju bolje od bilo kakvog drugog proučavanja. Ono donosi stabilnost namera, strpljivost, hrabrost i čvrstinu, oplemenjuje karakter i posvećuje dušu. Ozbiljno, smerno proučavanje Pisma, koje dovodi um onoga koji proučava u neposredni dodir sa beskrajnim umom, daće svetu ljude snažnijeg i aktivnijeg uma i plemenitijih načela nego što bi ga moglo dati najtemeljitiije proučavanje ljudske filozofije.“ – *Velika borba*, str. 94 (original).

Pročitajte tekst 2. Timotiju 2,1-3. Koji savet je apostol Pavle dao Timotiju u pogledu objavljivanja Božje Reči?

Istina Božje Reči i radost spasenja u Hristu toliko su ispunile srca reformatora, da su morali da ih dele sa drugima. Džon Viklif je proveo svoj život u prevođenju Božje Reči na engleski jezik samo iz dva razloga – živi Hristos ga je promenio preko Reči, a Hristova ljubav ga je motivisala da ono što je naučio deli sa drugima.

Pre Viklifa, vrlo je mali deo Biblije postojao na engleskom jeziku. Mada je on umro pre nego što je Rim uspeo da ga se dočepa, ostajući nepokolebljiv do kraja, papisti su iskopali njegove posmrtno ostatke, spalili ih, a njegov pepeo bacili u reku. Ali, baš kao što je voda raznela njegov pepeo na sve strane, tako se i Božja Reč, voda života, raširila nadaleko i naširoko, kao rezultat njegovog rada. Tako ga je Bog upotrebio kao „jutarnju zvezdu reformacije“.

OBODRENI NADOM

Pročitajte tekst Jevrejima 2,14.15. Kako su vernici u srednjem veku iskusili realnost velike borbe?

Šta je bodrilo verne Valdenžane tokom užasnih progonstava s kojima su se suočavali? Šta je Husu i Jeronimu, Tindalu, Latimeru i mučenicima iz srednjeg veka davalo hrabrost da se suoče sa plamenom i mačem? Vera u Božja obećanja. Verovali su u Hristovo obećanje: „Jer ja živim, i vi ćete živjeti“ (Jovan 14,19). Otkrili su da je Njegova snaga dovoljna i za najveća životna iskušenja. Oni su se radovali što mogu sudelovati u Hristovim mukama. A njihova vernost je bila moćno svedočanstvo za ovaj svet.

Gledali su iza onoga što jeste, u ono što će biti. Znali su da je, zahvaljujući Hristovom vaskrsenju, smrt poraženi neprijatelj. Za te hrabre muškarce i žene okovi smrti bili su slomljeni. Čvrsto su se držali obećanja Božje Reči i izašli iz borbe kao pobednici.

Pročitajte sledeće tekstove: Jovan 5,24; Jovan 11,25.26 i 1. Jovanova 5,11-13. Kakvu sigurnost ta obećanja pružaju vama lično? Kako nam ona pomažu u životnim iskušenjima?

Jan Hus nije ustuknuo kada se suočio sa utamničenjem, nepravdom, pa i samom smrću. Mesecima je čamio u zatvoru. Hladni i vlažni uslovi izazvali su kod njega groznicu koja mu je skoro oduzela život. Ipak, „Božja blagodat ga je održavala. Za vreme sedmica patnji koje su protekle pre nego što mu je izrečena konačna presuda, nebeski mir ispunjavao je njegovu dušu. Pisao je jednom prijatelju: 'Pišem ovo pismo u tamnici, okovanom rukom, očekujući da ću sutra biti osuđen na smrt... Kada se, uz pomoć Isusa Hrista, ponovo budemo sreli u ugodnom miru budućeg života, shvatićeš kako se Bog milostivo pokazao prema meni i kako me je uspešno podržavao usred mojih iskušenja i nevolja.' (Bonnehose, vol. 2, p. 67). Hus je u tami svoga zatvora unapred video pobedu istinske vere.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 107, 108 (original).

Apostol Pavle i nama upućuje savet koji danas postaje sve relevantniji: „Da se držimo tvrdo priznanja nada: jer je vjeran onaj koji je obećao“ (Jevrejima 10,23). Kao što su Božja obećanja održavala Njegov narod u prošlim vekovima, tako održavaju i nas danas.

Šta bi moglo da znači izgubiti sve radi Hrista? Šta u krajnjoj liniji zaista gubite? (Videti: Marko 8,36.) Šta bismo mogli da naučimo od Valdenžana i reformatora, što bi moglo da nas održi u poslednjem sukobu na zemlji?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Bog je učinio da veliko videlo obasja um ovih izabranih ljudi i da im otkrije mnoge zablude Rima; ali oni ipak nisu dobili celokupno videlo koje će kasnije biti stavljeno na raspolaganje svetu. Bog je preko njih, svojih slugu, izvodio ljude iz tame otpalog hrišćanstva, ali morali su da se sukobljavaju sa mnogim velikim preprekama, a On ih je korak po korak, vodio napred, u skladu sa njihovim mogućnostima. Svakako, nisu bili spremni da odjednom prihvate celokupno videlo. Baš kao što puni sjaj podnevnog Sunca zaslepi one koji su dugo boravili u tami, tako bi i njih zaslepilo to videlo da im je bilo odjednom otkriveno, i navelo bi ih da ustuknu. Zato ga je Bog otkrivao vođama malo-pomalo, onoliko koliko je narod mogao da prihvati. Iz stoleća u stoleće, trebalo je da se, jedan za drugim, pojavljuju verni radnici, koji će povesti narod putem reformi.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 103 (original).

„U drugom pismu, nekom svešteniku koji je postao učenik Jevanđelja, Hus s velikom poniznošću govori o svojim greškama, optužujući sebe 'da je nalazio zadovoljstvo u nošenju bogate odeće, i da je uzalud trošio sate na bezvredne zabave'. A onda je dodao ove dirljive preporuke: 'Neka slava Božja i spasenje duša zaokupe tvoje misli, a ne posedovanje crkvenih privilegija i imanja. Čuvaj se da ne ukrašavaš svoju kuću više nego svoju dušu; i iznad svega, staraj se o svojoj duhovnoj građevini. Budi pobožan i ponizan sa siromašnima, i ne troši svoje imanje na gozbe. Ukoliko ne budeš popravio svoj život i ne budeš se uzdržavao od suvišnoga, plašim se da ćeš biti surovo kažnjen, kao što sam i ja sam.'“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 105, 106 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kakva je to „rastuća svetlost“? Zašto Bog postepeno otkriva istinu? Kako se ti principi mogu primeniti na Božju crkvu danas?
2. Kakav odnos postoji između novootkrivenih istina i onih koje je Božji narod prethodno razumeo? Zašto nova svetlost nikad ne sme da protivreči staroj?
3. Gde god da živite, vaša kultura će zastupati vrednosti, ideje i moralne norme koje će na neki način doći u sukob sa onim što Biblija uči. Pošto prepoznate ta područja sukoba, šta mislite, kako biste vi lično, i svi mi kao crkva, mogli da se nosimo sa tim izazovima? Kako da ostanemo dobri građani, a da istovremeno ne podlegnemo onim izopačenim vrednostima koje naša kultura zastupa?
4. Kako pismo Jana Husa utiče na vaš način razmišljanja danas? Šta u tom pismu ostavlja najjači utisak na vas?

VERA UPRKOS SVIM NEPOVOLJNIM IZGLEDIMA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Psalmi 119,162; Jovan 16,13-15; 2. Petrova 1,20.21; Efescima 2,8.9; Rimljanima 3,23.24; Rimljanima 6,15-18.

Tekst za pamćenje: „U srce svoje zatvorio sam riječ tvoju, da ti ne griješim“ (Psalmi 119,11).

Učesnici protestantske reformacije imali su nešto što ljudima 21. veka očajnički nedostaje, a to je svrha života. U svojoj knjizi *Prazno sopstvo* (*The Empty Self*), poznati američki psiholog, Filip Kušman (Phillip Cushman), govori o ljudima koji vode besciljan život. Njihova verovanja su plitka. Od onoga što im je važno, malo toga ima istinski značaj, i oni nemaju ništa za šta bi vredelo umreti, pa samim tim nemaju ništa za šta bi vredelo živeti.

Ali muškarci, žene i deca, učesnici protestantske reformacije, bili su drastično drugačiji. Imali su trajan cilj za koji je bilo vredno živeti. Ono u šta su verovali bilo im je bitno, i nisu bili spremni da dovedu u pitanje svoj integritet. Njihova osnovna verovanja bila su neodvojivi deo njih samih. Odreći se tih verovanja, značilo bi odreći se sopstvenog identiteta. Čak i kad su se suočavali sa smrću, imali su unutrašnji mir.

U pouci za ovu sedmicu, na osnovu primera iz perioda reformacije, istražićemo kako učenja Svetog pisma koja menjaju život, pružaju osnov za istinsku svrhu i pravi smisao života. Razumevanje tih večnih istina pripremiće nas za konačnu krizu u okviru velike borbe između dobra i zla. Bitka koju su reformatori vodili još uvek nije završena, i mi smo pozvani da nastavimo odande gde su oni stali. I mi takođe možemo otkriti Boga koji je dovoljno veliki za svaki izazov s kojim se suočavamo, Boga koji našem životu daje smisao i svrhu koju ništa na ovom svetu ne bi moglo da nam pruži.

***Proučite pouku za ovu sedmicu, zasnovanu na poglavljima 7 – 11 knjige Velika borba, da biste se pripremili za subotu, 4. maj.**

SAMO BOŽJA REČ

Pročitajte sledeće tekstove: Psalmi 119,103.104; Psalmi 119,147 i Psalmi 119,162. Kakav je bio Davidov stav prema Božjoj Reči? Kako je to uticalo na reformatore, a kako utiče na naš život danas?

Biblija je bila temelj vere reformatora i suština njihovih učenja. Oni su razumeli da imaju posla sa „riječju živoga Boga, koja ostaje dovijeka“ (1. Petrova 1,23). Duboko su cenili svaku reč. Dok su čitali njene stranice, verujući u njena obećanja, njihova vera je bivala osnažena i njihova hrabrost obnovljena. „Tako je sa svim obećanjima iz Božje reči. On (Bog) nam se u njima obraća pojedinačno, lično, govoreći nam tako neposredno kao da slušamo Njegov glas. Hristos nam kroz ova obećanja saopštava svoju blagodat i silu. Ona su lišće sa drveta koje služi 'za isceljivanje narodima' (Otkrivenje 22,2). Primljena i prihvaćena, ona će predstavljati čvrstinu karaktera, nadahnuće i potporu u životu. Ništa drugo ne može imati takvu isceljujuću silu. Osim ovoga ništa ne može dati hrabrost i veru koja uliva životnu snagu celom biću.“ – Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 122 (original).

Sveto pismo nam donosi radost kada smo tužni, nadu kada smo obešhrabreni, svetlost kada smo u mraku. Ono nam daje smernice kada smo zbunjeni, sigurnost kada smo u nedoumici, snagu u našoj slabosti i mudrost u neznanju. Kada razmišljamo o Božjoj Reči i kada se verom oslanjamo na njena obećanja, Božja životodavna sila osnažuje celo naše biće, u fizičkom, mentalnom, emotivnom i duhovnom smislu.

Reformatori su ispunjavali svoj um rečima Svetog pisma. Živeli su u skladu sa Rečju, a mnogi od njih su i umrli zbog Reči. To nisu bili neki opušteni, samozadovoljni, nemarni hrišćani sa površnim verskim životom. Bili su svesni da bez sile koja izvire iz Božje Reči neće biti u stanju da se odupru snagama zla postrojenim protiv njih.

Goruća želja Džona Viklifa bila je da prevede Bibliju na engleski jezik, tako da i običan čovek može da je čita i razume. A pošto je to bilo nezakonito, bilo mu je suđeno zbog njegove vere, proglašen je za jeretika i osuđen na smrt. Na svom suđenju, Viklif je uputio jedan svesrdan poziv. „Sa kim se vi to, po svom mišljenju, sukobljavate? Sa jednim starim čovekom na ivici groba? Ne, nego sa Istinom – sa Istinom koja je jača od vas i koja će vas pobediti!“ – Wylie, book 2, chapter 13, citirano u: Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 90 (original). Viklifove reči izgovorene na samrti ispunile su se kada je svetlost Božje istine razvejala tamu srednjeg veka.

Na koje načine su vam reči Svetog pisma pružale utehu u trenucima iskušenja?

PRENOŠENJE BOŽJE REČI

Pročitajte sledeće tekstove: 2. Korinćanima 4,1-6 i 2. Korinćanima 2,14. Šta nam ti tekstovi govore o pouzdanju koje je Pavle imao, uprkos izazovima s kojima se suočavao dok je objavljivao istine Božje Reči?

Apostol Pavle se suočavao sa ogromnim teškoćama u svom radu na širenju evanđelja. Ipak, on je bio uveren da će Božja Reč na kraju trijumfovati, „jer“, kako on kaže, „mi ništa ne možemo protiv istine, nego samo za istinu“ (2. Korinćanima 13,8, Čarnić).

Reformatori su se suočavali sa sličnim iskušenjima, ali su ostali verni Božjoj Reči. Jedan od primera hrabrosti pri suočavanju sa naizgled nesavladivim teškoćama bio je Vilijam Tindejl. Tindejlova najveća želja bila je da Engleskoj da ispravan, čitljiv prevod Biblije. Odlučio je da prevede Bibliju sa originalnih jezika i da ispravi neke greške u prevodu koji je Viklif uradio 200 godina ranije. Na kraju je i Tindejl bio uhapšen i izveden pred sud. Mnogi primerci Biblije u njegovom prevodu, koji su štampani u Vormsu u Nemačkoj, bili su zaplenjeni i javno spaljeni. Njegovo suđenje održano je u Belgiji 1536. godine. Bio je optužen za jeres i osuđen na spaljivanje. Njegovi dželatili su ga zadavali dok su ga vezivali za lomaču, a onda su spalili njegovo telo. Na samrti je, kako se priča, sa žarom i na sav glas uzviknuo: „Gospode, otvori oči kralju Engleske!“ I Bog je na čudesan način odgovorio na Tindejlovu molitvu.

U roku od četiri godine nakon njegove smrti, objavljena su četiri prevoda Biblije na engleskom jeziku. Godine 1611. štampana je „Verzija kralja Džejsma“, koja se velikim delom zasnivala na Tindejlovom radu. Pedeset četvorica učenjaka koji su dovršili to delo, uveliko su se služili Tindejlovim ranijim engleskim prevodom. Prema nekim procenama, u „King Džejsma“ Bibliji iz 1611. godine, iz Tindejlovog prevoda bilo je preuzeto 76 procenata Starog zaveta i 83 procenta Novog zaveta. Godine 2011, „Verzija Kralja Džejsma“ proslavila je 400-tu godišnjicu dostigavši cilj od milijardu štampanih Biblija. Prevedena je na 2.454 jezika i uticala na desetine miliona ljudi širom planete. Žrtva Vilijama Tindejla uveliko se isplatila.

Koliko god da su okolnosti bile teške i izazovne, Tindejl i njegovi istomišljenici su verovali da Bog vodi delo po svojoj volji. Tindejlov život je izvršio uticaj za večnost.

Pročitajte tekstove Danilo 12,3 i Otkrivenje 14,13. Kako se ti stihovi mogu na moćan način primeniti na Tindejlov život? A onda razmislite o svom životu i svom uticaju na druge. Kakvo vam ohrabrenje ti tekstovi pružaju kada je reč o prilikama koje vam se ukazuju da utičete na život drugih za večnost?

PROSVETLJEN DUHOM

Jednog dana dok je učio u univerzitetnoj biblioteci, Martin Luter je došao do prekretnice u svom životu. Otkrio je primerak Biblije na latinском jeziku. Pre toga nije ni znao da takva knjiga uopšte postoji. Sa čistim oduševljenjem čitao je poglavlje za poglavljem, stih za stihom. Bio je zadivljen jasnoćom i snagom Božje Reči. Dok je pregledao njene stranice, Sveti Duh je prosvetlio njegov um. Osećao je vođstvo Svetog Duha dok mu se činilo da istine koje su dotad bile zamagljene tradicijom, prosto iskaču sa stranica Svetog pisma. Opisujući svoje prvo iskustvo sa Biblijom, zapisao je: „O kad bi mi Bog dao da imam takvu knjigu za sebe!“

Koja načela tumačenja Biblije možemo preuzeti iz sledećih tekstova?

Jovan 14,25.26 _____

Jovan 16,13-15 _____

2. Petrova 1,20.21 _____

Ono što je tako moćno u tim stihovima jeste uverenje da nas isti Sveti Duh, koji je nadahnjivao biblijske pisce, vodi dok čitamo Sveto pismo. On je božanski tumač božanske istine. Nažalost, mnogi koji se predstavljaju kao hrišćani danas umanjuju značaj natprirodnog elementa u Bibliji i prenaglašavaju ljudski element. A sotona, pošto više ne može da krije Bibliju od nas, čini ono sledeće najbolje što može: lišava je njenog natprirodnog karaktera, pretvara je u obično literarno delo, ili što je još gore, u represivno religijsko oruđe za kontrolisanje masa.

Reformatori su jasno uvideli da je Sveti Duh – a ne sveštenici, prelati i pape – nepogrešivi tumač Svetog pisma. Zabeležen je jedan zanimljiv razgovor između Džona Noksa, škotskog reformatora i Meri, kraljice Škota. „Meri je odgovorila: 'Vi tumačite Bibliju na jedan način, a oni (rimokatolički učitelji) na drugi, kome treba da verujem i ko će nam biti sudija?'

'Treba da verujete Bogu koji jasno progovara iz svoje Reči', odgovorio je reformator. 'A ono što vas Reč ne uči, ne treba da verujete ni jednim ni drugima. Božja Reč je sama po sebi jasna, i ako se ikada pojavi neka nejasnost na jednom mestu, Sveti Duh, koji se nikada ne suproti samome sebi, objašnjava je na drugim mestima, tako da ne može biti nikakve sumnje, osim kod onih koji tvrdoglavo ostaju u neznanju.'“ – David Laing, *The Collected Works of John Knox*, vol. 2, pp. 281, 284, citirano u: Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 251 (original).

SAMO HRISTOS... SAMO BLAGODAT

Pročitajte sledeće tekstove: Efescima 2,8.9; Rimljanima 3,23.24; Rimljanima 6,23 i Rimljanima 5,8-10. Čemu nas ti stihovi uče u vezi sa planom spasenja?

Bog nam daje spasenje kao dar. Njegov Sveti Duh nas navodi da verom prihvatimo ono što nam je Hristos besplatno obezbedio svojom smrću na krstu Golgote. Isus, uzvišeni Sin Božji, položio je svoj savršeni život da bi iskupio naše grehe.

Božanska pravda zahteva savršenu poslušnost. Hristov savršeni život zauzeo je mesto našeg nesavršenog života. Božanski zakon koji smo prekršili osuđuje nas na večnu smrt. Biblija je jasna u tome. Zbog svojih grešnih odluka, „izgubili smo“, nismo ostvarili Božji ideal za naš život. Zgrešili smo. Prepušteni sebi samima, ne možemo da zadovoljimo pravedne zahteve svetog Boga. Kao posledica toga, zaslužujemo večnu smrt. Ali, postoji dobra vest. Apostol Pavle nas uverava: „Jer je plata za grijeh smrt, a dar Božij je život vječni u Hristu Isusu Gospodu našem“ (Rimljanima 6,23). To je nezaspuzeni dar. Kad bi se spasenje dobijalo na osnovu dela, mogli bismo da ga zaradimo. Međutim, ako postoji neka istina koja nedvosmisleno izbija iz evanđelja, onda je to istina da mi nismo u stanju da zaradimo spasenje.

Martin Luter i ostali reformatori otkrili su da je Hristos i samo Hristos izvor njihovog spasenja. Upravo tada je Luter počeo da propoveda poruku o Hristovoj spasonosnoj blagodati. Ljudi su se u gomilama okupljali da čuju njegove svesrdne poruke koje menjaju život. Njegove reči bile su kao gutljaj hladne vode u neplodnoj pustinji njihovog života. Narod je bio okovan tradicijama srednjovekovne crkve i robovao je ritualima starih stotinama godina, koji nisu pružali nikakav duhovni život. Luterove biblijske poruke doticale su srca i životi su se menjali.

Dok je čitao Novi zavet, Luter je bio zadivljen Božjom dobrotom. Bio je zadivljen Božjom željom da spase celo čovečanstvo. Prema popularnom gledištu koje su zastupale crkvene vođe tog vremena, spasenje je bilo delimično ljudsko a delimično Božje delo. Međutim, Luter je otkrio da je Hristova smrt na krstu dovoljna za celo čovečanstvo.

„Sa Hristom se postupalo onako kako mi zaslužujemo, da bi se sa nama postupalo kako On zaslužuje. On je bio osuđen zbog naših greha, u kojima nije imao udela, da bismo mi mogli biti opravdani Njegovom pravdom, u kojoj nemamo udela. Pretrpeo je smrt koja je sledovala nama, da bismo mi mogli primiti život koji je pripadao Njemu.“ – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 25 (original).

Kako moćan i divno napisan sažetak evanđelja – da možemo biti opravdani pravednošću „u kojoj nemamo udela“! Kakvog li obećanja!

Ako je spasenje Božje delo ostvareno preko Hrista, kakvu ulogu naša dobra dela imaju u hrišćanskom životu? Kako možemo da potvrdimo važnost dobrih dela u našem iskustvu, a da ih ipak ne uzimamo za temelj svoje nade?

POSLUŠNOST – PLOD VERE

Pročitajte sledeće tekstove: Rimljanima 3,27-31; Rimljanima 6,15-18 i Rimljanima 8,1.2. Čemu nas ti tekstovi uče o spasenju samo na osnovu Hristove pravednosti?

Novi vetar je prohujao hrišćanskom crkvom u Luterovo vreme. Dese-tine hiljada ljudi je poučeno da skrene pogled sa sebe i svoje grešnosti, i da umesto toga gleda u Isusa. Nema sumnje da su ti ljudi, gledajući sebe takve kakvi su, videli samo razlog za obeshrabrenje. Koji vernik danas nema isto takvo iskustvo? Zato je potrebno da, umesto u sebe, gledamo u Isusa.

Božja blagodat nas menja. Džon Vesli je jednog dana prisustvovao sa-stanku moravske braće u Londonu. Sedeo je zadivljen dok je slušao čita-nje Luterovog uvoda u Poslanicu Rimljanima. Po prvi put u svom životu, počeo je da razume evanđelje. Nešto se pokrenulo u njemu, i osetio je da ga neobično privlači taj Hristos koji je dao svoj život za njega. Ushićeno je izjavio: „Osetio sam da mogu da se pouzdam u Hrista i jedino u Hrista za svoje spasenje. I dato mi je uverenje da je On uzeo moje grehe – čak i moje – i spasio me od zakona greha i smrti.“ – John Whitehead, *The Life of the Revelation John Wesley*, M.A. (London: Stephen Couchman, 1793), p. 331.

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Petrova 2,2; 2. Petrova 3,18, Kološa-nima 1,10 i Efescima 4,18-24. Koje nam presudne istine o hrišćan-skom životu ti tekstovi otkrivaju?

Reformatori su sistematično proučavali Reč da bi otkrili nove istine. Nezadovoljni stanjem „status quo“, kao i krutim religijskim iskustvom koje je donosilo malo ili nimalo rasta, neprestano su žudeli za tim da bolje upoznaju Hrista. Mnogi hrišćani u srednjem veku koji su verova-li u Bibliju, platili su izuzetno visoku cenu za svoju posvećenost. Bili su mučeni, zatvarani, proterivani i ubijani. Imanja su im oduzimana, kuće spaljivane, zemlja otimana, a porodice progonjene. Kada su bili isterivani iz sopstvenih domova, gledali su na grad „kojemu je zidar i tvorac Bog“ (Jevrejima 11,10). Kada su bili mučeni, blagosiljali su svoje mučitelje, a dok su čamili u mračnim, vlažnim tamnicama, pozivali su se na Božja obećanja o boljem sutra. Mada su telom bili u tamnici, zapravo su bili slobodni – slobodni u Hristu, slobodni u istinama Njegove Reči, slobodni u nadi u Njegov skori povratak.

Ako gledate na sebe, kakvu nadu u spasenje uopšte možete imati?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Božje verne sluge nisu se trudile same. Gospod nije napuštao svoj narod, dok su se poglavarstva i vlasti i nečisti duhovi ispod neba svrstavali protiv njih. Da su im oči mogle biti otvorene, videli bi isto tako jasne dokaze božanske prisutnosti i pomoći kao što je bilo omogućeno proroku iz davnine. Kada je Jelisijev sluga pokazao svome gospodaru neprijateljsku armiju, koja ih je okružavala i sprečavala im svaku mogućnost za izbjavljenje, prorok se molio: 'Gospode, otvori mu oči da vidi!' (2. O carevima 6, 17) I gle, planina je bila puna ognjenih kola i konja! Bila je to nebeska vojska, postavljena da brani Božjeg čoveka. Na isti način anđeli su čuvali radnike u delu reformacije.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 208 (original).

„Kada su se moćni neprijatelji ujedinili da iskorene reformisanu veru, i kada je izgledalo da će hiljade mačeva biti isukano protiv nje, Luter je ovako pisao: 'Sotona je dao maha svome gnevu; bezbožni pontifeksi su se urotili; i nama preti rat. Pozovite ljude da se u veri i molitvi junački bore pred Gospodnjim prestolom, tako da naši neprijatelji, pobeđeni Božjim Duhom, budu naterani na mir. Naša najveća potreba, naš najvažniji posao, je molitva; pomozite ljudima da shvate da su izloženi oštrici mača i gnevu sotone, i da se zato moraju moliti!'“ – D'Aubigné, book 10, chapter 14, citirano u: Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 209 (original).

Opravdanje verom, velika istina koju je Luter iznova otkrio, predstavlja temelj evanđelja. To je istina na kojoj počiva naša nada u spasenje. Njegova himna, „Moćna tvrđava“, na upečatljiv način iznosi suštinu evanđelja: „Da smo se u vlastite snage uzdali, naše težnje bi propale; da nije pravi Čovek na našoj strani, Čovek po Božjem izboru. Pitate ko bi to mogao biti? Hristos Isus, to je On, Gospod Savaot mu je ime; iz veka u vek On je isti, i On će sigurno pobediti u bici.“ – *Seventh-day Adventist Hymnal* (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 1985), No. 506.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kako možemo objasniti ravnotežu između blagodati i zakona, između vere i dobrih dela?
2. Šta mislite, zašto se lako može desiti da svom umu dopustimo da sklizne u legalizam? Kako biste vi definisali legalizam? Zašto je on toliko štetan za našu hrišćansku veru?
3. Postoji li neka opasnost u tome ako se pojam „spasjenja verom“ pogrešno shvati? Kuda bi to nerazumevanje moglo da nas odvede?
4. Šta ljudi podrazumevaju pod tim kad koriste izraz „jeftina blagodat“? Da li je blagodat ikada jeftina?

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 11,3-6; Zaharija 4,14; Otkrivenje 12,5.6.14.15; Danilo 7,25; Isaija 54,17; Psalmi 119,89; Otkrivenje 11,15-18.

Tekst za pamćenje: „Suši se trava, cvijet opada; ali riječ Boga našega ostaje dovijeka“ (Isaija 40,8).

Vekovima je Božja Reč bila podvrgnuta sumnji, secirana i odbacivana. Bila je okovima vezana u manastirima, cepana na komade i spaljivana na javnim trgovima. Oni koji su joj verovali bili su ismevani, izloženi ruglu, zatvarani, pa čak i mučki ubijani. I pored svega toga, Božja Reč je trijumfovala.

Srednjovekovna crkva je progonila verne hrišćane koji su verovali u Bibliju. Pa ipak, Božja Reč je uspela da rasvetli tamu. Ugnjetavanje i progonstvo nisu zaustavili objavljivanje Božje Reči. Kada je Vilijam Tindejl, prevodilac Biblije na engleski jezik, izveden pred sud zbog svoje vere, pitali su ga ko mu je najviše pomogao u širenju Božje Reči. Pošto je malo promislilo, odgovorio je: „Biskup od Darema.“ Sudije su bile šokirane.

Tindejl je objasnio da je biskup jednom prilikom kupio velike zalihe Biblija u njegovom prevodu na engleski i javno ih spalio. Ono čega on tada nije bio svestan jeste da je tim postupkom u velikoj meri potpomogao delo istine. Naime, kupio je Biblije po mnogo višoj ceni od uobičajene. Zahvaljujući tako velikoj kupovini, Tindejl je uspeo da odštampa mnogo više Biblija nego što je bilo spaljeno. Tako se istina, iako pretvorena u prah, iznova uzdizala da bi zablistala u svom punom sjaju.

Ove sedmice proučićemo jedan od najzlokobnijih napada na Sveto pismo i hrišćansku veru. Tokom Francuske revolucije, krv je tekla ulicama te zemlje. Giljotina je bila postavljena na javnom trgu u Parizu, i hiljade ljudi je bilo pogubljeno. Ateizam je postao zvanična religija u Francuskoj. Ipak, svedočenje Božje Reči nije moglo da se učutka.

***Proučite pouku za ovu sedmicu, zasnovanu na poglavljima 12 – 17 knjige Velika borba, da biste se pripremili za subotu, 11. maj.**

DVA SVEDOKA

Pročitajte tekst Otkrivenje 11,3-6. Navedite pet karakteristika na osnovu kojih se mogu prepoznati dva svedoka, a koje otkrivamo u ovom tekstu.

U 4. poglavlju Knjige proroka Zaharije govori se o tome kako je prorok video dve masline sa obe strane zlatnog svećnjaka – istu sliku koju nalazimo ovde u 11. poglavlju Otkrivenja. Zahariji je rečeno da to predstavlja „dviye masline koje stoje kod Gospoda sve zemlje“ (Zaharija 4,14). Stabla masline obezbeđuju ulje za svećnjak kako bi on nastavio da emituje svetlost. Podsećamo se onoga što je psalmista napisao: „Riječ je tvoja žižak nozi mojoj, i vidjelo stazi mojoj“ (Psalmi 119,105). Ulje predstavlja Svetog Duha (Zaharija 4,2,6). U Jovanovoj viziji iz 11. poglavlja Otkrivenja prikazano je kako se Božja Reč objavljuje u sili Svetog Duha kako bi prosvetlila svet.

Ta dva svedoka mogu da prorokuju i spreče da kiša pada onoliko dugo koliko oni to predviđaju. Mogu da pretvore vodu u krv i da pogode zemlju raznim pošastima. Po Božjoj reči, Ilija je izjavio da kiša neće padati u Izraelu, i kao odgovor na njegovu molitvu, kiše nije bilo tri i po godine (videti Jakov 5,17). Kasnije se opet pomolio Bogu, i kiša je ponovo počela da pada, nakon što Valovi lažni proroci nisu uspjeli da okončaju sušu (1. O carevima 17,18). Mojsije je po Božjoj Reči navukao pošasti svih vrsta na Egipćane, uključujući pretvaranje vode u krv, jer je faraon odbio da pusti Božji narod na slobodu (2. Mojsijeva 7).

Oni koji žele da naude Svetom pismu biće progutani ognjem iz njegovih usta. Bog kaže: „Kad tako govorite, evo ja ću učiniti da riječi moje u ustima tvojim budu kao oganj, a ovaj narod drva, te će ih spaliti“ (Jeremija 5,14). Božja Reč izriče presudu nad svima koji je odbacuju. Njegova reč je kao oganj u ustima.

U stihu Jovan 5,39, Isus izjavljuje da spisi Starog zaveta svedoče o Njemu. On takođe kaže da će se evanđelje objavljivati „za svjedočanstvo“ celom svetu (Matej 24,14), a Novi zavet, zajedno sa Starim, predstavlja osnov tog svjedočanstva. Reč istog korena (*martis*), u značenju „svedok“, upotrebljena u ta dva stiha, pojavljuje se u tekstu Otkrivenje 11,3.

Ko su ta dva svedoka? S obzirom na biblijske slike i obeležja koji se navode u 11. poglavlju Otkrivenja, možemo zaključiti (mada ne u dogmatiskom duhu) da su ta dva svedoka zapravo spisi Starog i Novog zaveta, koji svetu prenose Božju svetlost i istinu.

Mnogi hrišćani danas skloni su tome da potcenjuju Stari zavet, da ga označe kao nebitan i nepotreban zato što imamo Novi. Šta je, u suštini, toliko pogrešno u vezi sa takvim stavom?

PROROČKI VREMENSKI PERIODI

Uporedite stihove Otkrivenje 11,3 i Otkrivenje 12,5.6.14.15 sa stihom Danilo 7,25. Koje sličnosti zapažate kad je reč o tim proročkim periodima?

Dva svedoka će proricati „hiljadu i dvjesta i šezdeset dana obučeni u vreće“ (Otkrivenje 11,3). To je isti vremenski period kao i četrdeset dva meseca tokom kojih će „neznabošci“ (oni koji se protive Božjoj istini) gaziti sveti grad (Otkrivenje 11,2). Božji neprijatelji su gazili Božju istinu 1.260 dana ($42 \times 30 = 1.260$, pri čemu dan simbolizuje godinu u apokaliptičkom proročanstvu), a dva Božja svedoka, Stari i Novi zavet, prorokovali su protiv njih tokom istog tog perioda.

Kao što smo već videli (pogledati 4. pouku), u stihu Danilo 7,25 kaže se da će sila malog roga, koja će se uzdići nakon raspada Rimskog carstva, progoniti Božji narod „za vrijeme i za vremena (doslovno 'dva vremena') i za po vremena“. „Vreme“ je jedna godina (360 dana). Dakle, tri i po „vremena“ je 1.260 dana.

U tekstu Otkrivenje 12,6.13 govori se o 1.260 dana progonstva Božjeg naroda. A u stihu Otkrivenje 12,14 pominju se vreme, vremena i polovina vremena. A onda se, u stihu Otkrivenje 13,5 govori o 42 meseca. Osim toga, i 42 meseca i 1.260 dana pominju se u tekstu Otkrivenje 11,2.3. Sva ta proročanstva opisuju različite aspekte istog istorijskog vremenskog perioda.

Kada se autoritet Svetog pisma zanemari, drugi (ljudski) autoriteti se uzdižu umesto njega. To često dovodi do progonstva onih koji podržavaju Božju Reč, što se događalo u vreme papske dominacije, od 538. do 1798. godine, kada je srednjovekovna crkva pala u duboku duhovnu tamu. Ljudske naredbe zamenile su Božje zapovesti. Ljudska predanja zasenila su jednostavnost evanđelja. Rimska crkva se ujedinila sa svetovnom silom da bi svoju vlast proširila nad celom Evropom.

Tokom tih 1.260 godina, Božja Reč – Njegova dva svedoka – bili su obučeni u kostret. Njihove istine bile su sakrivene pod ogromnim naslagama tradicije i rituala. Ali ta dva svedoka još uvek prorokuju. Biblija još uvek govori. Čak i usred te duhovne tame, Božja Reč je sačuvana. Bilo je onih koji su je visoko cenili i živeli po njenim pravilima. Međutim, u poređenju sa masama u Evropi, oni su bili malobrojni. Valdenžani, Jan Hus, Jeronim, Martin Luter, Ulrih Cvingli, Džon Kalvin, Džon i Čarls Vesli, i mnoštvo drugih reformatora bili su verni Božjoj Reči u onoj meri u kojoj su je razumeli.

Koja se od učenja kojih se danas mnogi hrišćani drže zasnivaju na tradiciji a ne na Božjoj Reči?

DVA SVEDOKA SU POGUBLJENA

Pročitajte tekst Otkrivenje 11,7-9. Imajući na umu da je to simboličan jezik, šta ti stihovi predviđaju da će se desiti sa dvojicom svedoka, Starim i Novim zavetom?

Do 538. godine, pagansko Rimsko carstvo je propalo. Justinijan, rimski car, predao je građansku, političku i versku vlast papi Vigiliju. Time je otpočeo dug period dominacije srednjovekovne crkve. To se nastavilo sve do 1798. godine. Francuski general Bertije, po naređenju Napoleona, umarširao je bez otpora u Rim 10. februara 1798. godine. Papa Pije VI je zarobljen i odveden u Francusku, gde je i umro. Taj datum označava proročki najavljeni kraj svetovne vlasti rimske crkve, koja je trajala 1.260 dana/godina, kao što je opisano u knjigama Danilo i Otkrivenje (videti jučerašnju pouku).

Kakva moćna manifestacija istinitosti biblijskog proročanstva! Danilo je, pišući više od 500 godina pre nove ere, sa takvom tačnošću predvideo događaje koji su se odigrali 2.300 godina kasnije! Zaista možemo verovati proročanstvima datim u Bibliji.

U međuvremenu, tokom svih tih dešavanja, istina evanđelja opstajala je u životu zahvaljujući svedočenju Reči. Međutim, još veći izazovi ugrozili su biblijsku istinu. Zver koja je izašla iz bezdana (sotona) zaratila je protiv Svetog pisma. On je pokrenuo nove napade na autoritet Biblije preko Francuske revolucije koja je otpočela 1789. godine.

Tokom Francuske revolucije, vlada je zvanično uspostavila kult razuma kao ateističku religiju podržanu od države, koja je nameravala da zameni hrišćanstvo. Festival razuma održan je širom zemlje 10. novembra 1793. Crkve širom Francuske pretvorene su u hramove razuma, a jedna žena je ustoličena kao boginja razuma. Biblije su spaljivane na ulicama. Zvanično je objavljeno da Bog ne postoji, i da je smrt samo beskrajn san. Sotona je delovao preko bezbožnih ljudi s namerom da pogubi Božja dva svedoka. Njihova mrtva tela ostavljena su da leže „na ulici grada velikoga, koji se duhovno zove Sodom i Misir, gdje i Gospod naš razapet bi“ (Otkrivenje 11,8).

Egipat je bio mnogobožačka kultura koja je odbacivala pravog Boga (videti 2. Mojsijeva 5,2). Sodom simbolizuje sveopšti nemoral. Tokom Francuske revolucije, dva Božja svedoka – Stari i Novi zavet – ležali su mrtvi usled ateizma i nemorala koji su harali, budući da su sve normalne stege bile olabavljene tokom revolucije i krvoprolića.

U tekstu Otkrivenje 11,9 kaže se da će tela dva Božja svedoka ležati nepokopana „tri i po dana“, odnosno, proročka „dana“, koji predstavljaju tri i po doslovne godine. Ateizam je dostigao vrhunac tokom Francuske revolucije, što je trajalo otprilike tri i po godine. Taj period se protezao od 26. novembra 1793. godine, kada je dekretom izdatim u Parizu religija bila ukinuta, do 17. juna 1797. godine, kada je francuska vlada povukla svoje restriktivne verske zakone.

DVA SVEDOKA SU VASKRSLA

Pročitajte Otkrivenje 11,11. Koja predviđanja se iznose u tom tekstu u vezi sa Božjom Reči?

Na kraju Francuske revolucije, Božja Reč je, u prenesenom smislu, ponovo oživela. Došlo je do moćnog preporoda. Veliki strah je obuzeo one koji su videli da je Božja Reč ponovo postala Božja živa sila za spasenje. Krajem 18. veka, Bog je podigao muškarce i žene koji su bili posvećeni tome da evanđelje odnesu do svih krajeva zemlje. Poruke Biblije brzo su se širile naporima ljudi poput Vilijama Kerija, koji je putovao u Indiju i preveo Bibliju na desetine indijskih dijalekata. Pokrenuti silom Biblije, misionari su putovali širom sveta.

Nije slučajno što su, nakon Francuske revolucije, preduzeti takvi globalni misionarski poduhvati. Božja Reč je živa. Mada su mnogi pomislili da je „mrtva“, ona je i dalje plamtela u srcima vernika i ponovo je u punoj meri vaskrsela u život, kao što su proročanstva Otkrivenja i najavila. „Nevernik Volter jednom prilikom hvalisavo je izjavio: 'Već sam se umorio slušajući da je dvanaest ljudi osnovalo hrišćansku religiju. Ja ću dokazati da je jedan čovek dovoljan da je obori!' Od njegove smrti prošli su mnogi naraštaji. Milioni su se pridružili ratu protiv Biblije. Međutim, pretnja uništenjem daleko je od svog ostvarenja, jer na mestima na kojima je u Volterovo vreme bilo stotinu Biblija, sada je deset hiljada, pa i stotinu hiljada primeraka Božje knjige. Jedan od ranih reformatora, govoreći o hrišćanskoj Crkvi rekao je: 'Biblija je nakovanj na kome se istrošilo mnogo čekića!'“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 288 (original).

Pročitajte stihove Psalmi 119,89 i Psalmi 111,7.8. Šta nam oni govore o Bibliji, i o tome zašto joj možemo verovati?

Božja Reč može biti napadnuta ili potisnuta, ali nikada neće biti iskorjenjena. Čak i mnogi koji se predstavljaju kao hrišćani podrivaju autoritet Biblije na različite načine, tako što dovode u pitanje pojedine njene delove, ili naglašavaju njene ljudske elemente, dok joj istovremeno oduzimaju božanski pečat, čime Božja istina biva potkopana.

Ali mi nikada, ni na koji način, ne smemo dozvoliti da budemo zavedeni tim napadima na Božju Reč. Ona je i danas živa, obraća se ljudskom srcu i udahnjuje novi život onima koji su voljni da je slušaju i da slede njena učenja.

Koja proročanstva se posebno obraćaju vama lično i zašto?

POBEDONOSNA ISTINA

Uprkos napadima neprijatelja, Božje delo na zemlji dostići će svoj veličanstveni vrhunac. Evandjelje će se propovedati „svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu“ (Otkrivenje 14,6). Velika borba između Hrista i sotone završiće se tako što će Hristos potpuno potući sile pakla. Božje carstvo će trijumfovati nad zlom, i greh će zauvek biti iskorenjen iz svemira. Jedanaesto poglavlje Otkrivenja počinje sotoninim pokušajem da, preko Francuske revolucije, uništi hrišćanstvo i iskoreni veru u Boga, a završava se trijumfom Božjeg carstva nad poglavarstvima i silama zla. Ono pruža ohrabrenje svima koji prolaze kroz vatrena iskušenja boreći se za Hristovo delo i Njegovu istinu.

Pročitajte Otkrivenje 11,15-18. Prema tim stihovima, koji događaji će se odigrati na kraju vremena, kada se sedam truba bude oglasilo?

Carstvo ovoga sveta postalo je carstvo našeg Gospoda. Hristos je pobeđnik. Zlo je pobeđeno. Isus pobeđuje, sotona gubi. Pravednost trijumfuje. Istina vlada. Bilo bi dobro da poslušamo sledeće reči: „Sve što je izgrađeno na čovekovom autoritetu biće oboreno, ali ono što je utemeljeno na steni Božje nepromenljive Reči ostaće doveka.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 288 (original).

Pročitajte stih Otkrivenje 11,19. Šta je Jovan video na nebu? Šta se otvorilo pred njim kad je uperio pogled ka nebu?

Pred Jovanovim pogledom otvorio se Božji hram na nebu. Kad je zavirio u Svetinju nad svetinjama, video je kovčeg zaveta. U starozavetnom svetilištu, koje je bilo slika – tip, načinjeno po ugledu na veliki nebeski original, otkrivalo se slavno Božje prisustvo između dve anđeoske figure nad poklopcem kovčega zaveta. Unutar kovčega nalazio se Božji zakon. Mada se spasavamo samo blagodaću kroz veru, poslušnost Božjem zakonu otkriva da li je naša vera prava. Božji zakon je osnov i merilo suda (Jakov 2,12). Ta činjenica će postati posebno važna i relevantna na kraju vremena (videti Otkrivenje 12,17; Otkrivenje 14,12).

Šta nam govori upečatljiv kontrast između bezbožnosti Francuske revolucije i veličanstvenog vrhunca prikazanog u tekstu Otkrivenje 11?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„U vreme kada su verske i svetovne vlasti zabranjivale Bibliju, kada je njeno svedočenje iskrivljavano, kada je ulagan svaki napor koji su ljudi i demoni mogli učiniti da odvrate misli naroda od nje; kada su oni koji su se usuđivali da objavljuju njene svete istine bili proganjani, izdavani, mučeni, bacani u mračne tamničke ćelije, ubijani zbog svoje vere ili primoravani da beže u planinska utočišta, u jazbine i pećine zemaljske – tada su verni svedoci proricali obučeni u vreće. Ipak, nastavili su da svedoče tokom celog razdoblja od 1260 godina. U najmračnijim trenucima bilo je vernih ljudi koji su voleli Božju Reč i ljubomorno čuvali Njegovu čast. Ove odane slugе primale su mudrost, silu i vlast da objavljuju Njegovu istinu tokom celog ovog razdoblja.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 267, 268 (original).

„Pošto se Francuska javno odrekla Boga i odbacila Bibliju, zli ljudi i duhovi tame radovali su se što su dostigli tako dugo željeni cilj – da svoje kraljevstvo oslobode ograničenja Božjeg zakona... Božji Duh, koji obuzdava okrutnu sotonsku silu, u velikoj meri je povučen, a onaj čije je jedino uživanje da uništava ljude mogao je da ostvari svoju volju. Oni koji su izabrali da služe pobuni ostavljeni su da žanju njene plodove, dok zemlja nije bila puna zločina, suviše strašnih da bi ih pero moglo opisati. Iz opustošenih provincija i porušenih gradova čula se strašna vika – krik najcrnjeg očajanja. Francuska je bila uzdrmana kao posle zemljotresa. Religija, zakon, socijalni red, porodica, država i Crkva – sve je bilo oboreno bezbožnom rukom, koja se podigla protiv Božjeg zakona.“ – *Velika borba*, str. 286 (original).

„Ukoliko Crkva ne bude hodila putevima koje joj Providenje pokazuje, ukoliko ne bude prihvatila svaki zrak svetlosti, obavljala svaku dužnost koja joj bude pokazana, njena religija neizostavno će se izroditi u formalizam, a nestaće i duh životodavne pobožnosti.“ – *Velika borba*, str. 316 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kako su se principi velike borbe otkrili tokom Francuske revolucije?
2. Tvrdeći da Bog ne postoji, neko je napisao da „smo slobodni da ostvarujemo sopstvene ciljeve i da prelazimo sve intelektualne granice ne obazirući se na znakove upozorenja“. Zašto nam izraz „ne obazirući se na znakove upozorenja“ tako puno otkriva o razlozima iz kojih mnogi odbacuju Boga? Kako nam takve ideje pomažu da objasnimo nešto od onoga što se dešavalo tokom Francuske revolucije?
3. Kakav je značaj Jovanove vizije svetilišta s obzirom na njegovu povezanost sa završnim događajima?

MOTIVISANI NADOM

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Solunjanima 4,13-18; Matej 24,27.30.31; 2. Petrova 1,19-21; Danilo 8,14; Danilo 9,20-27; Jezdra 7,7-13.

Tekst za pamćenje: „I reći će se u ono vrijeme: gle, ovo je Bog naš, njega čekasmo, i spašće nas; ovo je Gospod, njega čekasmo; radovaćemo se i veselićemo se za spasenje njegovo“ (Isaija 25,9).

Isusov drugi dolazak jedna je od središnjih tema Svetog pisma. To je zlatna nit koja se provlači kroz svete stranice Biblije. Jedan naučnik je procenio da u Starom zavetu ima 1.845 referenci o Hristovom drugom dolasku. U 260 poglavlja Novog zaveta, Hristov povratak se pominje više od 300 puta – u jednom na svakih 25 stihova. Od 27 novozavetnih knjiga, 23 se odnose na taj veliki događaj.

Pošto je reformacija u Evropi propala i bila ometana podelama i sukobima, protestantizam je pustio korene u Novom svetu, uključujući Sjedinjene Države, gde su mnogi nastojali da ukažu na istinu, što se odnosilo i na istinu o Drugom dolasku.

Među njima je bio i jedan baptista, zemljoradnik po imenu Vili- jam Miler. Na osnovu svog proučavanja Biblije, poverovao je da će Isus uskoro doći, čak za njegovog života, a onda je tu poruku počeo javno da propoveda. Osnovao je pokret koji je, i pored toga što se suočio sa velikim razočaranjem, mnogim ljudima razotkrio biblijske istine koje su i do dan-danas relevantne.

U pouci za ovu sedmicu proučićemo zašto je istina o Hristovom drugom dolasku vekovima ispunjavala srca vernika radošću, i kako se mi možemo pripremiti za taj veliki događaj.

***Proučite pouku za ovu sedmicu koja se zasniva na poglavljima 18 – 21 knjige Velika borba, da biste se pripremili za subotu, 18. maj.**

OBEĆANJE O NJEGOVOM POVRATKU

Mnogi reformatori i hodočasnici koji su napustili Holandiju da bi otišli u Novi svet, čeznuli su za Isusovim dolaskom. Za njih je Hristov drugi dolazak bio radostan događaj koji su željno iščekivali. Džon Viklif se radovao Hristovom dolasku kao velikoj nadi crkve. Calvin je govorio u ime svih reformatora kada je o slavnom Hristovom povratku govorio kao o „najpovoljnijem od svih događaja“. Za verne Božje muškarce i žene, Hristov drugi dolazak bio je nešto što treba prigrliti, a ne nešto čega se treba bojati.

Pročitajte sledeće tekstove: Jovan 14,1-3; 1. Solunjanima 4,13-18 i Titu 2,11-14. Zašto su ti biblijski odlomci vekovima pružali hrišćanima tako puno nade?

Lako je razumeti zašto je vera u Hristov drugi dolazak donosila takvu nadu i radost hrišćanima koji su verovali u Bibliju. Taj događaj upućuje na prestanak bolesti, patnje i smrti. On uvodi ideju o nestajanju siromaštva, nepravde i ugnjetavanja. On predviđa završetak sukoba, borbi i ratova. On najavljuje budući svet mira, sreće i trajnog zajedništva sa Hristom i otkupljenima iz svih vekova, koji će trajati zauvek.

„Gospodnji dolazak je tokom svih vekova predstavljao nadu Njegovih istinskih sledbenika. Spasiteljevo oproštajno obećanje na Maslinskoj gori da će ponovo doći, obasjavalo je budućnost Njegovim učenicima, ispunjavalo je njihova srca radošću i nadom, koju tuga nije mogla potisnuti ni nevolje potamneti. Usred patnji i progonstava, ’javljanje slave velikoga Boga i Spasa našega Isusa Hrista’ bilo je njihova ’blažena nada’. Kada su solunski hrišćani sa tugom pokopavali svoje drage, koji su se nadali da će doživeti da vide Gospodnji dolazak, Pavle, njihov učitelj, ukazao im je na vaskrsenje koje će se dogoditi prilikom Spasiteljevog dolaska. Tada će ustati mrtvi u Hristu, i zajedno sa živima biće uzeti na oblake da dočekaju Gospoda. ’I tako ćemo svagda s Gospodom biti. Tako utešavajte jedan drugoga ovim rečima!’ (1. Solunjanima 4,16-18).“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 302 (original).

Zašto je Drugi dolazak toliko važan za našu veru? Posebno kad znamo da mrtvi spavaju (videti 10. pouku), zašto ovo učenje po prima toliki značaj? Zašto bismo bez njega bili, kao što Pavle kaže, u potpuno beznadežnoj situaciji (videti 1. Korinćanima 15,15-18)?

OČEKIVANJE TOG VREMENA

Premda su reformatori verovali u doslovan, vidljiv, čujan i slavan Hristov povratak, razumevanje te biblijske istine postepeno se menjalo. Popularni propovednici iz 19. veka učili su da će Hristos doći da bi uspostavio svoje carstvo na zemlji i doneo 1.000 godina mira. To je dovelo do duhovne obamrlosti i jednog prilično ravnodušnog odnosa prema duhovnim vrednostima.

Slično tome, i Hristovi učenici su pogrešno razumeli prirodu dolaska Mesije. Mislili su da će On doći kao vojskovođa-osvajatelj, koji će slomiti rimski jaram, a ne kao Onaj koji će ih osloboditi od prokletstva i okova greha. Zato nisu razumeli način Njegovog dolaska.

Pročitajte sledeće tekstove Dela 1,9-11; Otkrivenje 1,7 i Matej 24,27.30.31. Čemu nas ti stihovi uče o načinu povratka našeg Gospoda?

Kada je Hristos došao prvi put, kao beba u vitlejemskim jaslama, veoma mali broj ljudi je zapazio Njegov dolazak. Ali kada bude došao po drugi put, „svako oko“ će Ga videti kako dolazi. Svako uho će čuti trubu koja najavljuje Njegov povratak. Svako ljudsko biće na zemlji posmatraće Njegovu slavu. Mi ne moramo biti prevareni. Sveto pismo sasvim jasno prikazuje događaje u neposrednoj vezi s Njegovim povratkom.

„Jedna od najozbiljnijih, a ipak najslavnijih istina otkrivenih u Bibliji je istina o drugom dolasku Isusa Hrista, koji će doći da dovrši veliko delo otkupljenja. Božjem hodočasničkom narodu, koji je tako dugo boravio u ovoj dolini sena smrtnoga, dragocena, radosna nada data je obećanjem o dolasku Onoga koji je `vaskrsenje i život` i koji će `prognane svoje vratiti kući`. Nauka o drugom dolasku je ključna nauka svetih Spisa. Od onoga dana kada je prvi par u žalosti izašao iz Edema, deca vere očekivala su dolazak Obećanoga da sruši silu neprijatelja i da ih vrati u izgubljeni Raj.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 299 (original).

Jedan od vođa ranog adventizma, Luter Voren, govorio je mladima: „Jedini način da budete spremni za Hristov dolazak jeste da se pripremate i da ostanete spremni.“ Poruka o Hristovom skorom povratku je hitan poziv svakome od nas da preispita svoje srce i oceni svoj duhovni život. To je poziv na pobožno življenje. Neće biti nikakve neutralnosti u plamtećoj svetlosti slave Hristovog povratka.

Pročitajte tekstove 1. Solunjanima 5,2-5 i Jevrejima 9,28. Kakvo ohrabrenje nam ti stihovi pružaju u pogledu načina Hristovog dolaska?

VILIJAM MILER I BIBLIJA

Baš kao što je upotrebio reformatore da ponovo otkriju istinu o opravdanju samo verom u Hrista, Bog je tako upotrebio i Vilijama Milera da ponovo otkrije istinu o načinu Hristovog drugog dolaska. Proučavajući Sveto pismo, Miler je pronašao Hrista koji ga voli više nego što je mogao i da zamisli. Sa Biblijom, sveskom i olovkom u ruci, počeo je da čita od 1. Mojsijeve i napredovao je, ne brže nego što je uspevao da razume svaki odlomak koji je bio pred njim. Poredeći stih sa stihom, dopustio je Bibliji da tumači samu sebe.

Pročitajte sledeće tekstone: Isaija 28,9.10; Priče 8,8.9; Jovan 16,13 i 2. Petrova 1,19-21. Koje principe tumačenja Biblije otkrivete u tim odlomcima?

Dok je Vilijam Miler poredio stih sa stihom, tajne Biblije su se otvarale pred njim. Tragao je za istinom kao neko ko traga za skrivenim blagom, i bio je bogato nagrađen. Sveti Duh je otvarao Božju Reč njegovom razumevanju. Pristupao je biblijskim proročanstvima sa istom marljivošću s kojom je proučavao i ostale njene tekstone.

Pročitajte sledeće stihove: Danilo 1,17; Danilo 2,45; 1. Petrova 1,10.11 i Otkrivenje 1,1-3. Čemu nas ti odlomci uče kad je reč o razumevanju biblijskih proročanstava?

Simboli u proročkim knjigama Biblije nisu zaključani tako da se ne mogu razumeti. Bog pun ljubavi dao nam je svoju proročku Reč da bi nas pripremio za vrhunske događaje koji uskoro treba da se odigraju u ovom svetu. Vilijam Miler je jasno razumeo da proročanstva tumače sama sebe. Proročke simbole razjašnjava sama Biblija. Zveri predstavljaju careve i carstva (Danilo 7,17.23). Vetar predstavlja razaranje (Jeremija 49,36). Voda predstavlja plemena i narode (Otkrivenje 17,15). Žena predstavlja crkvu (Jeremija 6,2; Efescima 5,22-32). Vremenska proročanstva iz Knjige proroka Danila i Otkrivenja takođe su napisana simboličkim jezikom, pri čemu jedan proročki dan predstavlja jednu doslovnu godinu (4. Mojsijeva 14,34; Jezekilj 4,6). Kad je te principe primenio na tumačenje Biblije, Vilijam Miler je bio zapanjen onim što je otkrio u vezi sa, kako je mislio, vremenom Hristovog povratka.

Zašto je ispravno razumevanje proročkog simbolizma tako važno za našu veru?

PERIOD OD 2.300 DANA IZ TEKSTA DANILO 8,14

Vilijam Miler je zapazio da su se događaji koje su proroci najavili vrlo precizno ispunjavali: 400 godina boravka Avramovih potomaka u Egiptu, 40 godina izraelskog lutanja kroz pustinju, 70 godina izraelskog ropstva i Danilovih 70 sedmica dodeljenih Izraelu (1. Mojsijeva 15,13; 4. Mojsijeva 14,34; Jeremija 25,11 i Danilo 9,24).

Pročitajte sledeće stihove: Marko 1,15; Galatima 4,4 i Rimljanima 5,6. Šta nam oni govore o Božjem vremenskom rasporedu kad je reč o prvom dolasku?

Dok je proučavao proročanstva, poredeći stih sa stihom, Miler je zaključio da ako Bog ima određeni vremenski raspored kroz celu Bibliju, onda mora da ima određeno vreme i kad je reč o Gospodnjem drugom dolasku.

Pročitajte stih Danilo 8,14. Koji događaj je trebalo da se odigra po završetku 2.300 dana?

Vilijam Miler je prihvatio popularno gledište da „očišćenje svetinje“ predstavlja očišćenje zemlje vatrom. Marljivo je proučavao Sveto pismo da bi razumeo taj događaj od tako ogromne važnosti. Otkrio je povezanost između 8. i 9. poglavlja Knjige proroka Danila. U 8. poglavlju anđelu je naloženo: „Kaži ovome utvaru“ (Danilo 8,16). Do kraja tog poglavlja, jedini deo vizije koji je ostao neobjašnjen (videti Danilo 8,27) je deo o 2.300 dana. Kasnije se anđeo vratio kod Danila i izjavio: „Sada izidoh da te urazumim“ (Danilo 9,22; videti takođe Danilo 9,23. 25-27). To je trebalo da mu pomogne da razume taj deo o 2.300 dana.

Znamo da je to tako, zato što su prve sledeće reči anđela, pošto je Danilu poručio: „Slušaj riječ, i razumij utvaru“ (Danilo 9,23), bile: „Sedamdeset je nedjelja određeno tvome narodu i tvome gradu svetom“ (Danilo 9,24). Reč prevedena kao „određeno“ doslovno znači „odsečeno“. Sedamdeset sedmica, 490 godina je odsečeno. Ali od čega? Od vizije o 2.300 dana, očigledno – što je bio jedini deo u 8. poglavlju koji Danilo nije razumeo, i koji je anđeo sada došao da mu objasni.

A budući da je polazna tačka za 70 sedmica bila „otkad izide riječ da se Jerusalim opet sazida“ (Danilo 9,25), Mileru je postalo jasno da će, ako nađe taj datum, moći da odredi početak za računanje 70 sedmica i proročanstva o 2.300 dana.

NAJDUŽI PROROČKI VREMENSKI LANAC

Pročitajte tekst Jezdra 7,7-13. Kada je izdat taj dekret da se izraelskim naseljenicima u Persiji dopusti da idu i obnove svoj grad i hram?

Taj dekret je izdao Artakserks, persijski car, 457. godine pre n.e. To je bio treći od dekreta koji su Jevrejima dopuštali da se vrate kako bi obnovili Jerusalim i ponovo uspostavili službe u hramu. Taj treći dekret je bio najpotpuniji i označio je početak proročanstva o 2.300 dana/godina.

Pročitajte tekst Danilo 9,25.26. Kada je trebalo da otpočne ceo taj proročki period? Koje velike događaje su ti stihovi predvideli?

U tom izvanrednom proročanstvu, Danilo je predvideo da će „otkad izide riječ da se Jerusalim opet sazida“ do dolaska Mesije proći 69 proročkih sedmica, ili 483 proročka dana, odnosno 483 doslovne godine. Otkad je taj dekret donet u jesen 457. godine pre n.e., 483 godine protežu se do jeseni 27. godine nove ere. Reč „Pomazanik“ znači „Mesija“. Godine 27. nove ere Hristos je bio kršten i primio je pomazanje Duhom (Dela 10,38). Posle svog krštenja, Isus je otišao u Galileju, „propovijedajući jevanđelje o carstvu Božijemu i govoreći: iziđe vrijeme“ (Marko 1,14, 15).

Na proleće 31. godine nove ere, usred poslednje proročke sedmice, tri i po godine nakon svog krštenja, Isus je razapet. Sistem prinošenja žrtava koji je upućivao na Jagnje Božje, okončan je Hristovom žrtvom na Golgoti. Tip se sreo sa antitipom, i konačno su sve žrtve i prinosi ceremonijalnog sistema prestali da važe.

Pročitajte stih Danilo 9,27. Kako se proročanstvo o sedamdeset sedmica završilo?

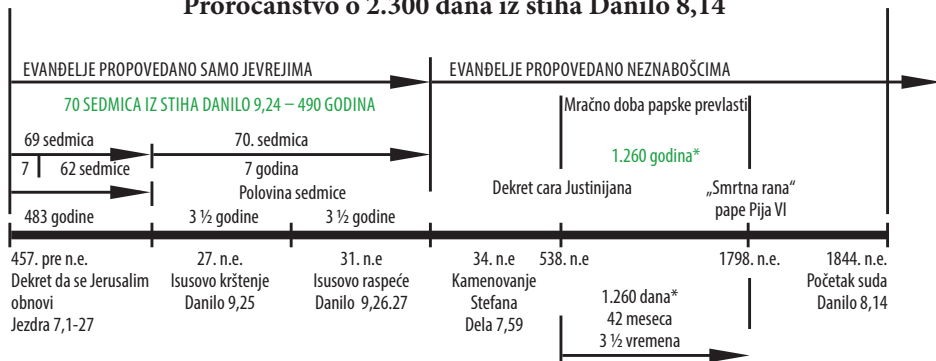
Sedamdeset sedmica, odnosno 490 godina, posebno dodeljenih Jevrejima, završilo se 34. godine n.e. kada je sinedrion odbacio evanđeosku poruku (Dela 6,8-7,60).

Kada oduzmemo tih 490 od 2.300 godina, ostaje nam 1.810 godina do završetka proročanstva. To nas dovodi do 1844. godine. Vilijam Miler i rani adventisti verovali su da svetinja iz stiha Danilo 8,14 predstavlja zemlju, i pretpostavili su da će Hristos te, 1844, godine doći da pročisti zemlju vatrom. (Videti grafikon iz odseka za petak.)

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pogledajte sledeći grafikon u vezi sa proročanstvima o 70 sedmica i 2.300 dana. Ta proročanstva počinju 457. godine pre n.e. i najavljuju događaje povezane sa „Pomazanikom vojvodom“, na kome se proročanstvo o 70 sedmica temelji. Polazeći od tog čvrstog temelja, proročanstvo o 2.300 dana završava se 1844. godine.

Proročanstvo o 2.300 dana iz stiha Danilo 8,14

„Slično prvim učenicima, ni Vilijam Miler ni njegovi saradnici nisu u punoj meri shvatili značenje vesti koju su nosili. Zablude koje su već dugo bile ukorenjene u Crkvi, sprečile su ih da pronađu pravilno tumačenje jednog važnog dela ovog proročanstva. Prema tome, oni su zaista širili vest, koju im je Bog poverio da je objave svetu, ali zahvaljujući pogrešnom tumačenju njenog značenja doživeli su razočaranje.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 351, 352 (original).

„Međutim, Bog je ipak ostvario svoju dobru nameru, dozvoljavajući da vest o sudu bude objavljena upravo onako kako je bila objavljivana. Veliki dan je bio pred vratima, a Božje providenje učinilo je da ljudi budu izloženi probi utvrđenog vremena da bi im bilo otkriveno šta je u njihovim srcima. Vest je bila objavljena da okuša i pročisti Crkvu. Vernici su morali da odluče da li je njihova ljubav posvećena ovom svetu, ili Hristu i Nebu. Oni su govorili da vole Spasitelja; sada je trebalo da se okuša njihova ljubav. Da li su spremni da odbace svoje svetovne nade i častoljubive planove, i da dobrodošlicom dočekaju dolazak svoga Gospoda? Vest je sročena tako da ih osposobi da prepoznaju svoje pravo duhovno stanje. Bila je poslana iz milosti da ih pokrene da traže Gospoda u pokajanju i poniznosti.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 353 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Koje pouke možemo izvući iz iskustva Vilijama Milera? Da li Bog ponekad opovrgava naša pogrešna shvatanja?
2. Zašto je razumevanje teksta Danilo 9,24-27 tako značajno za utvrđivanje unutrašnje celovitosti Biblije i Hristovog božanstva?
3. Koju ulogu u planu spasenja ima razumevanje proročanstava? Zašto su proročanstva tako značajna u Božjem planu?

SVETLOST IZ SVETILIŠTA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 2. Mojsijeva 25,8.9.40; Jevrejima 8,1-6; 3. Mojsijeva 16,21.29-34; 3. Mojsijeva 23,26-32; Jevrejima 9,23-28; Danilo 7,9.10; Matej 25,1-13; Otkrivenje 11,19.

Tekst za pamćenje: „A ovo je glava od toga što govorimo: imamo takovoga poglavara sveštenečkoga koji sjede s desne strane prijestola veličine na nebesima; koji je sluga svetinjama i istinitoj skiniji, koju načini Gospod, a ne čovjek“ (Jevrejima 8,1.2).

Ubrzo posle razočaranja od 22. oktobra 1844, neki od milerita, pošto su se molili i proučavali, uvideli su svoju grešku. Proročanstvo o 2.300 dana nije se odnosilo na Isusov drugi dolazak, kao što se dotad mislilo, već na Hristovo delo u nebeskom svetilištu, tako snažno dočarano u Poslanici Jevrejima.

Očišćenje svetilišta na nebu bilo je ispunjenje onoga na šta je ukazivalo čišćenje zemaljskog svetilišta, kao što uči 3. Mojsijeva. Da biste bolje razumeli tu važnu istinu, pogledajte paralele između 7. i 8. poglavlja Knjige proroka Danila:

DANILO 7	DANILO 8
Vavilon	-----
Medo-Persija	Medo-Persija
Grčka	Grčka
Rim	Rim
<i>Sud na nebu</i>	<i>Čišćenje svetilišta</i>

Te paralele pomažu da se otkrije prava priroda očišćenja svetilišta, što je u stvari veliki preadventni, istražni sud. U pouci za ovu sedmicu, proučićemo životno važnu biblijsku istinu o Hristovoj službi u nebeskom svetilištu.

***Proučite pouku za ovu sedmicu, koja se zasniva na poglavljima 22–24 i 28 knjige Velika borba, da biste se pripremili za subotu, 25. maj.**

NEBESKO SVETILIŠTE

Pročitajte tekstove 2. Mojsijeva 25,8.9.40 i Jevrejima 8,1-6. Koja su dva svetišta skicirana u tim stihovima?

Pažljivo proučavajući Sveto pismo u mesecima nakon 1844. godine, rani adventistički vernici došli su do uvida da se u Bibliji pominju dva svetišta – jedno koje je Mojsije izgradio i drugo veliko, originalno na nebu. U Bibliji se izraz „svetište“ odnosi prvo na šator koji je izgradio Mojsije, kao obrazac ili „tip“ nebeskih stvari, i drugo, na „pravu skiniju“ na nebu, na koju je zemaljsko svetište ukazivalo. Služba zasnovana na simbolima je, prilikom Hristove smrti, izgubila svoj značaj. Dakle, „pravi šator“ na nebu je svetište novog zaveta. A budući da se proročanstvo iz stiha Danilo 8,14 ispunjava u ovoj eri, svetište o kom je tu reč mora biti svetište novog zaveta.

„U vreme isteka 2300 dana i noći na Zemlji nije postojalo Svetilište već mnogo dugih stoleća. Prema tome, proročanstvo: 'Do dve hiljade i tri stotine dana i noći, onda će se svetinja očistiti', nesumnjivo se odnosi na nebesko Svetilište.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 417 (original).

Svetilište u pustinji bilo je maketa ili obrazac nebeskog svetišta. Službe u zemaljskom svetištu nagoveštavale su Božji plan spasenja. Svaka prineta žrtva predstavljala je Isusovu žrtvu na krstu Golgote (videti Jovan 1,29). Zahvaljujući Hristovoj žrtvi, mi smo slobodni od osude za greh. Dobili smo oproštenje. Naša krivica nestaje kad priznamo svoje grehe i prihvatimo Isusovu žrtvu u našu korist (1. Jovanova 1,9). Ali Isus nije samo Jagnje koje je umrlo za nas, već i Sveštenik koji živi radi nas.

Stih Jevrejima 7,25 objašnjava: „Zato i može vavijek spasti one koji kroza nj dolaze k Bogu, kad svagda živi da se može moliti za njih.“ On uklanja krivicu zbog greha i spasava nas od sile greha (Rimljanima 8,1-4; 2. Korinćanima 5,21). Isusova služba u nebeskom svetištu odvija se u našu korist. Kao rezultat Njegovog posredovanja, stisak greha u našem život je obesnažen. Mi više ne robujemo svojoj grešnoj prirodi. U Hristu smo slobodni – slobodni od osude i od vlasti greha. Sve dok se verom držimo Hrista, imamo sigurnost spasenja.

Šta za vas znači to što znate da je Isus sada na nebu i da služi u vašu korist, odnosno da On tamo posreduje za vas? Zašto vam je potreban Neko da posreduje u vašu korist? Zašto ta istina predstavlja dobru vest?

U SVETINJI NAD SVETINJAMA

Pročitajte sledeće tekstove: 3. Mojsijeva 16,21.29-34; 3. Mojsijeva 23,26-32 i Jevrejima 9,23-28. Zašto je Dan pomirenja bio tako važan u drevnom Izraelu?

Sveštenici su vršili službu svakog dana u godini, ali na Dan pomirenja, koji se na jevrejskom zove Jom Kipur, oči celog Izraela bile su uprte u svetište. Tekstovi 3. Mojsijeva 16 i 23 daju izričita uputstva u vezi sa Danom pomirenja. Sve uobičajene aktivnosti su prestajale. Svi su postili. Dok je prvosveštenik ulazio u Svetinju nad svetinjama – u Božje prisustvo radi njih, narod je preispitivao svoja srca. Tražili su Boga sa poniznošću i iskrenim priznanjem greha.

Svako ko ne bi „mučio svoju dušu“ na Dan pomirenja, bio bi „odsečen“, i ne bi više pripadao izabranom narodu (3. Mojsijeva 23,27.29). Na Dan pomirenja, prvosveštenik je unosio krv jarca za Gospoda u svetište i, pošto bi poškopio nad prestolom milosti, mazao je tom krvlju robove zlatnog oltara i oltara od bronze, čisteći u potpunosti celo svetište. Kada bi „dovršio pomirenje“, prvosveštenik je polagao ruke na živog jarca i ispovedao grehe Izraela. Tada bi jarac bio odveden u pustinju, da zauvek bude odvojen od njihovog logora (3. Mojsijeva 16,20-22).

Krv se prenosila u svetište tokom svakodnevnih službi, čime je predstavljeno beleženje greha (Jeremija 17,1) i Božje preuzimanje odgovornosti za njegovo konačno uklanjanje. A onda, na Dan pomirenja, greh se iznosio iz svetišta i polagao na glavu žrtvenog jarca, Azazela, koji je predstavljao sotonu, čime se otkrivalo da on snosi krajnju odgovornost za problem greha.

Jarac je odvođen daleko u pustinju, tako da je, pred kraj Dana pomirenja, Bog imao čisto svetište i čist narod. U nebeskom svetištu, Hristos posreduje za nas. Najpre je vršio službu u Svetinji, a sada, od 1844. godine, po završetku 2.300 dana, u Svetinji nad svetinjama.

Mi ćemo dobro proći na tom sudu zahvaljujući Isusu, našoj Zameni, jer smo, kao što je Elen G. Vajt istakla, „opravdani Njegovom pravednošću, u kojoj nemamo uдела“. – *Čežnja vekova*, str. 25 (original). Zbog te pravednosti – pripisane (uračunate) nama – mi mučimo svoje duše, što podrazumeva odvratanje od greha. To znači da se ne odnosimo ležerno prema zlu, ne opravdavamo svoje omiljene grehe i ne držimo ih se, već rastemo u blagodati i živimo svetim životom.

Kakav je značaj Dana pomirenja u našem životu danas? Zašto bi on trebalo da utiče na to kako živimo?

SUD ZASEDA

Uporedite stihove Danilo 7,9.10 sa stihovima Otkrivenje 14,6.7. Koja sličnost postoji između tih tekstova?

Sud je istaknuta tema u celoj Bibliji. „Jer će svako djelo Bog iznijeti na sud i svaku tajnu, bila dobra ili zla“ (Propovednik 12,14). Isus je upućivao svoje slušaoce na buduće vreme suda, kada će „za svaku praznu riječ koju reku ljudi dati odgovor u dan strašnoga suda“ (Matej 12,36). Apostol Pavle dodaje da će Bog „iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i objaviće savjete srdačne“ (1. Korinćanima 4,5). Anđeoski glasnik je poručio Jovanu da „dođe čas suda njegova (Božjega)“ (Otkrivenje 14,7).

Pročitajte tekst Otkrivenje 22,10-12. Kada se Isus bude vratio, šta će biti sa sudbinom celog čovečanstva? Kakva je to jasna objava data Jovanu?

S obzirom da Hristos dolazi kako bi razdelio svoje konačne nagrade, pre toga mora da postoji sud da bi se pokazalo ko će primiti i kakvu nagradu po Njegovom dolasku. Nakon Hristovog povratka, neće biti druge šanse. Svako ljudsko biće imaće sasvim dovoljno informacija da bi donelo svoju konačnu, neopozivu odluku za ili protiv Hrista.

Pročitajte tekst Matej 25,1-13. Zašto se Isus na tako različit način obraća tim dvema grupama vernika?

„Kada delo istraživanja bude završeno, kada budu ispitani i odlučeni slučajevi svih onih koji su u sva vremena tvrdili da slede Hrista, tada, a ne pre toga, vreme milosti biće završeno i vrata milosti biće zatvorena. Tako smo jednom kratkom rečenicom: 'I gotove udoše s njim na svadbu i završiše se vrata,' povedeni kroz celo razdoblje Spasiteljeve završne službe, sve do vremena kada će biti dovršeno veliko delo čovekovog spasenja.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 428 (original).

Mi ne treba da se bojimo suda. Zahvaljujući Hristu, imamo oprostjenje, slobodni smo od krivice, imamo silu da živimo pobožnim životom, i pripašće nam konačna pobjeda.

DOBRA VEST O SVETINJI NAD SVETINJAMA

Pročitajte tekstove Jevrejima 4,14-16 i Jevrejima 10,19-22. Kakvu sigurnost nam ti stihovi pružaju i kakav božanski poziv upućuju svakome od nas?

Pavlova poruka ovde u Poslanici Jevrejima jeste „da se držimo tvrdo“, „da pristupimo slobodno“, „ne ostavljajući skupštine svoje“, da se u svojoj veri usredsredimo na Isusa, našeg velikog Prvosveštenika. U Isusu imamo sve što nam je potrebno. Verom možemo ući u nebesko svetište „putem novijem i živijem“ koji je Isus otvorio za nas.

Gledajući u portu, spoljašnje dvorište svetišta, vidimo *krv* na rogovima bronзанog oltara. U Svetinji, vidimo *krv* na zlatnim rogovima kadi-onog oltara. Vidimo *krv* pošćropljenu po zavesi pred prestolom milosti.

Isusova krv priprema put na svakom koraku. To nam pruža nadu, jer se sa Bogom možemo ponovo sjediniti jedino ako nam Isus oprostí i izbríše naše grehe. Božja milost je bezgranična, ali je isto takva i Njegova pravda. A pravda ne može da prihvati Hristovu žrtvu kao iskupljenje za naše prestupe, osim ako Isus ne pruži garancije – prvo, da će nam oprostí grehe, i drugo, da će ih izbrisati.

Pročitajte Otkrivenje 11,19. U kontekstu velike borbe, zašto je ta vizija značajna? Kako ona pokazuje neodvojivu povezanost između zakona i evanđelja?

Tu u blistavoj svetlosti i plamtećoj slavi Božjeg prisustva, u prestonoj dvorani svemira, u samom podnožju Božjeg prestola, otkrivamo Božji zakon u Kovčegu zaveta. Tu u Svetinji nad svetinjama otkrivaju se Božja pravda i Njegova milost. Nijedna zemaljska sila ne može da promeni Božji zakon, između ostalog i zato što se on čuva u Kovčegu zaveta na nebu. U Jevrejima 8,10 kaže se: „Jer je ovo zavjet koji ću načiniti s domom Izrailjevijem poslije onijeh dana, govori Gospod: daću zakone svoje u misli njihove, i na srcima njihovima napisaću ih, i biću im Bog, i oni će biti meni narod.“ Ulazeći verom u nebesko svetište, nalazimo oproštenje za svoje grehe iz prošlosti i silu da živimo životom poslušnosti posredstvom Hrista, koji je umro za nas i koji ispisuje svoj zakon na našem srcu. Isus nas spasava „sasvim“ (Jevrejima 7,25, Čarnić). Isus nas spasava u potpunosti – od kazne za greh i od sile greha.

Zašto je Isusovo posredovanje tako neverovatno dobra vest? Suočeni sa zakonom kao merilom pravednosti, kakvu bismo nadu imali bez evanđelja?

ISUS – NAŠ ADVOKAT NA SUDU

Pročitajte tekst Jevrejima 10,9-14. Koju nam razliku između službe sveštenika u zemaljskom svetilištu i Isusove službe u nebeskom svetilištu taj tekst otkriva?

Hristos je umro na krstu, jedanput za sve, kao savršena žrtva za greh. Njegova sveštenečka služba u nebeskom svetilištu nas posvećuje. A sada, pošto je ušao u Svetinju nad svetinjama, On nas zastupa kao naš Advokat na sudu (videti 1. Jovanova 2,1). „Tako se i Hristos jednom prinese, da uzme mnogijeh grijeha; a drugom će se javiti bez grijeha na spasenije onima koji ga čekaju“ (Jevrejima 9,28). Njegovom žrtvom i Njegovim posredovanjem rešen je problem greha. A sada On dolazi ponovo, po one „koji se raduju njegovu dolasku“ (2. Timotiju 4,8).

Pročitajte Jevrejima 6,19.20. Zašto nas On poziva da Ga sledimo, i šta otkrivamo kada Ga sledimo?

„Hristovo posredovanje za čoveka u nebeskom Svetilištu isto je tako bitno za plan spasenja kao što je bila Njegova smrt na krstu. On je svojom smrću započeo ovo delo, dok se posle vaskrsenja uzneo da ga dovrši na Nebu. Mi verom moramo ući iza zavese iza koje 'Isus uđe napred za nas'. (Jevrejima 6,20) Tamo odsjajuje svetlost sa krsta na Golgoti. Tu možemo steći jasniji uvid u tajnu otkupljenja. Spasenje čoveka postignuto je u beskrajnom žrtvovanju Neba; prinesena Žrtva je dovoljna da zadovolji i najšire zahteve prekršenog Božjeg zakona. Isus je otvorio put do Očevog prestola i Njegovim posredovanjem iskrene težnje svih koji verom dolaze pred Njega, mogu biti predstavljene Bogu.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 489 (original).

Plan spasenja je celovit plan za razrešenje velike borbe i izbavljenje ove planete iz sotoninog stiska. Isusov život je pokazao Božju ljubav prema svetu u nevolji i svemiru koji to posmatra. Njegova smrt je razotkrila svu grozotu greha i obezbedila spasenje celom čovečanstvu. A Njegovo posredovanje u nebeskom svetilištu pruža prednosti pomirenja svakome ko u veri posegne da ih primi.

Na koji način je Hristova smrt na krstu povezana sa Njegovim posredovanjem u nebeskom svetilištu, i zašto je sud tako neophodan za plan spasenja?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Zapazite kako su opisani Isusovo delo za nas na sudu i naša uloga u tome: „Isus ne pokušava da opravda njihove grehe, ali ukazuje na njihovo pokajanje i njihovu veru i, zahtevajući za njih oproštenje, pred Ocem i svetim anđelima, podiže svoje ranjene ruke i kaže: 'Ja ih poznajem po imenu. Zapisani su na dlanovima mojih ruku!' 'Žrtva je Bogu duh skrušen, srca skrušena i poništena ne odbacuješ, Bože!' (Psalam 51,17) Opađaću svoga naroda On upućuje sledeće reči: 'Gospod da te ukori, sotonu, Gospod da te ukori, koji izabra Jerusolim.'“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 484 (original).

„Činjenica da je priznati narod Božji prikazan kao da stoji pred Gospodom u prljavim haljinama trebalo bi da vodi ka poniznosti i dubokom preispitivanju srca sve koji ispovedaju Njegovo ime. Oni koji zaista čiste svoje duše pokoravanjem istini, imaće najskromnije mišljenje o sebi. Što pomnije budu posmatrali Hristov besprekorni karakter, to će jača biti njihova želja da se saobrazu Njegovom liku, i sve će manje videti čistotu i svetost u sebi samima. Ali i pored toga što moramo biti svesni svog grešnog stanja, mi treba da se oslanjamo na Hrista kao na svoju pravednost, svoje posvećenje i svoje iskupljenje. Sami ne možemo da pružimo odgovor na sotonine optužbe protiv nas. Jedino Hristos može da uputi delotvornu molitvu u naše ime. On može da učutka tužioca argumentima koji se zasnivaju ne na našim, već na Njegovim zaslugama.“ – *Ellen G. White, Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 471, 472.

„Živimo u doba velikog Dana pomirenja. U vreme ceremonijalne službe, dok je poglavar sveštenički obavljao obred pomirenja za Izrailj, svima je bilo naloženo da 'muče duše svoje', kajući se za greh i pokajnički dolazeći pred Gospoda, da ne bi bili istrebljeni iz svoga naroda. Na sličan način, svi koji žele da im ime ostane zapisano u Knjizi života treba sada, tokom ovih nekoliko preostalih dana vremena milosti, koje im je dato, da muče duše svoje žaleći zbog greha i istinski se kajući.“ – *Velika borba*, str. 489, 490 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Koja osećanja se bude u vama pri pomisli da Isus podiže svoje ranjene ruke pred Ocem u našu korist? Zašto je to naša jedina nada na sudu?
2. Mi živimo u Danu pomirenja. Pomirenje je Božje delo za spasenje izgubljenih grešnika. Zašto bi, dakle, svaki dan posvećen Božjem delu za spasenje grešnika trebalo da bude dobra vest?
3. Obratite pažnju na ono što je Elen G. Vajt zapisala: „Jedino Hristos može da uputi delotvornu molitvu u naše ime. On može da učutka tužioca argumentima koji se zasnivaju ne na našim, već na Njegovim zaslugama.“ – *Advent Review and Sabbath Herald*, January 2, 1908. Kako tu nadu možete da prisvojite za sebe?

TEMELJ BOŽJE VLADAVINE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 14,6-12; Propovednik 12,13,14; Priče 28,9; Danilo 7,25.

Tekst za pamćenje: „I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalijem sjemenom njezinijem, koje drži zapovijesti Božije i ima svjedočanstvo Isusa Hrista“ (Otkrivenje 12,17).

Na osnovu intenzivnog proučavanja Biblije, adventisti su došli do spoznaje o značaju zakona koji se nalazi u Svetinji nad svetinjama nebeskog svetišta. Proničući u samu srž Božjeg zakona, otkrili su značaj Subote, četvrte zapovesti. Upravo ta zapovest, više od bilo koje druge, jasno prepoznaje Boga kao našeg Stvoritelja, što je temelj svakog pravog bogoslužjenja i tema koja će biti posebno bitna u završnim danima ovozemaljske istorije (videti Otkrivenje 14,6-12).

Sotonin cilj od samog početka bio je da, podrivanjem Božjeg zakona, osujeti pravu službu Bogu. On zna da onaj ko „sagriješi u jednome, kriv je za sve“ (Jakov 2,10), i zato ohrabruje ljude da krše Božji zakon. Sotona mrzi Subotu zato što ona podseća ljude na Stvoritelja i na to kako Ga treba slaviti. Ali ona je takođe i deo Božjeg zakona, koji se nalazi u Svetinji nad svetinjama nebeskog svetišta. A pošto je zakon ono što definiše greh, dokle god ljudi žele da budu verni Bogu, Njegov zakon mora i dalje da važi, uključujući i zapovest o Suboti.

Cilj pouke za ovu sedmicu je da pokaže povezanost između svetišta, Božjeg zakona, Subote i predstojeće krize u vezi sa žigom zveri. Istražićemo takođe i važnost Subote za generaciju poslednjeg vremena.

***Proučite pouku za ovu sedmicu, zasnovanu na poglavljima 25-27 knjige Velika borba, da biste se pripremili za subotu, 1. jun.**

SVETILIŠTE I ZAKON

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 11,19; 2. Mojsijeva 25,16; 2. Mojsijeva 31,18 i Otkrivenje 12,17. Šta se, prema tim tekstovima, nalazilo u kovčegu zaveta u Svetinji nad svetinjama?

Dan pomirenja bio je dan suda. Celom Izraelu bilo je zapovedeno da uzme učešća u tom događaju, kroz pokajanje, preispitivanje duše i uzdržavanje od svakog posla (videti 3. Mojsijeva 23,29-31). Samo na taj dan prvosveštenik je ulazio u Svetinju nad svetinjama da bi izvršio pomirenje za greh. Tu, u najskrovitijem delu svetilišta, stajao je kovčeg zaveta. U kovčegu se nalazio Božji zakon Deset zapovesti, zapisan na kamenim pločama. Zlatni poklopac kovčega nazivao se presto milosti (ili pomirilište), i tu je škropljeno krvlju da bi se svetilište očistilo od greha. Božje prisustvo se pokazivalo u slavi Šekine iznad prestola milosti. Svaka prineta žrtva otkrivala je Božju milost prema grešnim ljudima, ali Dan pomirenja pokazuje da će se greh pamtit i sve do sudnjeg dana (Jevrejima 10,3), i da se on može zaista ukloniti jedino na osnovu vere u Hristovu krv koja čisti od greha (1. Petrova 1,18.19). Tu, u Božjem prisustvu, milost i pravda se prelepo sjedinjuju.

Gledajući u nebesko svetilište, apostol Jovan je video kako se „otvori... crkva Božija na nebu, i pokaza se čivot zavjeta“ (Otkrivenje 11,19). U knjizi *Velika borba* dodaje se sledeći komentar: „U svetinji nad svetinjama, u Svetilištu na Nebu, Božji zakon se čuva kao svetinja – Zakon koji je sam Bog izgovorio usred gromova na Sinaju i napisao svojim prstom na kamenim pločama. Božji zakon u nebeskom Svetilištu je veliki original, a propisi napisani na kamenim pločama i zabeleženi u Mojsijevom petoknjižju bili su samo njegov verni prepis. Oni koji su uspeli da shvate ovu važnu činjenicu, mogli su da razumeju sveti i nepromenljivi karakter Božjeg zakona.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 434 (original).

Proučavajući biblijsko učenje o svetilištu, rani adventistički vernici su uvideli značaj Božjeg zakona i Subote koja se nalazi u samom njegovom središtu. Zaključili su da Božji zakon, budući da je prikazan u kovčegu zaveta u nebeskom svetilištu, sigurno nije mogao biti ukinut na krstu.

Razmišljajte o Suboti koja nam, brzinom od preko hiljadu šesto kilometara na čas, dolazi svake sedmice, bez izuzetka. Šta nam to govori o važnosti doktrine o stvaranju? Za koje drugo učenje postoji tako moćan podsetnik, koji se uvek iznova ponavlja?

NEPROMENLJIVOST BOŽJEG ZAKONA

Pročitajte sledeće tekstove: Matej 5,17.18; Psalmi 111,7.8; Propovednik 12,13.14; 1. Jovanova 5,3 i Priče 28,9. Čemu nas ti biblijski tekstovi uče o hrišćanskom odnosu prema zakonu?

Adventisti sedmog dana idu stopama reformatora koji su naglašavali svetost Božjeg zakona. Obratite pažnju na sledeću snažnu tvrdnju Džona Veslija: „Ritualni ili ceremonijalni zakon koji je Mojsije predao sinovima Izraelovim, i koji je sadržavao sve naloge i uredbe u vezi sa starim žrtvama i službama u hramu, naš Gospod je zaista došao da uništi, razreši i potpuno ukine... Ali, moralni zakon, sadržan u Deset zapovesti, na kojem su proroci insistirali, On nije uklonio. Namera Njegovog dolaska nije bila da se opozove bilo koji deo tog zakona. To je zakon koji se nikad ne može prekršiti, koji stoji kao `vjerni svjedok u oblacima... Svaki deo tog zakona mora ostati na snazi, za celo čovečanstvo i za sva vremena, kao nešto što ne zavisi od mesta i vremena, niti od bilo kakvih drugih okolnosti podložnih promeni, već od prirode Boga i prirode čoveka i njihovog nepromenljivog uzajamnog odnosa.“ – *Upon Our Lord's Sermon on the Mount, Discourse V, John Wesley's Sermons: An Anthology* (Nashville, TN: Abington Press, 1991), pp 208, 209.

Uopredite tekst 2. Mojsijeva 34,5-7 sa sledećim tekstovima: Rimljanima 7,11.12; Psalmi 19,7-11; Psalmi 89,14 i Psalmi 119,142.172. Šta nam ti stihovi govore o odnosu između Božjeg zakona i Božjeg karaktera?

S obzirom da je Božji zakon u stvari prepis Njegovog karaktera, podnožje Njegovog prestola i osnov morala za čovečanstvo, sotona ga mrzi. „Ukoliko je zemaljsko Svetilište bilo simbol ili slika nebeskog, svakome je moralo biti jasno da je i Zakon koji je čuvan u zemaljskom kovčegu zaveta morao biti verodostojan prepis Zakona u kovčegu na Nebu, i da prihvatanje istine o nebeskom Svetilištu obuhvata i priznavanje zahteva Božjeg zakona i obavezu svetkovanja Subote iz četvrte zapovesti. Tu se krila tajna ogorčenog i odlučnog protivljenja skladnom tumačenju Pisma koje je otkrivalo Hristovu službu u nebeskom Svetilištu.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 435 (original).

Koji razlog ljudi često navode kada tvrde da mi više nismo obavezni da držimo Deset zapovesti? Šta mislite, šta zapravo stoji iza toga?

SUBOTA I ZAKON

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 14,6.7; Otkrivenje 4,11; 1. Mojsijeva 2,1-3 i 2. Mojsijeva 20,8-11. Kakav odnos postoji između stvaranja, Subote i Božjeg zakona?

Stvaranje mnogo govori o našoj vrednosti u Božjim očima. Mi nismo sami u svemiru – kao neka trunčica kosmičke prašine – niti smo proizvod genetičke slučajnosti. Drugim rečima, zvanični naučni scenario o nastanku života, koji je prihvaćen od strane masovnih medija i popularne kulture, predstavlja pogled na naše poreklo koji je u svakom smislu nespojiv sa biblijskim izveštajem.

Mi smo ovde zato što nas je Isus stvorio. A On je dostojan našeg obожavanja ne samo zato što nas je stvorio, već i zato što nas je iskupio. Stvaranje i spasenje nalaze se u samoj srži svakog istinskog bogoslužjenja. U skladu s tim, Subota je od presudnog značaja za razumevanje plana spasenja. Subota govori o Stvoriteljevoj brižnosti i Spasiteljevoj ljubavi.

Po završetku sedmice stvaranja, Bog je počinio u lepoti i veličanstvu sveta koji je stvorio. On je počinio i zato da bi nam dao primer. Subota je sedmično zaustavljanje da bismo slavili Onoga koji nas je stvorio. Kada slavimo Boga subotom, mi otvaramo svoja srca da bismo primili poseban blagoslov koji On daje u taj dan i ni u jedan drugi dan u sedmici.

Subota upućuje na Stvoritelja koji nas je suviše voleo da bi nas napustio kada smo odlutali od svrhe koju je imao za nas. Subota je večni simbol našeg počivanja u Njemu. Ona je poseban znak odanosti Stvoritelju (Jezekilj 20,12. 20). Ona je simbol odmora a ne dela, blagodati a ne legalizma, sigurnosti a ne osude, oslanjanja na Boga za spasenje, a ne na nas same. Pravi subotni odmor je blagodatno počivanje u rukama Onoga koji nas je stvorio, koji nas je iskupio i koji će ponovo doći radi nas.

Poruka 14. poglavlja Otkrivenja, Božja poruka poslednjeg vremena za ovaj svet, poziva ljude da svake subote počivaju u Njegovoj ljubavi i staranju. Ona nas poziva da se sećamo Onoga koji nas je stvorio i da mu odajemo slavu. Držanje Subote je takođe i spona između savršenstva Edema i slave novog neba i nove zemlje što treba da dođe. Ona nas podseća da će jednog dana raskošna lepota Edema biti obnovljena.

Većina adventista sedmog dana suočila se sa optužbama da su legalisti, a ta optužba se obično povezuje sa našim držanjem Subote. Razgovarajte o Suboti kao o simbolu iskupljenja i opravdanja verom. Otkud to da poslušnost Božjoj zapovesti da se odmaramo navodi ljude na pomisao da mi u stvari pokušavamo da zaradimo svoj odlazak na nebo?

ŽIG ZVERI

Pročitajte Otkrivenje 12,12.17 i Otkrivenje 13,7. Šta nam ti tekstovi otkrivaju o sotoninom gnevu? Zašto je đavo toliko gnevan na Božji narod poslednjeg vremena?

Otkrivenje 12 nam daje obrise kosmičkog sukoba između Hrista i sotone kroz vekove. On će dostići vrhunac prilikom sotoninog završnog napada na Božji narod. Otkrivenje 13 nam predstavlja dva đavolja saveznika, zver iz mora i zver iz zemlje. Te dve sile će mu se pridružiti u ratovanju protiv Božjeg naroda.

Pročitajte Otkrivenje 13,4.8.12.15 i Otkrivenje 14,7.9-11. (Videti takođe: Otkrivenje 15,4; Otkrivenje 16,2; Otkrivenje 19,20; Otkrivenje 20,4; Otkrivenje 22,9.) Koja se ključna tema pojavljuje u svim tim stihovima?

Zapazite taj kontrast. Ljudi obožavaju ili Stvoritelja, ili nešto drugo. Stvoritelj je dostojan obožavanja (Otkrivenje 5,9). Borba između Hrista i sotone na nebu otpočela je upravo zbog obožavanja: „Izaći ću u visine nad oblake, izjednačiću se s višnjim“ (Isaija 14,14). Sotona je želeo za sebe obožavanje koje pripada jedino Stvoritelju. Prema tekstu Otkrivenje 13, on u tome uspeva zahvaljujući delovanju zveri iz zemlje (Otkrivenje 13,4).

Poređenje sa tekstom Danilo 7 pokazuje da je ta zver iz zemlje isto što i mali rog, koji hoće „da promijeni vremena i zakone“ i koji vrši vlast 1.260 proročkih „dana“, to jest, 1.260 godina (Danilo 7,25; uporediti sa stihom Otkrivenje 13,5; videti 6. pouku). A jedini deo Božjeg zakona Deset zapovesti koji se bavi vremenom je četvrta zapovest. Ta crkva je pokušala da pomeri dan za bogosluženje sa subote, sedmog dana, na nedelju, prvi dan u sedmici.

To što jedna zemaljska sila nastoji da zameni dan za bogosluženje, sedmi dan – Subotu, koju je sam Bog dao kao znak svog autoriteta (2. Mojsijeva 31,13; Jezekilj 20,12.20), predstavlja pokušaj da se božanski autoritet uzurpira na najosnovnijem mogućem nivou. Na toj pojedinosti je, dakle, fokus konačnog sukoba između pravog i lažnog bogoslužjenja.

Iz tog razloga, Otkrivenje prepoznaje ljude koji su verni Bogu kao one „koji drže zapovijesti Božije“ (Otkrivenje 12,17; Otkrivenje 14,12). To podrazumeva sedmi dan, Subotu, a ne nedelju. Oni koji budu odbacili konačni poziv tri anđela da se Bogu klanjaju na Njegov sveti dan (Isaija 58,13) i koji, umesto toga, budu obožavali zver na njen lažni sveti dan, nedeljom, primiće žig zveri (videti 11. pouku).

PORUKE TRI ANĐELA

U stihu Otkrivenje 14,7, prvi anđeo jakim glasom poziva: „Bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene!“ To je nebeski poziv upućen svima nama da, u svetlu predstojećeg suda, svoju krajnju odanost i svesrdnu službu posvetimo Stvoritelju sveta.

Drugi anđeo objavljuje: „Pade, pade Vavilon grad veliki: jer otrovnijem vinom kurvarstva svojega napoji sve narode“ (Otkrivenje 14,8). Vavilon predstavlja otpadnički verski sistem koji je odbacio poruku prvog anđela u korist lažnog sistema bogoslužjenja. Zato nas tekst Otkrivenje 14,9-11 upozorava da se ne klanjamo „zvijeri i ikoni njezinoj“. Tu su predstavljena dva suprotstavljena opredeljenja – obožavanje Stvoritelja, ili obožavanje zveri. Svaka osoba na planeti Zemlji doneće svoju konačnu, neopozivu odluku kome pripada njena nepodeljena odanost – Isusu ili sotoni.

Pročitajte Otkrivenje 14,12. Koje su to dve karakteristike po kojima se prepoznaju oni koji odbijaju da se poklone zveri? Zašto su obe presudno važne?

Bog će imati svoj narod poslednjeg vremena, koji će Mu ostati veran i kad se suoči sa najvećim protivljenjem i najžešćim progonstvom u istoriji sveta. Zahvaljujući daru Hristove pravednosti, oni će voditi blagodaću ispunjen život poslušnosti. Klanjanje Stvoritelju je u direktnoj suprotnosti sa klanjanjem zveri, a ispoljava se kroz držanje Božjih zapovesti. Taj konačni sukob oko odanosti Hristu ili odanosti zveri usredsređuje se na bogoslužjenje, a u samoj srži velikog sukoba između dobra i zla je pitanje Subote.

Ti posvećeni sledbenici Spasitelja neće imati samo veru „u Isusa“, već i veru „Isusovu“. Isusova vera je tako duboka, tako puna pouzdanja, tako posvećena da ni svi demoni pakla ni sva iskušenja na zemlji ne mogu da je poljuljaju. To je vera koja se uzda i kad ne može da vidi, veruje i kad ne može da objasni i nada se i kad ne može da razume. Ta „vera Isusova“ i sama je dar koji primamo verom. Ona će nas provesti kroz krizu koja je pred nama. Kada izbije konačna kriza i kad se suočimo sa ekonomskim bojkotom, sa progonstvom, zatvaranjem, pa i samom smrću, vera Isusova će nas provesti kroz poslednje časove na planeti zemlji, pre nego što se Isus vrati.

Kako Bog danas priprema vašu veru za ono što će doći u budućnosti?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„U nedostatku biblijskih tekstova koji bi im išli u prilog, mnogi su uporno, zaboravljajući da su se ljudi istom metodom služili protiv Hrista i Njegovih apostola, postavljali pitanje: 'Zašto veliki ljudi iz naše sredine nisu shvatili potrebu da se nešto menja u pogledu svetkovanja sedmičnog dana odmora? Samo retki među njima veruju u ono u šta vi verujete! Ne možemo prihvatiti da ste samo vi u pravu, i da su svi učeni ljudi na svetu u zabludi?'

Za pobijanje ovih prigovora bilo je neophodno navesti učenje Biblije i podatke o Gospodnjem postupanju prema svom narodu u svim proteklim vremenima.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 455 (original).

„Hrišćani iz prošlih naraštaja svetkovali su nedelju, smatrajući da time poštuju biblijski dan odmora, a i danas ima pravih hrišćana u svim Crkvama, ne izuzimajući ni katoličku, koji iskreno veruju da je nedelja dan odmora po božanskom određenju. Bog prihvata njihove iskrene namere i njihovu čestitost. Međutim, kada svetkovanje nedelje bude nametnuto zakonom, a svet bude potpuno upućen u obaveznost svetkovanja pravog dana odmora, svaki koji bude kršio Božju zapovest da bi poslušao propis koji iza sebe nema nikakav viši autoritet osim autoriteta Rima, uzdignuće time papstvo iznad Boga. On će se time zakleti na vernost Rimu i sili koja je ozakonila ustanovu koju je uveo Rim. On će time obožavati zver i njenu ikonu. Kada ljudi na taj način odbace ustanovu za koju je Bog izjavio da predstavlja znak Njegovog autoriteta, i počnu umesto nje da svetkuju dan koji je Rim izabrao s ciljem da pruži dokaz svoje premoći, prihvaćiće time znak odanosti Rimu, 'žig zverin'. Sve dok ovo pitanje ne bude jasno izneto pred ljude i dok od njih ne bude zatraženo da biraju između Božjih i ljudskih zapovesti, oni koji budu nastavili da idu putem kršenja zapovesti neće primiti 'žig zveri'.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 449 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Svet se menja tako brzo i tako dramatično. Zašto moramo biti uvek budni i na oprezu kako nas događaji poslednjih dana ne bi zatekli nespremljeni?
2. Kako se razumevanje suda i Božjeg zakona može uskladiti sa činjenicom da se spasavamo isključivo blagodaću?
3. Na koje načine možete svedočiti onima koji ne shvataju značaj prave Subote i iskreno svetkuju nedelju, prvi dan u sedmici?
4. Koje opasnosti leže u povezivanju crkvenih i državnih vlasti? Kako mi kao hrišćani treba da se odnosimo prema vlastima?

Subota, 1. jun

RAZOTKRIVANJE SPIRITIZMA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Matej 10,28; Propovednik 9,5; Isaija 8,19.20; Jovan 11,11-14.21-25; 1. Solunjanima 4,16.17; Otkrivenje 16,13.14; Matej 24,23-27; 2. Solunjanima 2,9-12.

Tekst za pamćenje: „Jer će sam Gospod sa zapoviješću, s glasom arandelovijem, i s trubom Božijom sići s neba; i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najprije; a potom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti“ (1. Solunjanima 4,16.17).

Decenijama unazad, počele su da se pojavljuju priče o iskustvima bliske smrti (IBS), u kojima ljudi koji su umrli, a onda bili oživljeni, iznose neverovatne izveštaje o tome šta su videli i čuli dok su bili „mrtvi“. Hiljade takvih priča bilo je dokumentovano i proučeno. Širom sveta, uključujući i hrišćanski svet, milioni veruju da su ti izveštaji dokaz da mrtvi nisu zaista mrtvi. To osnovno spiritističko vjerovanje jedno je od najraširenijih i najuspešnijih sotonskih prevara.

Spiritizam je, zapravo, začet još u Edemu, kada je zmija slagala Adama i Evu, rekavši: „Nećete vi umrijeti“ (1. Mojsijeva 3,4). Tokom istorije, spiritizam je poprimao različite oblike, ali uvek sa osnovnom premisom da se život nastavlja posle smrti. Ta ideja takođe leži u korenu jednog od najvećih lažnih religijskih pokreta u 19. veku, zasnovanih na tvrdnji sestara Foks, za koju je priznato da je netačna, da mogu da dobijaju odgovore na svoja pitanja od duhova umrlih.

U završnom sukobu na zemlji, sotona će obmanuti milione uz pomoć spiritističkih fenomena. Knjiga Otkrivenje pokazuje da je to jedan od načina na koje će on pokušati da stavi svet pod svoju kontrolu.

Cilj ove pouke je da ukaže na to da je naša jedina zaštita protiv sotoninih obmana poslednjeg vremena upravo lični odnos sa Hristom i čvrsta utemeljenost na učenjima Biblije. To obuhvata i njena učenja o smrti, bez obzira na to šta nam naše oči, uši i srce kažu.

***Proučite pouku za ovu sedmicu, zasnovanu na poglavljima 31 – 34 knjige Velika borba, da biste se pripremili za subotu, 8. jun.**

10. Biblijska doktrina: od 1. do 7. juna

SMRTONOSNE POSLEDICE SPIRITIZMA

Priča da je smrt zapravo samo ulazak u novu fazu života zasniiva se na konceptu o prirodnoj besmrtnosti duše. Ta paganska ideja rano se uvukla u crkvu, koja se, opet, udaljila od biblijskih osnova u pokušaju da svoju veru učini razumljivom širem rimskom svetu: „Teorija o besmrtnosti duše jedna je od onih lažnih nauka koje je Rim pozajmio od neznaboštva i uklopio u hrišćansku religiju.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 549 (original).

„I ne bojte se onijeh koji ubijaju tijelo a duše ne mogu ubiti; nego se bojte onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu“ (Matej 10,28). Šta nam i sam taj stih govori o navodnoj besmrtnosti duše?

Gospod je zabranio svom narodu da se upliće u okultizam bilo koje vrste. Nisu smeli da tolerišu među sobom nikoga ko je „bajač, ni koji se dogovara sa zlijem duhovima, ni opsjenar, ni koji pita mrtve“ (5. Mojsijeva 18,11). Takve ljude trebalo je kamenovati do smrti (3. Mojsijeva 20,27). Ta kazna deluje izuzetno oštro, ali ona je osmišljena s namerom da zaštiti Izrael od obožavanja lažnih bogova.

Veštičarenje je demonska aktivnost. Ono navodi ljude na lažno bogosluženje i krivotvori pravi odnos sa Bogom, ali nikad ne može da zadovolji najdublje potrebe srca. Spiritizam je u srži sotonskog plana za porobljavanje sveta. Ali Isus, svojom blagodaću i silom, oslobađa robove iz lanaca koji ih drže zarobljenim.

Pročitajte tekstove Propovednik 9,5; Jov 7,7-9 i Isaija 8,19.20. Čemu nas ti biblijski odlomci uče o smrti i komunikaciji sa mrtvima?

Verovanje da mrtvi idu pravo na nebo u trenutku smrti, mada je, kao i svetkovanje nedelje, potpuno nebiblijsko, toliko je već dugo prisutno, i toliko je duboko ukorenjeno, da je ljudima vrlo teško da ga se odreknu. Ljudi koriste par stihova, izvađenih iz konteksta, kako bi opravdali svoje verovanje. Međutim, ta lažna učenja ih ostavljaju bez ikakve zaštite protiv obmana u koje sotona može da ih uvuče, posebno u završnoj krizi.

Kakvo je vaše iskustvo kad je reč o pokušajima da drugim hrišćanima objasnite stanje mrtvih? Šta se u vašem slučaju pokazalo kao uspešno, ako ste uopšte imali nekog uspeha?

SMRT U STAROM ZAVETU

Pročitajte sledeće tekstove: Psalmi 6,5; Psalmi 115,17; 1. O carevima 2,10; 1. O carevima 11,43 i 1. O carevima 14,20. Čemu nas ti stihovi uče o stanju mrtvih?

Stari zavet ne uči o besmrtnosti duše. Niti uči da, odmah posle smrti, verni uzleću u blaženstvo neba za svu večnost, dok neverni silaze u pakao, gde će goreti kroz svu večnost. Stari zavet uči da je smrt zapravo san. Prva knjiga o carevima koristi izraz „počinu kod otaca svojih“ da bi opisala smrt patrijaraha. Psalmi to nazivaju „zaspati na smrt“ (Psalmi 13,3; uporediti sa: Psalmi 90,5). Govoreći o smrti, Jov pominje nebuđenje iz sna (Jov 14,12). A psalmista dodaje: „Ja ću u pravdi gledati lice tvoje; kad se probudim, biću sit od prilike tvoje“ (Psalmi 17,15).

Kada je asirska vojska bila poražena i uništena, za smrt njenih vojnika kaže se da „zaspaše doveka“ (Psalmi 76,6, NSP). Zamisao o mrtvima kao o bestelesnim duhovima koji lebde unaokolo kako bi komunicirali sa živima, uopšte nije biblijski koncept već čist paganizam.

Nerazumevanje istine o smrti ostavlja nas otvorenim za sotonske obmane. „Mnogi će se suočavati sa duhovima pakosti koji će im se prikazivati u liku voljenih rođaka ili prijatelja, i objavljujati im najopasnije zablude. Ovi posetioci delovaće na naša najtananija osećanja i činiti čuda u nameri da podupru svoja tvrđenja. Moramo biti spremni da im se odupremo biblijskom istinom da mrtvi ne znaju ništa, i da se na ovakav način pojavljuju samo duhovi đavolski.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 560 (original).

Pročitajte stihove Danilo 12,2 i Jov 19,25.26. Koji su elementi u vezi sa stanjem mrtvih pridodati u tim stihovima?

Smrt je počivanje u snu sve do vaskrsenja. Nema nikakvih bestelesnih duhova koji lebde unaokolo da bi komunicirali sa živima. Mada su pagani verovali u svet duhova, Izraelci su smrt razumeli kao spavanje do jutra vaskrsenja.

Iako žalimo za mrtvima, o onima koji su umrli u Hristu treba razmišljati na sledeći način: oni sklapaju svoje oči u trenutku smrti, a onda, koliko god vremena prošlo do Isusovog povratka, sledeće čega će postati svesni je Drugi dolazak. Njihova prva misao prilikom vaskrsenja, biće: *O! Isus se na kraju zaista brzo vratio!*

SMRT U NOVOM ZAVETU

**Pročitajte sledeće tekstove: Jovan 11,11-14.21-25; 2. Timotiju 1,10; 1. Korinćanima 15,51-54 i 1. Solunjanima 4,15-17. Kako novoza-
vetni pisci opisuju smrt u poređenju sa starozavetnim piscima?**

I Stari i Novi zavet koriste san kao simbol smrti. Najmanje pedeset tri puta u Bibliji reč „san“ je izjednačena sa smrću. Biblijski pisci se slažu da ne postoji tako nešto kao što je svesno postojanje besmrtno duše koja napušta telo neposredno posle smrti.

Ali Novi zavet dodaje još jednu dimenziju, koja je nagoveštena već u Starom zavetu – slavno vaskrsenje prilikom Hristovog povratka.

Evandjelja naglašavaju da večni život postoji samo u Hristu. Ni svi demoni pakla ne mogu da liše vernike njihove sigurnosti u večni život. Hristos je pobedio smrt na krstu. Grob više ne može da zadrži svoje žrtve. Hristovo vaskrsenje je garancija da će svi vernici jednog dana biti vaskrsnuti iz groba, u trenutku Njegovog povratka.

Pogledajte sledeće Pavlove reči: „Jer ako mrtvi ne ustaju, ni Hristos ne usta. A ako Hristos ne usta, uzalud vjera vaša: još ste u grijesima svojijem. Dakle i oni koji pomriješ u Hristu, izgiboše“ (1. Korinćanima 15,16-18). Kakvog bi smisla imali ti stihovi ako bi mrtvi, odmah posle smrti, dospeli u blaženstvo neba? Šta Pavle misli pod tim „izgiboše“, ako su oni, zapravo, već na nebu?

Upravo suprotno, cela Pavlova poenta je u tome da Hristovo vaskrsenje predstavlja osnov našeg vaskrsenja, i da je, bez vaskrsenja, „uzalud vjera vaša: još ste u grijesima svojijem“. U tom slučaju, mrtvi bi ostali pod zemljom i zauvek propali.

Ti stihovi se savršeno slažu sa drugim biblijskim tekstovima o nadi koju imamo u vaskrsenje prilikom Isusovog povratka, kada ćemo primiti „nasljedstvo nepropadljivo, koje neće istruhnuti ni uvenuti, sačuvano na nebesima za vas“ (1. Petrova 1,4). Ako bi, međutim, mrtvi već bili na nebu, zašto bi Petar govorio o nasledstvu koje je „sačuvano na nebesima“ za nas? Jasno je da su novozaветni vernici željno iščekivali Hristov dolazak i vaskrsenje mrtvih, i ta nada ih je podsticala da ostanu verni u životnim iskušenjima.

Zašto je vaskrsenje tako moćna nada za hrišćansku veru? A šta ako bismo imali krst, ali ne i vaskrsenje? Kakvu nadu bismo tada imali? Zašto je, onda, vaskrsenje tako važan deo naše vere?

SPIRITIZAM U POSLEDNJIM DANIMA – 1. DEO

Pročitajte sledeće tekstove: Matej 24,5.11.24; 2. Solunjanima 2,7-9; Otkrivenje 13,13.14 i Otkrivenje 16,13.14. S kojom vrstom prevara će se ljudi suočavati u poslednjim danima?

Đavo će se služiti „znacima i čudesima“ i spektakularnim pojavama kako bi prevario mase neposredno pre Isusovog dolaska. Komentarišući moć obmane demonskih duhova, Angel Rodrigex iznosi sledeću rečitu izjavu: „Njihova moć ubeđivanja ne ogleda se u sadržaju njihove poruke, već u sili natprirodnih pojava koje nazivamo „znakovima“ ili „čudima.“ Oni izvode (*poieō*) pojedine znakove, čime se pozivaju na afektivnu stranu ljudskih bića, pre nego na njihove voljne i racionalne sposobnosti. Činjenica da te znake čine demoni pokazuje da je objedinjujuća sila poruke tri nečista duha (aždaje, zveri i lažnog proroka) zapravo spiritističke prirode – Bog nije njen izvor ni pokretač. Kada se kosmički sukob bude približio svom kraju, demonska sila će stupiti na scenu ljudske istorije na način bez presedana. Spiritizam, koji u samom temelju ima nebiblijsko učenje o besmrtnosti duše, uskoro će zarobiti ceo svet.“ – „The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages“, neobjavljeni rukopis, str. 6.

Zašto je opasno osloniti se na emocije? Koju ulogu one imaju, u dobrom i lošem smislu, u našem verskom iskustvu? Kako bi sotona mogao da zaobiđe naše misaone procese i da se pozove na naša osećanja?

„Sotona se dugo priprema da uloži konačni napor da prevari svet. . . Malo-pomalo pripremao je put za svoje najveće delo prevare, za razvoj spiritizma. Za sada, još nije uspeo da potpuno ostvari svoje planove; ali to će postići u poslednjem delu svoga vremena. . . . Osim onih koje će održati Božja sila verom u Njegovu Reč, ceo svet biće uvučen u okvire ove prevare. Ljudi će se brzo uljuljkati u kobnu sigurnost, a probudiće se tek onda kada počne izlivanje Božjeg gneva.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 561, 562 (original). Naša jedina sigurnost je u Isusu i Njegovoj Reči.

Nije teško zamisliti kako bi milioni, čak i milijarde ljudi, koji ne razumeju stanje mrtvih, mogli da budu uvučeni u zablude povezane sa idejom da mrtvi nastavljaju da žive posle smrti.

Od kojih uobičajenih zabluda su, čak i sada, zaštićeni oni koji razumeju da mrtvi spavaju?

SPIRITIZAM U POSLEDNJIM DANIMA – 2. DEO

Naša nada u spasenje ukorenjena je u Hristu. Njegove krvlju umrljane ruke pozivaju nas da prihvatimo žrtvu koja nam se besplatno nudi, iako je plaćena po beskrajnoj ceni. Hristos će se uskoro vratiti po one koji su Njegovi. U stihu Titu 2,13 Hristov drugi dolazak se naziva „blaženim nadom“.

A sotonin cilj je da uništi tu nadu. On će izvoditi čuda i znamenja, činiće sve i svašta, što bi ljude moglo da odvuče od biblijske istine i spasenja u Hristu.

„Ovdje je trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu” (Otkrivenje 14,12). U poslednjoj bici, sotona će učiniti sve što je u njegovoj moći da bi ljude sprečio bilo da drže „zapovesti Božje“, ili da imaju „veru Isusovu“ – ili i jedno i drugo. Zato postoji potreba da budemo oprezni prema svakom učenju, čak i ako je praćeno znacima i čudesima, koje bi moglo da nas odvrati od bilo koje od te dve karakteristike ostatka.

Pročitajte sledeće tekstove: Matej 24,23-27; 2. Korinćanima 11,13.14 i 2. Solunjanima 2,9-12. Šta nam ti tekstovi govore o sotoninoj moći prevare i načinu delovanja?

U poslednjim trenucima vremena, sotona će izvesti svoju konačnu prevaru: „Strašne pojave natprirodnog karaktera uskoro će se pokazati na nebu kao dokaz moći demona koji čine čuda. Duhovi đavolski pridružiće se carevima zemaljskim i celome svetu da ih učvrste u zabludi, da ih navedu da se ujedine sa sotonom u njegovoj poslednjoj borbi s nebeskom vlašću. Tako će svi, vladari i podanici, biti podjednako prevareni delovanjem ovih sila. Podići će se ljudi koji će se predstavljati kao Hristos, zahtevajući čast i obožavanje koje pripada Otkupitelju sveta. Činiće sjajna dela isceljenja i tvrdiće da imaju otkrivenja s Neba *koja se suprotstavljaju svedočenju Pisma*.

Sotona će se sam predstaviti kao Hristos i to će biti završno delo u velikoj drami obmane. Crkva kao ispunjenje svojih nada dugo izjavljuje da očekuje Spasiteljev dolazak. Sada će veliki varalica učiniti da sve izgleda kao da je Hristos zaista došao. Sotona će se u različitim krajevima na Zemlji pokazivati među ljudima kao veličanstveno biće blistavog sjaja, po izgledu slično Božjemu Sinu koga Jovan opisuje u Otkrivenju (Otkrivenje 1,13-15).“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 624 (original – italik dodat).

Zašto je razumevanje istine o načinu Hristovog povratka, kao i o stanju mrtvih, toliko važno za našu zaštitu od prevare?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Nedavno izašla knjiga Lija Strobela, *The Case for Heaven (Slučaj u prilog neba)*, zasniva se na ideji da, prilikom smrti, ljudi ostaju u nekoj vrsti svesnog postojanja, pri čemu se „iskustva bliske smrti“ (IBS) koriste kao jedan od „dokaza“. Da navedemo primer: „Još jedna devojčica, koja je imala IBS tokom operacije srca, rekla je da je srela svog brata 's druge strane' – što ju je iznenadilo s obzirom da nije imala brata. Kada se kasnije oporavila i ispričala to svom ocu, on joj je tada prvi put otkrio da je zaista imala brata, ali da je on umro pre njenog rođenja.“ – Lee Strobel, *The Case for Heaven* (Grand Rapids, MI: Zondervan Books, 2021), p. 69. Strobel se, međutim, muči da uskladi tu ideju o trenutnom prelasku u zagrobni život sa jasnim biblijskim učenjem da hrišćani primaju svoju konačnu nagradu tek kada se Hristos vrati.

Upozoreni smo: „Mnogi će se suočavati sa duhovima pakosti koji će im se prikazivati u liku voljenih rođaka ili prijatelja, i objavljevati im najopasnije zablude. Ovi posetioci delovaće na naša najtananija osećanja i činiti čuda u nameri da podupru svoja tvrđenja. Moramo biti spremni da im se odupremo biblijskom istinom da mrtvi ne znaju ništa, i da se na ovakav način pojavljuju samo duhovi đavolski.

Upravo pred nama je vreme kušanja, koje će doći na sav vasioni svet da iskuša one koji žive na zemlji. (Otkrivenje 3,10) Svi oni čija vera nije čvrsto utemeljena na Božjoj Reči biće prevareni i pobedeni. Sotona deluje 'sa svakom prevarom nepravde' da stekne vlast nad sinovima ljudskim i zato će se njegove prevare stalno umnožavati. Međutim, on svoj cilj može da postigne samo ako ljudi dobrovoljno podlegnu njegovim iskušenjima. Oni koji iskreno teže poznavanju istine i trude se da poslušnošću očiste svoje duše, čineći tako sve što je u njihovoj moći da se pripreme za sukob, naći će u Bogu istine sigurnu zaštitu. Spasiteljevo obećanje glasi: 'Jer si održao reč trpljenja Mojega, Ja ću tebe sačuvati!' (Otkrivenje 3,10) On će poslati sve anđele sa Neba da zaštite Njegov narod, i neće dozvoliti da sotona savlada nijednu dušu koja se uzda u Njega.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 560 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Koje bi tanane spiritističke uticaje sotona mogao da iskoristi kako bi delovao na um? Koju ulogu u tome imaju masovni mediji?
2. Kako biste mogli da govorite o svojoj veri sa nekim ko je upravo izgubio dragu osobu i veruje da je ona sada na nebu? Šta je prikladno reći, a šta nije prikladno?

PREDSTOJEĆI SUKOB

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 14,7.9.12; Otkrivenje 4,11; Otkrivenje 13,1.2; Otkrivenje 12,3-5.17; Otkrivenje 13,11-18.

Tekst za pamćenje: „Osveti ih istinom svojom: riječ je tvoja istina“ (Jovan 17,17).

Postoji jedan relativno nov medicinski uređaj pod nazivom Biočip ili Veri čip, veličine zrna pirinča, koji se može ugraditi u telo pacijenta. Biočip sadrži informacije o istoriji bolesti pacijenta, koje se zatim mogu dobiti prolaskom eksternog skenera preko područja gde je Biočip ili Veri čip umetnut. Neki hrišćani to vide kao deo zavere da se nametne žig zveri. Za druge, žig zveri ima veze sa bar kodovima na konzervama hrane. Ili je to neki misteriozni broj na novčanicama dolara koji navodno iznosi 666. Za neke to ima veze sa masonskim redom, iluminatima, crnim helikopterima UN-a i Ujedinjenim nacijama.

Cilj pouke za ovu sedmicu je da ukaže na predstojeći sukob oko bogoslužnja. Sotona će osporavati Božji autoritet pokušavajući da potkopa Božji zakon. Konkretno, Subota će postati centar globalnog sukoba u čijem će središtu biti pitanje bogoslužnja. Sotona mrzi Subotu jer mrzi Stvoritelja. On će upotrebiti prinudu, pritisak i silu da bio slomio našu odanost Hristu. Doći će do sučeljavanja verovanja u vezi sa pravim i lažnim danom bogoslužnja. Poslednji Božji poziv je poziv na vernost Hristu uprkos progonstvu, ekonomskom bojkotu, zatvaranju i dekretu o smrtnoj kazni. Pouka za ovu sedmicu naglašava Isusovu sposobnost da nas provede kroz poslednji sukob na zemlji.

***Proučite pouku za ovu sedmicu, zasnovanu na poglavljima 35 i 36 knjige *Velika borba*, da biste se pripremili za subotu, 15. jun.**

POSLEDNJI SUKOB IZ OTKRIVENJA

Poruka Otkrivenja podrazumeva mnogo više od zagonetnih simbola, čudnih zveri i neobičnih slika. Ona govori o večnim istinama koje je Bog pun ljubavi poverio generaciji poslednjeg vremena. Sukob između Hrista i sotone otpočeo je na nebu u vezi sa bogoslužjenjem, i dostići će svoj konačni vrhunac takođe u vezi sa bogoslužjenjem.

Uporedite Otkrivenje 14,7.9 sa stihom Otkrivenje 4,11. Koja se sveobuhvatna tema provlači kroz Otkrivenje kad je reč o tom kosmičkom sukobu između dobra i zla?

U celoj knjizi Otkrivenje, bogoslužjenje i stvaranje su neraskidivo povezani. Stih Otkrivenje 14,7 poziva nas da se poklonimo Gospodaru svega stvorenog. Nasuprot teoriji evolucije, koja je na juriš osvojila svet u poslednja dva veka, Subota je večni podsetnik na naš identitet. Ona uvek iznova potvrđuje da smo stvorena bića i da je naš Stvoritelj dostojan naše odanosti i obožavanja. To je jedan od razloga što đavo toliko mrzi Subotu.

Pročitajte Otkrivenje 12,17 i Otkrivenje 14,12. U čemu obožavanje Tvorca pronalazi svoj konačni izraz?

Obožavanje Stvoritelja kroz držanje Božjih zapovesti u direktnoj je suprotnosti sa obožavanjem zveri. Bog će imati svoj narod poslednjeg vremena, koji će Mu biti odan uprkos najvećem protivljenju i najžešćem progonu u istoriji.

„Dok će svetkovanje lažnog dana odmora u skladu sa zemaljskim zakonima, a suprotno četvrtoj zapovesti, predstavljati zakletvu vernosti sili koja se protivi Bogu, svetkovanje biblijskog dana odmora, u znak poslušnosti Božjem zakonu, biće dokaz vernosti Stvoritelju.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 605 (original).

U stihu Otkrivenje 14,12 tvrdi se da će ti posvećeni sledbenici Spasi telja imati „vjeru Isusovu“. Isusova vera je toliko duboka da veruje i u ono što ne vidi. Ona istrajava i kad ne može da razume. To je Isusov dar koji primamo verom i koji će nas provesti kroz predstojeći sukob.

Sedmi dan, Subota, u toj meri je temeljni simbol Boga kao Stvoritelja da seže unazad do samog Edema. Otuda, nastojanje da se ona uzurpira, kao što je to učinio Rim (videti Danilo 7,25), značilo bi nastojanje da se uzurpira Božji autoritet na najosnovnijem mogućem nivou. Kako nam ta istina pomaže da sagledamo zašto će svetkovanje Subote u poslednjim danima biti toliko sporno pitanje?

NADOLAZEĆA KRIZA

Proročanstvo o žigu zveri u tekstu Otkrivenje 13 govori nam o najžešćoj i najgoroj fazi sotoninog rata protiv Boga. Otkad je Isus umro na krstu, neprijatelj zna da je poražen, ali je odlučan u tome da što je moguće više ljudi povede sa sobom. Njegova prva strategija u tom nastojanju je obmana. Kada obmana ne uspeva, on pribegava sili. Na kraju će stati iza dekreta da svako ko odbije da se pokloni zveri ili primi njen žig bude ubijen.

Verski progon, naravno, nije ništa novo. On postoji još otkako je Kajin ubio Avelja zato što je ovaj poslušao Božju zapovest. Isus je rekao da će se to dešavati čak i među vernima.

Pročitajte sledeće tekstove: Jovan 16,2; Matej 10,22; 2. Timotiju 3,12 i 1. Petrova 4,12. Šta je novozavetna crkva doživela, i kako se to može primeniti na Hristovu crkvu poslednjeg vremena?

Kroz celu hrišćansku istoriju progonstvo je bilo nešto uobičajeno. To se dešavalo i u paganskom Rimu, ali je posebno došlo do izražaja kroz žestoki progon hrišćana koji su verovali u Bibliju od strane srednjovekovne crkve. Žig zveri će biti samo poslednja karika u tom paklenom lancu. Kao i tokom progona u prošlosti, on je osmišljen tako da primora svakoga da se povinuje određenom skupu verovanja i zvanično odobrenom sistemu bogoslužnja.

Proročanstva pokazuju da će to progonstvo početi ekonomskim sankcijama – niko neće moći ni da kupi ni da proda ako ne bude imao žig. I svako ko odbije da primi taj žig biće osuđen na smrt (Otkrivenje 13,15.17).

One koji se predstavljaju kao hrišćani đavo već sada priprema da, kada dođe poslednji ispit, prime žig zveri, time što ih podstiče da prave kompromise u životu. I kada bude izgledalo kao da ceo svet s divljenjem ide za zveri (Otkrivenje 13,3), prizor će se iznenada promeniti, i proročka kamera će se fokusirati na Božji narod. Otkrivenje 14,12 nam pruža tu sliku. „Ovdje je trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusu.“ Božji narod vodi život pobožne poslušnosti. Gospodnjom blagodaću, oni čvrsto stoje i kada se sve oko njih ljulja. Dok svet sledi zver, oni „idu za jagnjetom kud god ono pođe“ (Otkrivenje 14,4). Hristovom silom oni pobeđuju sile tame koje se postrojavaju nasuprot njima.

Kao što smo videli u 9. pouci, glavni sukob između dobra i zla odvija se oko bogoslužnja. Zver se najpre služi prevarom, a kada to ne uspe, pribegava sili i prinudi.

Koliko brzo ste danas spremni, ako ste uopšte spremni, da dopustite ekonomskim razlozima da ugroze vaše svetkovanje Subote?

PREPOZNAVANJE ZVERI – 1. DEO

Pročitajte Otkrivenje 13,1.2. Odakle potiče ta zver i ko joj daje vlast?

Knjiga Otkrivenje prepoznaje aždaju, ili zmiju, prvenstveno kao sotonu. U tekstu Otkrivenje 12,3-5 kaže se da je aždaja pokušala „da joj proždere dijete kad rodi“, „muško, sina“, koje kasnije „bi uzeto k Bogu i prijestolu njegovu“. Đavo je bio taj koji je, delujući preko paganskog Rima, pokušao da ubije Hrista (videti Matej 2,16-18). Arhineprijatelj Boga i čoveka deluje preko političkih i verskih institucija da bi postigao svoje ciljeve.

O toj zveri, preko koje neprijatelj deluje, rečeno je: „Dade joj zmija silu svoju, i prijestol svoj, i oblast veliku“ (Otkrivenje 13,2). Ovo proročanstvo se precizno ispunilo stotinama godina kasnije, kada je rimski car Konstantin premestio svoju prestonicu iz Rima u Konstantinopolj, glavni grad današnje Turske. To je stvorilo vakuum moći na nekadašnjem prestolu cezara, u njihovom sedištu, carskom gradu Rimu. Tako je paganski Rim dao zveri njeno sedište, odnosno glavni grad.

Isak Bakus je pisao: „Premeštanjem sedišta carstva u Carigrad, . . . Konstantin je ustupio mesto rimskom biskupu, omogućivši mu da se uzvisi iznad svih ljudi na zemlji, pa i iznad Boga nebeskog.“ – *The Infinite Importance of the Obedience of Faith, and of Separation from the World*, r. 16 (citirano u: Le Roy Edwin Froom, *The Prophetic Faith of Our Fathers*, vol. 3, p. 213). Prema Tomasu Hobsu, „papstvo je ništa drugo do duh preminulog Rimskog carstva, koji krunisan sedi na njegovom grobu“. – *Leviathan* (New York: Oxford University Press, 1996), p. 386. A pažljivom analizom otkriva se da je zver iz mora, iz teksta Otkrivenje 13, otpadnička verska sila koja izlazi iz Rima i postaje svetski sistem bogoslužjenja (Otkrivenje 13,3.4). Ta zver nije neka ličnost. To je verska organizacija koja je istine Božje Reči zamenila ljudskim odredbama.

Pročitajte Otkrivenje 13,1.6. Koja reč se tu koristi, a koja je od ključne važnosti za prepoznavanje te zveri?

Sveto pismo definiše *bogohuljenje* u tekstovima Jovan 10,33 i Luka 5,21 pomoću dva primera: (1) to je kada se čovek pretvara ili tvrdi da je Bog, i (2) kada čovek tvrdi da ima moć da oprašta grehe. U Isusovom slučaju, te optužbe su bile neopravdane, jer je On zaista Bog, te ima pravo i da prašta grehe. Rimsko papstvo ima dva karakteristična učenja koja Biblija označava kao bogohuljenje – ono tvrdi da njegovi sveštenici imaju moć da opraštaju grehe i da papa poseduje prerogative Boga na zemlji.

PREPOZNAVANJE ZVERI – 2. DEO

Umesto da obožava zver, Božji narod nalazi najveću radost i zadovoljstvo u obožavanju svog Gospoda. Njihova poslušnost izvire iz srca punog ljubavi. Oni su posvećeni Njemu, zato što znaju koliko je On posvećen njima.

Pročitajte Otkrivenje 13,5. Zapišite tu crtu prepoznavanja u redu ispod.

Podsetimo se onoga što smo govorili u 4. pouci – da nam Bog daje ključ za razumevanje proročkog vremena, pri čemu jedan proročki dan odgovara jednoj doslovnoj godini (4. Mojsijeva 14,34; Jezekilj 4,6). Vremenski period od 42 meseca koji se pominje u Otkrivenju 13,5, ako ga računamo koristeći jevrejski 30-dnevni mesec, iznosi 1.260 proročkih dana ili doslovnih godina.

Papstvo je zaista imalo ogroman uticaj od 538. do 1798. godine. A onda, kada je Napoleonov general Bertije zarobio papu 1798. godine, proročki period papske prevlasti se završio, i proročanstvo iz Otkrivenja se ispunilo: „Ko u ropstvo vodi, biće u ropstvo odveden“ (Otkrivenje 13,10). Udarac koji je na taj način zadat papstvu bio je izuzetno ozbiljan, ali ne i fatalan. Prema stihu Otkrivenje 13,12, smrtonosna rana biće isceljena. Uticaj papstva ponovo će se osetiti širom sveta.

Danas svetski lideri dočekuju pontifeksa kao ambasadora Rimske crkve i redovno ga posećuju u Vatikanu. U svetu nezapamćene nestabilnosti, postavlja se scena da rimski pontifeks postane opšte priznati moralni vođa, koji će biti u stanju da ujedini sve narode. Tokom govora koji je održao 6. juna 2012. godine, pred više od petnaest hiljada ljudi okupljenih na Trgu Svetog Petra u Rimu, papa Benedikt XVI je izjavio: „Nedelja je dan koji pripada Gospodu i muškaracima i ženama, dan u kojem svi moraju imati slobodu, slobodu da ga provedu sa porodicom i Bogom. Odbranom nedelje mi branimo ljudsku slobodu.“ – https://www.vatican.va/content/benedict-xvi/en/audiences/2012/documents/hf_ben-xvi_aud_20120606.html. Knjiga *Velika borba* jasno otkriva do čega će taj pokret jednog dana dovesti: „Oni koji svetkuju biblijski dan odmora, Subotu, biće optuženi kao protivnici zakona i reda, kao ljudi koji krše moralna pravila društva, koji izazivaju anarhiju i pokvarenost, prizivaju božanske sudove na zemlju... Biće optuženi da ne poštuju vlasti. Propovednici koji su odbacili Božji zakon govoriće s propovedaonica o dužnosti građana da budu poslušni građanskim vlastima koje su postavljene od Boga. Oni koji poštuju Božje zapovesti biće u zakonodavnim skupštinama i u sudnicama pogrešno predstavljani i osuđivani.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 592 (original).

Koliko god da je sada teško uvideti da se tako nešto dešava, uzmite u obzir koliko brzo naš svet može da se promeni. Šta nam te promene govore o tome koliko bi brzo događaji poslednjeg vremena mogli da se obruše na nas?

ZVER IZ ZEMLJE

Pročitajte Otkrivenje 13,11-18. U čemu se ta druga zver razlikuje od prve zveri iz 13. poglavlja Otkrivenja?

Prva zver je izašla iz mora. Druga zver „izlazi iz zemlje“ (Otkrivenje 13,11). More čine „ljudi i narodi, i plemena i jezici“ (Otkrivenje 17,15). „Zemlja“, dakle, ovdje predstavlja retko naseljeno područje sveta. Ta druga zver javila se pred kraj proročkog perioda tokom kojeg je prva zver sprovođila svoju vlast (Otkrivenje 13,5). Drugim rečima, ona dobija istaknutiju ulogu negde oko 1798. godine.

Sjedinjene Američke Države se tačno uklapaju u taj opis. One su proglasile nezavisnost 1776. godine, usvojile su svoj ustav 1789, a krajem 19. veka bile su priznate kao svetska sila.

Jovan zatim nastavlja: „I imaše dva roga kao u jagnjeta; i govoraše kao aždaha“ (Otkrivenje 13,11). Rogovi u biblijskom proročanstvu simbolizuju moć. Za razliku od prve zveri, ta zver nema krune na rogovima, što sugerise da nije reč o monarhiji. Dva roga predstavljaju dva osnovna vladajuća principa koji su izvor moći i uspeha Sjedinjenih Država – političku i versku slobodu.

Pročitajte Otkrivenje 13,11.12. Koju promenu vidite kod te zveri i kako ona progovara?

Taj miroljubivi narod, poput jagnjeta, na kraju je progovorio kao aždaja. On „svu vlast prve zvijeri činjaše pred njom“ (Otkrivenje 13,12), napustivši principe verske slobode, i učinivši „da zemlja i koji žive na njoj pokloni se prvoj zvijeri“ (Otkrivenje 13,12). Sjedinjene Države će prednjačiti u traženju od svih naroda na zemlji da se poklone prvoj zveri, tako što će priznati duhovnu i svetovnu vlast papstva. Prema ovom proročanstvu, Sjedinjene Države će načiniti ikonu zveri – uniju crkve i države – i zahtevaće od svih ljudi *da joj se poklone*.

Fascinantno je da u trenutku kada su prvi put prepoznate kao zver iz zemlje, Sjedinjene Države nisu bile ni blizu vojnog i ekonomskog giganta kakav su sada.

Razmislite o političkoj nestabilnosti u Americi danas. Kako bi to jednog dana moglo da dovede do ispunjenja ovog proročanstva?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Klanjanje zveri i njenoj ikoni aludira na tekst Danilo 3, prema kojem je vavilonski car zapovedio Sedrahu, Misahu i Avdenagu da se poklone zlatnom liku, inače će biti bačeni u ognjenu peć. U drevnom Vavilonu, kao i u savremenom Vavilonu – sporno pitanje bilo je bogoslužjenje. Pravo bogoslužjenje izvire iz uma poučenog Božjom Rečju, duše preobražene Njegovom ljubavlju i srca ispunjenog Njegovim Duhom. Tada se nećemo vladati „prema ovome vijeku“, već ćemo živeti po Božjoj volji, otkrivenoj u Njegovoj Reči. U tome je naša jedina sigurnost!

„Bog nikada ne primorava ljude da postupaju protivno svojoj volji ili svojoj savesti; ali sotona se neprestano služi primoravanjem i surovošću da bi zadobio vlast nad onima koje na drugi način ne uspeva da zavede. On pokušava da strahom ili silom zavlada savešću i iznudi pokornost. Da bi to ostvario, deluje preko verskih i svetovnih autoriteta, navodeći ih da donose zakone koji se suprote Božjim zakonima.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 591 (original).

„Da bi izdržali nevolje koje su pred njima, moraju da upoznaju Božju volju onako kako je otkrivena u Njegovoj reči, jer Boga mogu da poštuju jedino kada pravilno shvate Njegov karakter, Njegovu vladavinu, Njegove namere i kada se ponašaju u skladu sa tim saznanjima. Niko osim onih koji su ojačali svoj um biblijskim istinama, neće opstati u poslednjem velikom sukobu.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 593 (original).

„Međutim, Bog će na Zemlji ipak imati svoj narod koji će uzdizati Bibliju i samo Bibliju kao merilo svake nauke i osnov svih reformi. Mišljenje učenih ljudi, naučni zaključci, razna kreda ili odluke crkvenih sabora, isto tako mnogobrojni i neusaglašeni kao i Crkve koje ih zastupaju, glas većine – ni jedno od toga niti sve zajedno ne može biti dokaz za ili protiv bilo koje tačke verovanja. Pre nego što prihvatimo bilo koju nauku ili pravilo, moramo kao njegovu potvrdu, zahtevati ono jasno 'Tako reče Gospod!'" – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 595 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kako možemo živeti u iščekivanju Hristovog dolaska i govoriti o toj nadi, a da ne stvaramo paniku?
2. Zadržite se u mislima na pitanju bogoslužjenja. Šta nam naš svakodnevni život, naša svakodnevna rutina govori o tome koga ili šta obožavamo?
3. Kako možemo pomoći sebi i drugima da na budućnost gledamo s pozdanjem, a ne sa strahom?
4. Kakav praktičan uticaj na naš život danas ima razumevanje događaja poslednjih dana?

ZAVRŠNI DOGAĐAJI NA ZEMLJI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jovan 8,32; Jezekilj 20,12.20; Otkrivenje 7,1.2; Otkrivenje 14,1; Joilo 2,21-24; Osija 6,3; Jakov 5,7.8; Otkrivenje 18,1-4.

Tekst za pamćenje: „Kupuj istinu i ne prodaj je; kupuj mudrost, znanje i razum“ (Priče 23,23).

Pretpostavimo da imate ćerku tinejdžerku koja se vozi kući iz koledža za letnji raspust. Dok čekate da stigne, zabrinuto pratite vremenske izveštaje. Postajete sve zabrinutiji, jer se vreme brzo pogoršava. Olujni oblaci se naziru na horizontu. Vetровi počinju žestoko da duvaju. Nebesa se prolamaju i kiša počinje da lije. Drveće biva oboreno. Glavni put do vaše kuće uskoro postaje neprohodan. Onda čujete od nekog komšije da je moguće proći sporednim putem. Automobili mogu da se kreću oko nekih oborenih stabala. Mada je komunikacija teška, uspevate da pošaljete tekstualnu poruku svojoj ćerki, pažljivo navodeći kako može bezbedno da stigne kući.

Isus više od svega želi da nas uspešno provede kroz životne oluje i bezbedno vrati kući. Elen G. Vajt piše: „Dolazi oluja, nemilosrdna u svom besu. Da li smo spremni da je dočekamo?“ – *Testimonies for the Church*, vol, 8, p. 315. Svrha Hristovog života, smrti, vaskrsenja i službe u nebeskom svetilištu jeste da nam obezbedi da se vratimo kući. Proročke poruke iz knjiga Danilo i Otkrivenje predstavljaju božanska uputstva, namenjena posebno ljudima poslednjeg vremena, koja treba da nam pomognu u životnim olujama kako bismo jednog dana osetili topli zagrljaj Spasitelja punog ljubavi.

Cilj pouke za ovu sedmicu jeste da nam otkrije šta proročka Reč ima da kaže o završnim događajima, i da ponovo ukaže na Hristovu snagu, koja je dovoljna da nas provede kroz poslednji sukob na zemlji i da nas vrati kući.

***Proučite pouku za ovu sedmicu, zasnovanu na poglavljima 37 i 38 knjige *Velika borba*, da biste se pripremili za subotu, 22. jun.**

ODANOST BOGU I NJEGOVOJ REČI

Pročitajte stihove Priče 23,23; Jovan 8,32 i Jovan 17,17. Koja zajednička nit se provlači kroz sve njih?

Velika borba je vekovima predstavljala sukob između istine i laži. Sotona je lažov i otac laži (Jovan 8,44). Isus je izvor sveukupne istine. On kaže: „Ja sam put i istina i život“ (Jovan 14,6). Istina koja nas oslobađa od sotonskih obmana nalazi se u Božjoj Reči. Biblija razotkriva sotoninu strategiju i upoznaje nas sa Božjim planovima. Sveto pismo rasvetljava put pred našim nogama (Psalam 119,105). Psalmista izjavljuje: „Riječi tvoje kad se jave, prosvjetljuju i urazumljuju proste“ (Psalam 119,130). Zatim dodaje: „Osnova je riječi tvoje istina“ (Psalmi 119,160).

Pročitajte tekst 2. Petrova 1,16-21. Koja nam uveravanja apostol daje u vezi sa proročanstvima? Koju ilustraciju on koristi da bi pokazao važnost Božje proročke Reči?

Mi se ne povodimo za „pripovijetkama mudro izmišljenijem“. Proročanstva Božje Reči osvetljavaju put pred nama. Pomažu nam da razlikujemo istinu od zablude. Bez Biblije, bili bismo podložni ćudljivosti ljudskog mišljenja i lako bi nas bilo prevariti. „Pripadnici Božjeg naroda upućeni su na Pismo kao na svoju zaštitu od uticaja lažnih učitelja i zavodljive moći duhova tame. Sotona se služi svim sredstvima da spreči ljude da steknu poznavanje Biblije, jer njene jasne izjave otkrivaju njegove prevare... Posljednja velika obmana uskoro će se odigrati pred našim očima. Antihrist treba da učini svoja čudesna dela svima na vidiku. Falsifikat će biti tako sličan originalu da niko neće biti u stanju, osim uz pomoć Svetoga pisma, da uoči razliku među njima... Niko osim onih koji su ojačali svoj um biblijskim istinama, neće opstati u posljednjem velikom sukobu. Svaka duša biće stavljena na probu – da li će više slušati Boga nego ljude? Odlučujući trenutak je pred vratima. Da li su naše stope utvrđene na steni Božje nepromenljive Reči? Da li smo spremni da hrabro ustanemo u odbranu Božjih zapovesti i vere Isusove?“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 593, 594 (original).

Razmislite o pitanjima koja Elen Vajt postavlja u navedenom citatu. Šta će nas osposobiti da opstanemo tokom konačne krize? Šta nas odvraća od proučavanja Božje Reči? Kako bismo mogli da kompromitujemo istinu radi ličnog zadovoljstva?

ZAPEČAĆENI ZA NEBO

Tokom predstojeće krize, Božji verni narod neće podleći svetovnim pritiscima (Otkrivenje 14,12). Oni će biti zapečaćeni Svetim Duhom (Efescima 4,30), i niko ih neće moći pomeriti. U antičko doba pečati su potvrđivali autentičnost zvaničnih dokumenata. Oni su bili prepoznatljiv, individualizovan znak. A s obzirom da se poslednji sukob usredsređuje na bogoslužjenje i Božji autoritet otkriven u Njegovom zakonu, moglo bi se očekivati da Božji pečat bude ugrađen u Njegov zakon (uporediti sa stihom Isaija 8,16).

Pročitajte tekst 2. Mojsijeva 20,8-11. Koji su elementi pečata sadržani u zapovesti o Suboti?

Ovde imamo tri elementa autentičnog pečata: (1) Ime Onoga kome pečat pripada, „Gospodu Bogu tvomju“. (2) Njegovu titulu, kao Onoga ko je sve „stvorio“, dakle, Stvoritelj. (3) Njegovu teritoriju, „nebo i zemlju, more i što je god u njima“. Pečat se ponekad u Bibliji naziva znakom (Rimljanima 4,11). Te dve reči su uzajamno zamenljive. A budući da se Božji znak ili pečat nalazi u srži Božjeg zakona, Subota je u središtu konačnog sukoba u vezi sa bogoslužjenjem (Jezekilj 20,12.20; Otkrivenje 12,17).

Uporedite stihove Otkrivenje 7,1.2 i Otkrivenje 14,1 sa stihovima Otkrivenje 13,16.17. Gde se primaju Božji pečat i žig zveri? Šta mislite, zašto postoji ta razlika.

Pečat Božiji se stavlja na čelo. Čelo je simbol uma i predstavlja, u slikovitom smislu, svesnu odluku.

Žig zveri se prima ili na čelo ili na ruku, što pokazuje da su ljudi intelektualno ubeđeni i da po sopstvenom izboru prihvataju sotonine laži ili, u drugom slučaju, prihvataju lažno bogoslužjenje kako bi izbegli da budu ubijeni.

Đavo mrzi one koji su poslušni Bogu. Velika borba će dostići svoj vrhunac kada aždaja (sotona) bude zaratio protiv pripadnika verujućeg ostatka, koji drže „zapovijesti Božije i vjeru Isusovu“ (Otkrivenje 14,12). Međutim, oni će ostati čvrsti u svojoj odanosti Hristu.

Zašto je vernost Gospodu iz dana u dan ključ naše spremnosti za konačnu krizu?

KOME SE KLANJAMO?

U poslednjim danima odigraće se dramatična borba oko bogoslužnja. Da li se klanjamo Tvorcu, ili zveri i njenoj ikoni? Tu nema sredine. Prvi anđeo iz teksta Otkrivenje 14 poziva muškarce i žene: „Poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene“ (Otkrivenje 14,7). Kao dodatnu podršku tom nebeskom pozivu, treći anđeo otkriva strašne posledice obožavanja zveri: „I on će piti od vina gnjeva Božijega, koje je nepomiciješano utočeno u čašu gnjeva njegovog, i biće mučen ognjem i sumporom pred anđelima svetima i pred jagnjetom“ (Otkrivenje 14,10). Nasuprot tome, oni koji se klanjaju Stvoritelju opisani su kao ljudi „koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu“ (Otkrivenje 14,12).

Stvaranje je osnov pravog bogoslužnja (Otkrivenje 4,11). Pošto je Bog „sazdao sve kroz Isusa Hrista“ (Efescima 3,9), sotona mrzi Stvoritelja i pokušava da, posredstvom zemaljskih sila, zameni Subotu, spomen na stvaranje (Danilo 7,25). Predstojeći sukob oko Božjeg zakona fokusira se na autoritet. Ako bi sotona uspeo da iskoreni bogoslužnje subotom, mogao bi da tvrdi kako je njegov autoritet iznad Božjeg autoriteta. Da bi to postigao, on će pokušati da ubedi ili primora ceo svet da prihvati lažnu subotu.

Koliko god da je sada teško uvideti da se to zaista dešava, kao što smo već primetili, svet se dramatično menja. Kriza KOVID-19 pokazala nam je da naš svet može preko noći da postane potpuno drugačije mesto. Iako ne znamo sve detalje koji će dovesti do primanja žiga zveri, nije toliko teško zamisliti kako će se to dešavati. Ovaj svet je veoma nestabilno mesto, i uz svu neverovatnu tehnologiju koja danas postoji, ono na šta Biblija upozorava zaista bi moglo da se ostvari čak i brže nego što mislimo.

Pročitajte tekst Otkrivenje 13,13-17. Koje konkretne kazne čekaju one koji ne budu hteli da prime žig zveri?

Oni koji ostanu verni Hristu, umesto da slede zver i njenu ikonu, suočiće se sa ekonomskim kaznama i sa pretnjom smrću. Čovečanstvo je i dalje onakvo kakvo je oduvek bilo – korumpirano, željno moći i nasilno. I mada ne znamo tačno kako će se završni događaji odvijati, nije teško zamisliti progonoštvu na kraju vremena. Iako su napisane u potpuno drugačijem kontekstu, sledeće reči iz Evandjelja po Jovanu nam sve govore. Misleći na Isusa, Jovan piše da Njemu „ne trebaše... da ko svjedoči za čovjeka; jer sam znadijaše šta bješe u čovjeku“ (Jovan 2,25).

Razmislite o pokvarenosti čovečanstva i o zlu koje su ljudi sposobni da učine. Zašto nam to pokazuje kako bi brzo i lako moglo da dođe do završnih događaja? Takođe, i što je još važnije, čemu bi ta tužna istina trebalo da nas nauči u vezi sa potrebom da čuvamo vlastito srce?

RANI I POZNI DAŽD

Pročitajte tekstove Joilo 2,21-24 i Dela 2,1-4.41-47. Koje proročanstvo se ispunilo u prvom veku? Kakav uticaj je to imalo?

Izlivanje Svetog Duha na Dan pedesetnice snažno je pokrenulo hrišćansku crkvu. Tri hiljade ljudi obratilo se Bogu u jednom danu. Knjiga Dela apostolska beleži čudo za čudom Božje blagodati koja preobražava: „A od onijeh koji slušahu riječ mnogi vjerovali, i postade broj ljudi oko pet hiljada“ (Dela 4,4). Samo 120 vernika okupilo se na molitvi, ali je ta molitva dovela do dramatične promene. Crkvi su se ubrzo pridružile hiljade novih vernika. Čak i „sveštenici mnogi pokoravahu se vjeri“ (Dela 6,7). A pošto su bili žestoko progonjeni u Jerusalimu, učenici „se bijahu rasijali“ i „prolašahu propovijedajući riječ“ (Dela 8,4). Tako su crkve osnivane po celoj Judeji, Samariji i Galileji (videti Dela 9,31). Posle svog obraćenja, apostol Pavle je propovedao Hrista širom Mediteranskog sveta. U Solunu, neki Jevreji koji su se protivili evanđelju, izneli su sledeću zapanjujuću tvrdnju: „Ovi što zamutiše vasioni svijet dođoše i ovdje“ (Dela 17,6). Silom Duha Svetoga učenici su za relativno kratko vreme dosegli čitav tada poznati svet. Joilovo proročanstvo o ranom daždu ispunilo se na Pedesetnicu, ali će se pozni dažd izliti sa još većom snagom, kako bi obezbedio konačnu žetvu na zemlji.

Pročitajte sledeće tekstove: Zaharija 4,6; Zaharija 10,1; Osija 6,3 i Jakov 5,7.8. Kako će se, prema tim stihovima, dovršiti Božje delo na zemlji?

Izrazi „rani i pozni dažd“ preuzeti su iz izraelskog ciklusa žetve. Rani dažd je padao u jesen da bi seme proklimalo. Pozni dažd je padao u proleće da bi žetva sazrela... To opisuje rad Svetog Duha na objavljivanju evanđelja. „Kao što je 'rani dažd' delovao prilikom izlivanja Svetoga Duha u početku propovedanja Jevanđelja, i pokrenuo klijanje dragocenog semena, tako će u vreme 'poznoga dažda', koji će biti izliven na kraju propovedanja, nastupiti sazrevanje žetve... Veliko delo propovedanja Jevanđelja neće se završiti manjim pokazivanjem Božje sile od one koja je obeležila njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila izlivanjem ranoga dažda u početku propovedanja Jevanđelja treba ponovo da se ispune prilikom njegovog završetka u obliku poznoga dažda.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 611, 612 (original).

GLASNI POKLIČ

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 18,1-4; Avakum 2,14 i Matej 24,14. Šta nam oni govore o tome kako će se Božje delo na zemlji dovršiti?

Anđeo koji najavljuje pad Vavilona ima „oblast veliku“ (Otkrivenje 18,1). Poput anđela iz 14. poglavlja Otkrivenja, i ovaj anđeo predstavlja ljudske glasnike. On otkriva Božju slavu, i to tako potpuno da cela zemlja biva obasjana. Grčka reč za autoritet ili moć u Novom zavetu je *egzozija*. Ona se često koristi da opiše Hristov trijumf nad poglavarstvima i silama tame. A Isus je koristi u Matejevom evanđelju u vezi sa slanjem svojih učenika. U tekstu Matej 10,1 Isus daje svojim učenicima *vlast* nad poglavarstvima i silama tame. Dakle, On ih šalje sa božanskom silom da pobeđuju u borbi između dobra i zla. A u tekstu Matej 28, pošto Mu se „dade... svaka vlast na nebu i na zemlji“, On ih još jedanput šalje sa rečima: „Idite dakle i naučite sve narode“ (Matej 28,18.19).

Ispunjena silom Svetog Duha, potpomognuta vlašću živog Hrista, koji je u svom životu i smrti trijumfovao nad poglavarstvima i silama tame, novozavetna crkva je obasjala zemlju Božjom slavom. Za samo nekoliko godina, učenici su objavili evanđelje celom tada poznatom svetu (Kološanima 1,23).

Na kraju vremena, Sveti Duh će se izliti sa nezapamćenom silom, i evanđelje će se brzo širiti do svih krajeva zemlje. Hiljade će se obraćati u jednom danu, i Božja blagodat i istina vršiće uticaj na celu planetu. Ljudi će na taj način biti upozoreni, a evanđelje, zajedno s nadom koju nudi, biće rasprostranjeno širom sveta.

„Veliko delo propovedanja Jevanđelja neće se završiti manjim pokazivanjem Božje sile od one koja je obeležila njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila izlivanjem ranoga dažda u početku propovedanja Jevanđelja treba ponovo da se ispune prilikom njegovog završetka u obliku poznoga dažda...“

Božje sluge, lica ozarenih svetim posvećenjem, žuriće od mesta do mesta da objave vest sa Neba. Hiljade glasova, po celoj Zemlji, objavljiće opomenu. Događaće se čuda, bolesnici će ozdravljati, a znaci i velika čuda pratiće vernike.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 611, 612 (original).

Šta koči silno izlivanje Svetog Duha, pozni dažd i glasni poklič? Koliko god sitna bila naša uloga kao pojedinaca, šta ipak možemo preduzeti da bismo bili otvoreni i prijemčivi za izlivanje Svetog Duha?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Već 1851. godine, adventistički pioniri su u drugoj zveri iz teksta Otkrivenje 13,11-17 prepoznali Sjedinjene Američke Države. Ali mora da je bilo teško u to vreme sagledati kako će Sjedinjene Države uspeti da nateraju ceo svet da se pokloni prvoj zveri (Otkrivenje 13,12). Čak i u 1880-im, čitava mornarica Sjedinjenih Država sastojala se od samo 48 starih brodova.

Međutim, od kraja Hladnog rata, nijedna sila ne može da se meri sa Sjedinjenim Državama u vojnom smislu. I mada su Amerikanci uživali u divnim slobodama, nije teško uvideti da će te slobode, kako vremena budu postajala teža, biti gažene ili čak sasvim ukinute. Mnogi veruju da već sada posmatramo kako se to dešava.

„Oni koji budu odbili da se pokore (svetkovanju lažne subote), biće kažnjeni građanskim kaznama, a posle toga biće proglašeno da zaslužuju i smrt. Sa druge strane, Božji zakon, koji zahteva svetkovanje Stvoriteljevog dana odmora, traži poslušnost i preti gnevom svim prekršiocima svojih propisa.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 604 (original).

„Velika grupa onih koji su izrazili veru u vest trećeg anđela, ali nisu bili posvećeni poslušnošću istini, kada se oluja bude razbesnela, odbaciće svoju veru i pridružiće se redovima protivnika. Sjedinjujući se sa svetom, hraneći se istim duhom, počeli su i zbivanja da posmatraju u skoro istoj svetlosti kao i svet, i kada budu stavljeni na probu, spremno će odabrati lakšu, popularniju stranu. Daroviti ljudi pristojnog ponašanja, koji su se nekada radovali istini, poslužiće se svojim sposobnostima da varaju i zavode bližnje. Oni će postati najgorčeniiji neprijatelji svoje nekadašnje braće. Kada svetkovatelji Subote budu izvođeni pred sudove da odgovaraju zbog svoje vere, ovi otpadnici biće najuspešnija sotonska oruđa koja će ih klevetati i optuživati i svojim lažnim izveštajima i sumnjičenjima okrenuti upravitelje protiv njih.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 608 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Zašto će razumevanje događaja poslednjih dana biti toliko važno u predstojećoj krizi? Na koji način Sveto pismo postaje naša zaštita od obmane?
2. Demokratska društva širom sveta vekovima su bila bastioni verske slobode. U kom smislu bi to moglo brzo da se promeni?
3. Pogledajte drugu izjavu Elen G. Vajt navedenu u prethodnom tekstu. Koje to odluke danas donosite, a koje bi mogle dovesti do toga da sutra budete među tim takozvanim adventistima?
4. Kako se poruka drugog anđela menja u vreme glasnog pokliča, i kakvu ličnu pripremu možemo da izvršimo da bismo primili pozni dažd, što će nam omogućiti da dovršimo Božje delo na zemlji?

TRIJUMF BOŽJE LJUBAVI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 22,11-12; Jeremija 30,5-7; Psalmi 91,1-11; Jeremija 25,33; Otkrivenje 21,2; Otkrivenje 20,11-15.

Tekst za pamćenje: „I čuh glas veliki s neba gdje govori: evo skinije Božije među ljudima, i življeće s njima, i oni će biti narod njegov, i sam Bog biće s njima Bog njihov. I Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovijeh, i smrti neće biti više, ni plača, ni bolesti neće biti više; jer prvo prođe“ (Otkrivenje 21,3,4).

Možemo se suočiti sa budućnošću srca ispunjenog nadom. Mada nam predstoje izazovna vremena, kroz koju god patnju morali da prodemo, kakve god nevolje da izdržimo, kakve god tuge da iskusimo, ako budemo imali nadu da dolaze bolji dani, moći ćemo već danas da živimo sa smislom, svrhom i radošću. Frenklin D. Ruzvelt bio je predsednik Sjedinjenih Država od 1933. do 1945. godine, u jednom od najtežih perioda istorije te zemlje. Bio je pogođen dečijom paralizom i nije mogao da hoda bez pomagala. Jednom prilikom je zapisao: „Uvek smo se držali nade, vere, ubeđenja da, negde iza horizonta, postoji bolji život, bolji svet.“ Albert Ajnštajn, jedan od najbriljantnijih ljudi na svetu, napisao je: „Učite od juče, živite za danas, nadajte se boljem sutra.“ Alfred Lord Tenison, popularni engleski pesnik iz vremena vladavine kraljice Viktorije, jednom je napisao: „Nada se smeje sa praga nastupajuće godine, šapući: ‘Ova će biti srećnija.’“

U poslednjoj pouci za ovo tromesečje posmatraćemo Hristovu postojanu ljubav tokom najuzbudljivijeg perioda u istoriji svemira, i Njegov potpuni trijumf u velikoj borbi između dobra i zla. Poslednja knjiga Biblije, Otkrivenje, pruža nam nadu za danas, sutra i zauvek.

***Proučite pouku za ovu sedmicu, zasnovanu na poglavljima 39 – 42 knjige Velika borba, da biste se pripremili za subotu, 29. jun.**

NADA U VREME NEVOLJE

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 22,11.12; Danilo 12,1.2 i Jeremija 30,5-7. Koji će se događaji odigrati neposredno pre Drugog dolaska?

Nakon završetka vremena probe uslediće vreme nevolje „kakoga nije bilo otkako je naroda do tada“. Otkrivenje 16 opisuje sedam poslednjih zala koji će se izliti na ovaj zli svet. Ali, kao u slučaju pošasti koje su zadesile Egipat, Božji narod će biti zaštićen od njih. Obratite pažnju na obećanje u Knjizi proroka Danila: „I u to će se vrijeme izbaviti tvoj narod, svaki koji se nađe zapisan u knjizi“ (Danilo 12,1). To mora da se odnosi na „knjigu života“ (videti Filibljanima 4,3; Otkrivenje 13,8; Otkrivenje 20,12.15; Otkrivenje 22,19). Dakle, ako ostanemo verni Isusu, naša imena neće biti izbrisana iz knjige života (Otkrivenje 3,5).

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Jovanova 3,1-3; Jovan 8,29 i Jovan 14,30. Koja je jedina adekvatna priprema za predstojeće vreme nevolje?

U vreme nevolje, Božji narod će imati tako dubok lični odnos sa Isusom da ništa neće moći da ga promeni. Njihova najveća želja biće da Mu ugode u svemu, i da tako, delovanjem Svetog Duha, postanu čisti kao što je On čist. U Hristovom srcu nije bilo ničega što bi reagovalo na sotonine obmane, a i mi možemo podražavati taj aspekt Njegovog karaktera.

Pročitajte sledeće tekstove: Psalmi 27,5; Psalmi 91,1-11 i Otkrivenje 3,10-12. Koja nam umirujuća obećanja Bog daje za vreme nevolje?

Ima nekih koji su pogrešno razumeli učenje da ćemo u vreme nevolje živeti bez posrednika. Isus će prekinuti svoje posredovanje u nebeskom svetištu u trenutku kada svako bude doneo konačnu odluku za ili protiv Njega. Ali to ne znači da ćemo biti sami tokom tog perioda i da ćemo morati da se oslanjamo samo na sopstvene snage. Isus je obećao da će uvek biti sa nama (Matej 28,20). Vera veruje i kada ne vidi i uzda se čak i kada se svet oko nas raspada. Tokom vremena nevolje, naša vera će jačati a naša čežnja za večnošću će rasti, tako da će nam jedina želja biti da živimo sa Isusom zauvek.

NADA U ISUSOV SKORI POVRATAK

Pročitajte sledeće tekstove: Jovan 14,1-3 i Titu 2,11-14. U svetlu budućih izazova i predstojećih nevolja, zašto su ti stihovi tako ohrabrujući?

Isusove reči: „Da se ne plaši srce vaše“ su Njegovo obećanje da nas nikada neće ostaviti i da će ponovo doći da nas povede kući. Ovaj svet nije naš dom. Za nas dolaze bolji dani. U jednom na svakih 25 stihova Novi zavet govori o povratku našeg Gospoda. Kada izgledi postanu mračni i kad ugnjetački zakoni crkveno-državne sile budu pretili našem životu, obećanje o Hristovom dolasku ispunjavaće naše srce nadom. To je „blažena nada“ koja je nadahnjivala verni Božji narod u svakoj generaciji.

Pročitajte tekstove: Otkrivenje 6,15-17 i Isaija 25,8.9. Uporedite stavove spasenih i izgubljenih koji su nam predloženi u tim stihovima. Čime se može objasniti razlika između ta dva načina razmišljanja?

Zli uviđaju užasne posledice greha, dok pravedni prihvataju čudesne zalihe blagodati. Pobuna protiv Boga dovodi do straha, krivice, osude i na kraju do večnog gubitka. A naš odgovor na Njegovu spasonosnu blagodat dovodi do oprostjenja, mira i večne radosti prilikom Njegovog slavnog povratka.

Pročitajte Otkrivenje 15,3.4 i Otkrivenje 19,7. Kako će iskupljeni odgovoriti na slavno spasenje koje im je besplatno obezbeđeno preko Hrista?

„Hristov krst biće osnovna tema proučavanja i pesma otkupljenih tokom cele večnosti. U proslavljenom Hristu oni će gledati Hrista raspetoga... Čuđenje i obožavanje svemira zauvek će buditi činjenica da se Stvoritelj svih svetova, Sudija svih stvorenja, odrekao svoje slave i ponizio iz ljubavi prema čoveku.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 651 (original).

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 12,17; Otkrivenje 17,13.14 i Otkrivenje 19,11-16. Obratite pažnju na progresiju koja postoji u tim stihovima. Šta nam ta progresija govori o poslednjem ratu na zemlji i o Hristovoj konačnoj pobedi?

MILENIJUM NA ZEMLJI

Otkrivenje 19 se završava dramatičnim prikazom Isusovog povratka i uništenja zlih. Ali priča još uvek nije gotova. Otkrivenje 20 nas uvodi u period od 1.000 godina, poznat kao „milenijum“.

Pročitajte Otkrivenje 20,1-3. Kakva će biti sotonina sudbina kada se Isus bude vratio?

Slika u tekstu Otkrivenje 20,1-3 je simbolična. Sotona neće biti doslovno vezan lancem i bačen u jamu. On će, tokom 1.000 godina, biti zatvoren na ovoj pustoš planeti, koja će ostati bez stanovnika, i biće vezan okolnostima koje je sam izazvao. U stihu 2. Petrova 2,4 čitamo da će sotona i njegovi anđeli biti bačeni „u okove mraka paklenoga“. Sotona će lancem okolnosti biti vezan za zemlju, na kojoj neće biti nikoga koga bi mogao da iskušava. Tokom 1.000 godina, on će gledati samo pustoš, razaranje i nesreću do kojih je dovela njegova pobuna.

Grčka reč prevedena kao „bezdan“ ista je ona od koje potiče i reč ambis – ponor, provalija. Ista reč se u Septuaginti, grčkom prevodu Starog zaveta, koristi da opiše zemlju u trenutku stvaranja: „A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom“ (1. Mojsijeva 1,2). Tu je takođe upotrebljena grčka reč abisos, „bezdan“. Ona opisuje pustu zemlju. „Bezdan“ nije neka podzemna pećina niti neki zjapeći ponor tamo negde u svemiru. Sotonino delo greha i uništenja, uporedno sa strahovitim haosom koji će prethoditi Drugom dolasku, vratiće zemlju u stanje mračne, bezoblične mase, u kakvom je bila na početku stvaranja.

Pročitajte sledeće tekstove: Jeremija 4,23-26; Jeremija 25,33 i Isaija 24,1.3.5. Kako biblijski proroci opisuju taj prizor?

Proroci tu naglašavaju katastrofalno uništenje koje će nastupiti u vreme Hristovog drugog dolaska i činjenicu da neće biti nikog živog na zemlji tokom tog hiljadugodišnjeg perioda. Sotona i njegovi zli anđeli biće ostavljeni da razmišljaju o pustošenju do kog je dovela njegova pobuna. Ceo svemir će iznova uvideti da je plata za greh smrt. Bog rešava problem greha tako da se on nikada više ne pojavi (Naum 1,9). Ima tri glavna načina na koja Bog to čini. Prvo, On pokazuje svoju bezgraničnu ljubav, i ulaže bespoštedne napore da spase celo čovečanstvo. Drugo, On otkriva svoju pravdu, pravičnost i poštenje. Treće, On dopušta da svemir vidi koji je krajnji rezultat greha i pobune.

SUD TOKOM MILENIJUMA

Pročitajte Otkrivenje 20,4-6. Šta će pravedni raditi tokom 1.000 godina, i zašto je to važno?

Tokom milenijuma pravednici će imati priliku da se iz prve ruke upoznaju sa Božjom pravdom i ljubavlju, koje se ogledaju u tome kako se On nosi sa problemom greha. Ko od nas nema pitanja koja bi želeo da postavi Bogu u vezi sa mnogim stvarima? Tada, tokom milenijuma na nebu, iskupljeni će moći da postave ta pitanja. Ako neka njihova voljena osoba ili blizak prijatelj ne budu na nebu, spaseni će imati priliku da potpunije razumeju Božje odluke. Ali pre svega, iskupljeni će, na nov način i jasnije nego ikada pre, sagledati Božje svesrdne pokušaje da spase svaku osobu koja je ikada živela. Još jednom će shvatiti da su svi koji budu izgubljeni propustili nebo zbog svog ličnog odbacivanja Hrista. Tek tada će Bog proglasiti konačni sud nad izgubljenima – drugu smrt, koja je večno uništenje.

Pročitajte Otkrivenje 20,7-9. Kako će se tih 1.000 godina završiti? Kakva će biti sudbina sotone i njegovih sledbenika?

Čitavih 1.000 godina, sotona neće imati koga da kuša i vara. On i njegovi anđeli ostaće sami da razmišljaju o smrtonosnim posledicama greha. Ali na kraju milenijuma zli će vaskrsnuti, da bi se suočili sa sudom i primili svoju konačnu platu (Otkrivenje 20,5).

Tada će sotona ponovo imati ogromnu vojsku sledbenika. Iako je trpeo poraz za porazom u velikoj borbi, biće ohrabren kada vidi toliku gomilu izgubljenih. On još uvek nije spreman da okonča svoju pobunu, i zato će ponovo izaći da vara te „narode“. Podstićaće ih da ulože poslednji veliki napor kako bi zbacili Boga i uspostavili svoje carstvo. Izraz „Gog i Magog“ simbolizuje sotonu i izgubljene iz svih vekova. Sotona i njegovi sledbenici okružiće „oko svetijeh, i grad ljubazni“ (Otkrivenje 20,9).

Na kraju milenijuma, ne samo da su svi zli oživali, već i Sveti grad, Novi Jerusalim, silazi na zemlju sa neba (Otkrivenje 21,2)! Sveti su već čitav milenijum živeli i carovali sa Hristom u Novom Jerusalimu. A onda, na kraju 1.000 godina, taj grad se spušta na zemlju zajedno sa Bogom, Isusom, anđelima i svim iskupljenima. Svi prisustvuju poslednjoj bici u okviru velike borbe. I greh biva iskorenjen jednom zauvek!

Šta nam izbor trenutka za konačni sud govori o Božjem karakteru?

DVE VEČNOSTI

Pročitajte sledeće tekstove: 2. Korinćanima 5,10; Rimljanima 14,10.11 i Otkrivenje 20,11-15. Šta oni kažu o tome zašto su zli ponovo oživljeni?

Da bi se problem greha rešio tako da se zlo više nikada ne pojavi, svi moraju biti uvereni da je Bog bio pravedan i pošten na svim svojim putevima. Na kraju, svako koleno će se saviti i priznati – čak i sotona i njegovi zli anđeli – da je Bog bio pravedan tokom velike borbe i da nikada nije bilo opravdanja za pobunu protiv Njega. Obratite pažnju na sledeći uvid Elen G. Vajt: „Čim se knjige izveštaja budu otvorile, čim Isusovo oko bude pogledalo bezakonike, oni će postati svesni svakog greha koji su učinili. Videće tačno gde je njihova noga skrenula s puta neporočnosti i svetosti, i dokle su ih njihova oholost i buntovnost odvele u kršenju Božjeg zakona. Zavodnička iskušenja koja su prizivali svojom popustljivošću prema grehu, zloupotrebjeni blagoslovi, prezreni Božji glasnici, odbačene opomene, nepokajano srce – sve to, kao da je napisano ognjenim slovima, pojavice im se pred očima...

Ceo grešni svet stoji pred Božjom sudijskom stolicom optužen da je izdao nebesku vlast. Grešnici nemaju nikoga da zastupa njihov slučaj, i zato im se izriče osuda na večnu smrt.“ – *Velika borba*, str. 666, 668 (original).

Pročitajte sledeće stihove: Otkrivenje 20,9; Psalmi 37,20 i Malahija 4,1.2. Koje uvide nam oni pružaju kad je reč o konačnom uništenju greha i grešnika i o nagradi za pravedne?

Dobra vest je da će sotona i njegovi zli anđeli biti uništeni u ognjenom jezeru. Greh i grešnici će biti sprženi. Prema stihu Otkrivenje 20,9, oni će biti progutani, uništeni, a ne večno mučeni. Sledeći stih koristi izraz „va vijek vijeka“. U zavisnosti od konteksta, reč „vavijek“ ili „zauvek“ označava nešto što traje „beskrajno“, ali samo dok se cilj u potpunosti ne postigne. (Videti 2. Mojsijeva 21,6; 1. Samuilova 1,22.28; Juda 1,7 i 2. Petrova 2,4-6.) Za izgubljene je večno samo uništenje, a ne i čin uništenja. Bog nije večni mučitelj.

Na kraju, sve nas čeka jedna od dve večnosti. Izgubljeni, nažalost, dobijaju „platu“ koju su zaradili — večnu smrt. Zašto se, dakle, naša jedina nada da nećemo dobiti ono što zaslužujemo, a to je smrt, sastoji u oslanjanju na Isusovu pravednost?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Tamo se široke ravnice produžuju u prekrasne brežuljke iza kojih Božje planine uzdižu svoje veličanstvene vrhove. Božji narod, koji je toliko vremena proveo kao putnik i došljak, naći će svoj dom na tim spokojnim proplancima i pored živih potoka...

Besmrtni umovi tamo će oduševljeno i neumorno razmišljati o čudima stvaralačke moći i tajnama otkupiteljske ljubavi. Neće tamo više biti surovog, prevarljivog neprijatelja da nas navodi da zaboravimo Boga. Svaka sposobnost će se razvijati, svaki dar povećavati. Prikupljanje znanja neće umarati um, niti iscrpljivati snagu. Tamo će se najuzvišeniji poduhvati ostvarivati, najplemenitije težnje dostizati, najviše želje ispunjavati, ali i dalje će biti novih vrhova na koje se treba popeti, novih istina koje treba shvatiti, novih ciljeva koji će zahtevati ulaganje svih snaga uma i duše i tela.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 675, 677 (original).

„Deca Zemlje će sa uživanjem upoznavati radost i mudrost bezgrešnih bića. Otkrivaće riznice znanja i razumevanja, koje su stva rane vekovnim razmišljanjem o Božjim delima. Nepomućenim pogledom posmatraće slavu stvaranja – Sunca i zvezda i njihovih sistema, koji prema unapred određenom redu kruže oko Božjeg prestola. Uvideće da je na svakom stvorenom delu, od najmanjeg do najvećeg, napisano Stvoriteljevo ime, i da svako objavljuje bogatstvo Njegove moći.“ – *Velika borba*, str. 677, 678 (original).

„Velika borba je završena. Greha i grešnika više nema. Ceo svemir je čist. Sklad i radost ispunjavaju beskrajno delo stvaranja. Od Onoga koji je sve stvorio teče život, i svetlost, i radost u sva prostranstva bezgraničnosti. Od najsitnije čestice do najvećeg sveta, sve stvoreno, živo i neživo, u svojoj nepomućenoj lepoti i savršenoj radosti, objavljuje da je Bog Ljubav.“ – *Velika borba*, str. 678 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Šta mislite, zašto je Bog dozvolio da greh tako dugo traje? U isto vreme, nijedno ljudsko biće na ovom svetu ne trpi stradanje duže od sopstvenog postojanja. Odnosno, ničija patnja ne traje duže od njegovog životnog veka. A koliko je kratak ljudski život u poređenju sa hiljadama godina greha? Kako bi ta perspektiva mogla da nam pomogne da izađemo na kraj sa teškim pitanjem zla?
2. Kako se hiljadugodišnji period poznat kao milenijum uklapa u plan spasenja? Razmislite šta nam o Božjem karakteru govori to što će konačni sud, konačna kazna, biti izvršena nad izgubljenima, tek nakon što svi spaseni budu dobili priliku da u potpunosti sagledaju Božju pravdu, pravičnost i ljubav.

APRIL

POBEDA U HRISTU

Temelj pobeđe

1. P 2. Petrova 1,5,6. Uzvišeni zvuci pobeđe
2. U Matej 5,5. Poniznost donosi pobeđu
3. S 1. Jovanova 5,4. Jedino nam Bog može osigurati pobeđu
4. Č 1. Korinćanima 15,57. Temelj pobeđe
5. P 1. Korinćanima 10,13. Iskušenje se može završiti pobedom
6. S Jovan 5,19. Na sigurnim stazama

Niste sami

7. N Matej 4,10. Sotona ne može da vas primora da zgrešite
8. P Psalam 28,7. Bog mora da ima vaš pristanak
9. U 1. Jovanova 2,15. Prelaženje granice
10. S Matej 18,4. Ne oslanjajte se samo na sebe
11. Č Matej 13,16. Ostanite usredsređeni na Isusa
12. P Jovan 17,9. Niste sami
13. S Efescima 6,10. Tvrđava za Boga

Novi život

14. N Jovan 14,15. Poslušnost srca
15. P Isaija 21,8. Budite verni načelu
16. U Matej 10,33. Kako se odričemo Isusa?
17. S Filibljanima 4,19. Kako vidimo sebe?
18. Č Psalam 62,6. Da li smo svesni svoje potrebe?
19. P Jovan 3,7. Novi život
20. S 1. Jovanova 5,4. Iz pobeđe u pobeđu

Krune i haljine

21. N Rimljanima 5,10. Greh više nije privlačan
22. P 1. Korinćanima 9,24. Trka za krunu
23. U Jovan 14,27. Stalan mir
24. S 2. Korinćanima 1,3,4. Delite ono što ste primili
25. Č 1. Korinćanima 15,22. Pobeđa zahvaljujući Hristovim zaslugama
26. P 1. Petrova 4,12. Pobjednici u nevoljama
27. S Otkrivenje 3,5. Krune i haljine

Božanski Iscelitelj

28. N Jevrejima 12,12. Podignite pogled, ne spuštajte ga
29. P Luka 22,32. Govorite o Božjim blagoslovima
30. U Otkrivenje 3,21. Konačno: položaj iznad anđela

KLJUČ NEBESKE RIZNICE

Ključ u ruci vere

1. S	1. Petrova 3,12.	O čemu razgovaraš sa Bogom?
2. Č	Matej 21,22.	Ključ u ruci vere
3. P	1. Solunjanima 5,18.	U molitvi je božanska nauka
4. S	Marko 11,24.	Još jedan uslov

Ne možete umoriti Boga

5. N	Psalam 55,17.	Vera i tajna molitva
6. P	Psalam 5,3.	Vaš najvažniji posao
7. U	Dela 1,14.	Prisustvujte molitvenim sastancima
8. S	1. Mojsijeva 32,26.	Molite se kao Jakov
9. Č	Psalam 143,1.	Ne možete umoriti Boga
10. P	Kološanima 3,2.	Molitva podstiče duhovni rast
11. S	Rimljanima 15,4.	Proučavajte uz iskrenu molitvu

Divne molitve

12. N	Jovan 4,46.	Šta treba da naučimo o molitvi
13. P	Psalam 44,3.	Molitva pokreće ruku Svemogućega
14. U	Psalam 65,2.	Nijedna molitva nije izgubljena
15. S	Otkrivenje 5,8.	Divne molitve
16. Č	Jakov 5,16.	Hristov recept za beživotne molitve
17. P	1. Petrova 4,6.	Živite u skladu sa svojim molitvama
18. S	2. Petrova 1,4.	Obećanja i molitva

Neka bude Božja volja

19. N	Matej 6,6.	Sila tajne molitve
20. P	Filibljanima 2,12.13.	Molite se za izgradnju karaktera
21. U	Rimljanima 8,26.	Za šta treba da se molimo?
22. S	1. Mojsijeva 18,19.	Vажnost porodičnog bogoslužjenja
23. Č	Jakov 5,14.	Molitva za bolesne
24. P	Matej 26,42.	Neka bude Božja volja
25. S	Luka 20,46.47.	Ne održavati dosadne molitvene sastanke

Dragoceni trenuci

26. N	Danilo 9,3.	Danilov primer u molitvi
27. P	Psalam 25,1.2.	Dragoceni trenuci
28. U	Luka 6,12.	Noći provedene u molitvi
29. S	2. Timotiju 2,15.	Molite se s Biblijom u ruci
30. Č	Matej 16,24.	Molitva i moralna hrabrost
31. P	Dela 4,31.	Molitva i oživljena crkva

- Božji zakon**
Božji zakon
1. S Psalam 119,1.
- Božji štit**
2. N Jezekilj 20,20. Subota kao proba
 3. P 2. Mojsijeva 19,5. Poslušnost, uslov za sreću
 4. U Priče 29,18. Božji štit
 5. S 1. Mojsijeva 2,17. Izloženi probi
 6. Č Rimljanima 7,12. Zakon je svet
 7. P Rimljanima 13,10. Zakon ljubavi
 8. S Matej 5,17. Božji zakon je večan

Poslušnost je plod ljubavi

9. N Psalam 119,97. Izvor svih zakona
10. P Psalam 19,7. Uzdizanje Zakona
11. U 1. Jovanova 5,3. Šta znači držati Božje zapovesti?
12. S Jovan 14,21. Poslušnost je plod ljubavi
13. Č 2. Mojsijeva 25,21. Deset zapovesti, sa Subotom u središtu
14. P Isaija 8,16. Subota, pečat Božjeg zakona
15. S Kološanima 1,16. Hristos je stvorio Subotu

Gospodnji dan

16. N Otkrivenje 14,7. Poklonite se Stvoritelju
17. P Marko 2,27.28. Gospodnji dan
18. U Psalam 19,1. Subota i svet prirode
19. S 1. Mojsijeva 2,3. Izraz zahvalnosti
20. Č 1. Mojsijeva 1,5. Sedmica stvaranja
21. P 1. Mojsijeva 2,4. Vera u nadahnuti izveštaj
22. S 2. Mojsijeva 20,8. Pripreme za Subotu

Radostan posao

23. N 2. Mojsijeva 16,22. Dvostruka količina mane
24. P 1. Petrova 2,9. Večni zavet
25. U 1. Samuilova 2,30. Radostan posao
26. S Danilo 7,25. Sotonin napad na Subotu
27. Č Danilo 7,22. Stajati na strani Božje časti
28. P 1. Jovanova 3,24. Linija razdvajanja
29. S Isaija 56,2. Reforma Subote

Božji zakon i Subota su opravdani

30. N Otkrivenje 15,4. Božji zakon i Subota su opravdani

ČITANJE BIBLIJE REDOM

April		Maj		Jun	
1. 1. O car.	4-6	1. 2. Dnev.	23-25	1. Psalam	15-17
2. «	7-9	2. «	26-30		
3. «	10-12	3. «	31-33	2. «	18-20
4. «	13-16	4. «	34-36	3. «	21-23
5. «	17-19			4. «	24-26
6. «	20-22	5. Jezdra	1-3	5. «	27-29
		6. «	4-6	6. «	30-34
7. 2. O car.	1-3	7. «	7-10	7. «	35-37
8. «	4-6	8. Nemija	1-3	8. «	38-40
9. «	7-9	9. «	4-7		
10. «	10-12	10. «	8-11	9. «	41-43
11. «	13-16	11. «	12-13	10. «	44-46
12. «	17-19			11. «	47-49
13. «	20-22	12. O Jestiri	1-3	12. «	50-52
		13. «	4-6	13. «	53-57
14. «	23-25	14. «	7-10	14. «	58-60
15. 1. Dnev.	1-3	15. O Jovu	1-3	15. «	61-63
16. «	4-6	16. «	4-8		
17. «	7-9	17. «	9-11	16. «	64-66
18. «	10-14	18. «	12-14	17. «	67-69
19. «	15-17			18. «	70-72
20. «	18-20	19. «	15-17	19. «	73-75
		20. «	18-20	20. «	76-80
21. «	21-23	21. «	21-23	21. «	81-83
22. «	24-26	22. «	24-26	22. «	84-86
23. «	27-29	23. «	27-30		
24. 2. Dnev.	1-3	24. «	31-33	23. «	87-89
25. «	4-7	25. «	34-36	24. «	90-92
26. «	8-10			25. «	93-95
27. «	11-13	26. «	37-39	26. «	96-98
		27. «	40-42	27. «	99-103
28. «	14-16	28. Psalam	1-3	28. «	104-106
29. «	17-19	29. «	4-6	29. «	107-109
30. «	20-22	30. «	7-11		
		31. «	12-14	30. «	110-114

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

April

1. Psalam 78,43-56.
2. Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
4. Psalam 80.
5. Psalam 81.
6. Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
9. Psalam 85.
10. Psalam 86.
11. Psalam 87.
12. Psalam 88
13. Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
16. Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
18. Psalam 91.
19. Psalam 92.
20. Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
23. Psalam 96.
24. Psalam 97.
25. Psalam 98.
26. Psalam 99.
27. Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
30. Psalam 102,15-28.

Maj

1. Psalam 103.
2. Psalam 104,1-18.
3. Psalam 104,19-35.
4. Psalam 105,1-15.
5. Psalam 105,16-31.
6. Psalam 105,32-45.
7. Psalam 106,1-16.
8. Psalam 106,17-32.
9. Psalam 106,33-48.
10. Psalam 107,1-21,
11. Psalam 107,22-43.
12. Psalam 108.
13. Psalam 109,1-16.
14. Psalam 109,17-31.
15. Psalam 110.
16. Psalam 111.
17. Psalam 112.
18. Psalam 113.
19. Psalam 114.
20. Psalam 115.
21. Psalam 116.
22. Psalam 117.
23. Psalam 118,1-14.
24. Psalam 118,15-29.
25. Psalam 119,1-34.
26. Psalam 119,35-63.
27. Psalam 119,64-90.
28. Psalam 119,91-117.
29. Psalam 119,118-143.
30. Psalam 119,144-176.
31. Psalam 120.

Jun

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-14.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužnja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U APRILU 2024. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Strumica , Đevdelija	18,58	19,06	19,15	19,23
Radoviš, Kavadarci	19,00	19,08	19,17	19,25
Pirot , Veles, Prilep, Bitolj	19,02	19,10	19,19	19,27
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Skoplje	19,04	19,12	19,21	19,29
Paraćin, Kruševac , Priština , Tetovo, Debar, Ohrid	19,06	19,14	19,23	19,31
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica, Prizren	19,08	19,16	19,25	19,33
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,10	19,18	19,27	19,35
Srpska Crnja, Pančevo, Beograd , Arandjelovac, Čačak , Berane	19,12	19,20	19,29	19,37
Kikinda, Zrenjanin , Valjevo, Ruma, Užice, Pljevlja, Kolašin, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,14	19,22	19,31	19,39
Senta, Bečej, Vrbas, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Loznica, Zelenika	19,16	19,24	19,33	19,41
Subotica , Bačka Palanka, Sombor, Kula, Dalj, Vukovar, Bačka Topola, Šid, Bijeljina, Tuzla, Sarajevo , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,18	19,26	19,35	19,43
Beli Manastir , Osijek , Vinkovci, Mostar, Metković, Mljet	19,20	19,28	19,37	19,45
Slavonski Brod, Derventa, Doboj, Zenica, Pelješac	19,22	19,30	19,39	19,47
Podravska Slatina , Jajce, Slavenska Požega, Banja Luka , Livno, Hvar, Korčula	19,24	19,32	19,41	19,49
Virovitica, Daruvar, Prijedor , Bosanska, Gradiška, Nova Gradiška, Split, Brač, Vis	19,26	19,34	19,43	19,51
Koprivnica , Bjelovar, Drvar, Knin , Šibenik	19,28	19,36	19,45	19,53
Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Bihać, Biograd	19,30	19,38	19,47	19,55
Murska Sobota, Ptuj, Celje , Krapina, Zagreb , Karlovac, Slunj, Gospić, Zadar, Dugi otok	19,32	19,40	19,49	19,57
Maribor , Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Rab, Pag	19,34	19,42	19,51	19,59
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Rijeka , Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	19,36	19,44	19,53	20,01
Kranj, Postojna, Pula	19,38	19,46	19,55	20,03
Kranjska Gora , Jesenice , Gorica, Kopar, Rovinj	19,40	19,48	19,57	20,05

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MAJU 2024. GODINE

MESTO	DATUM				
	3.	10.	17.	24.	31.
Strumica , Đevđelija	19,27	19,35	19,43	19,50	19,57
Radoviš, Kavadarci	19,29	19,37	19,45	19,52	19,59
Veles, Prilep, Bitolj	19,31	19,39	19,47	19,54	20,01
Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje , Ohrid	19,33	19,41	19,49	19,56	20,03
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	19,35	19,43	19,51	19,58	20,05
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Priština , Prizren, Đakovica	19,37	19,45	19,53	20,00	20,07
Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica	19,39	19,47	19,55	20,02	20,09
Jagodina , Novi Pazar, Peć	19,41	19,49	19,57	20,04	20,11
Vršac, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak , Kraljevo, Berane, Podgorica , Ulcinj	19,43	19,51	19,59	20,06	20,13
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Užice, Bar	19,45	19,53	20,01	20,08	20,15
Valjevo, Pljevlja, Zelenika	19,47	19,55	20,03	20,10	20,17
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik, Bogatić	19,49	19,57	20,05	20,12	20,19
Senta, Bečej, Vrbas, Kula , Bačka Palanka, Šid, Bijeljina , Loznica, Sarajevo , Mljet	19,51	19,59	20,07	20,14	20,21
Subotica , Bačka Topola, Dalj, Vukovar, Tuzla, Vinkovci, Mostar, Metković, Pelješac	19,53	20,01	20,09	20,16	20,23
Osijek , Doboje, Zenica, Korčula	19,55	20,03	20,11	20,18	20,25
Beli Manastir , Derвента, Slavonski Brod, Jajce, Livno, Brač, Hvar	19,57	20,05	20,13	20,20	20,27
Podravska Slatina , Slavonska Požega, Bosanska, Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	19,59	20,07	20,15	20,22	20,29
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,01	20,09	20,17	20,24	20,31
Bjelovar , Biograd	20,03	20,11	20,19	20,26	20,33
Koprivnica , Sisak, Slunj, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi Otok	20,05	20,13	20,21	20,28	20,35
Ormož, Čakovec, Varaždin , Krapina, Zagreb , Karlovac, Pag, Maribor , Ptuj, Celje	20,07	20,15	20,23	20,30	20,37
Murska Sobota, Zidani Most, Rijeka	20,09	20,17	20,25	20,32	20,39
Crikvenica, Krk, Lošinj, Rogaška Slatina	20,11	20,19	20,27	20,34	20,41
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rovinj, Pula	20,13	20,21	20,29	20,36	20,43
Jesenice , Kopar, Gorica	20,15	20,23	20,31	20,38	20,45
Kranjska Gora	20,17	20,25	20,33	20,40	20,47

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U JUNU 2024. GODINE

MESTO	DATUM			
	7	14.	21.	28.
Strumica , Đevdelija	20,00	20,04	20,06	20,06
Radoviš, Kavadarci	20,02	20,06	20,08	20,08
Veles, Prilep , Bitolj	20,04	20,08	20,10	20,10
Pirot , Kumanovo, Skoplje , Ohrid	20,06	20,10	20,12	20,12
Leskovac, Vranje, Tetovo, Debar	20,08	20,12	20,14	20,14
Zaječar, Knjaževac, Niš , Priština , Prizren	20,10	20,14	20,16	20,16
Kladovo, Negotin , Bor, Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,12	20,16	20,18	20,18
Paraćin, Kruševac , Peć	20,14	20,18	20,20	20,20
Jagodina, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Berane, Ulcinj	20,16	20,20	20,22	20,22
Požarevac, Smederevska Palanka, Čačak , Kolašin, Podgorica , Bar	20,18	20,22	20,24	20,24
Vršac , Alibunar, Kovin, Smederevo, Arandelovac, Užice, Pljevlja, Zelenika	20,20	20,24	20,26	20,26
Pančevo, Beograd , Valjevo, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,22	20,26	20,28	20,28
Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac , Foča	20,24	20,28	20,30	20,30
Kikinda, Bečej, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet, Pelješac	20,26	20,30	20,32	20,32
Senta, Bačka Topola, Kula , Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Korčula	20,28	20,32	20,34	20,34
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboj, Zenica, Hvar	20,30	20,34	20,36	20,36
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derventa, Jajce, Livno, Split, Brač, Vis	20,32	20,36	20,38	20,38
Slavonska Požega, Banja Luka	20,34	20,38	20,40	20,40
Podravska Slatina , Daruvar, Bosanska Gradiška, Prijedor , Nova Gradiška, Drvar, Knin, Šibenik	20,36	20,40	20,42	20,42
Virovitica, Biograd	20,38	20,42	20,44	20,44
Koprivnica , Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi otok	20,40	20,44	20,46	20,46
Zagreb , Čakovec, Varaždin , Slunj, Pag	20,42	20,46	20,48	20,48
Murska Sobota, Ormož, Krapina, Karlovac, Rab	20,44	20,48	20,50	20,50
Maribor , Ptuj, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,46	20,50	20,52	20,52
Rogaška Slatina, Rijeka , Pula	20,48	20,52	20,54	20,54
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Kopar, Rovinj	20,50	20,54	20,56	20,56
Jesenice , Gorica	20,52	20,56	20,58	20,58
Kranjska gora	20,54	20,58	21,00	21,00

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

»Shvatanje suštine teme ove knjige je štit protiv
hiljada zabluda koje preplavljaju hrišćanski svet.«
Džej Galmor

Tema VELIKE BORBE

u spisima
Duha Proroštva

Herbert Edgar Daglas

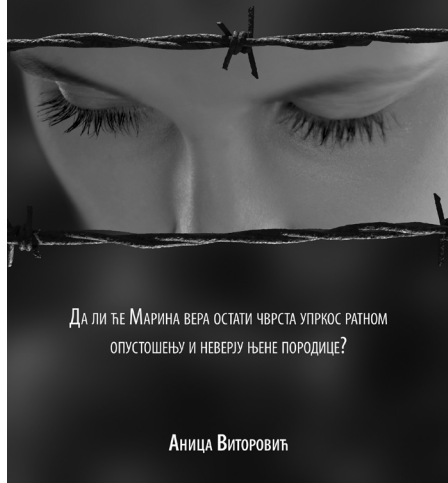

TEMA VELIKE BORBE U SPISIMA DUHA PROROŠTVA

Herbert Edgar Daglas

Ova knjiga predstavlja neiscrpan izvor iz koga ćete crpiti sveže misli i ličnu snagu. Ove stranice ne mogu se čitati kao stranice neke zbirke pripovedaka. A ipak, biće to najveća priča koja je ikada ispričana – priča o velikoj borbi između Boga i sotone. Zbog čega postoji taj sukob? Kako ta borba utiče na svakoga od nas čak i danas, u našem svakodnevnom životu? Šta Bog stvarno želi da postigne planom spasenja?

КОГА ДА СЕ БОЈИМ..?

ДА ЛИ ЋЕ МАРИНА ВЕРА ОСТАТИ ЧВРСТА УПРКОС РАТНОМ
ОПУСТОШЕЊУ И НЕВЕРЈУ ЊЕНЕ ПОРОДИЦЕ?

АНИЦА ВИТОРОВИЋ

КОГА ДА СЕ БОЈИМ?

Anica Vitorović

Kako možeš da pokupiš polomljene komade i kreneš napred, kada je život rasparčan i pretvoren u komadiće? Da li postoji nešto ili Neko, u koga zaista možeš da imaš poverenja i na koga možeš da se osloniš, da preživiš? Za Maru, život je bio stvarno ratno područje. Njeno istinito lično iskustvo vraća nas u tragično vreme ratom pogođene zemlje za vreme Prvog i Drugog svetskog rata.

Koga da se bojim je moćna knjiga koja će vas ohrabriti i pomoći vam ne samo da preživite, nego da ostvarite pobedu i steknete živo iskustvo sa Onim koji je zajedno sa vama u borbama života.

МОЈА ПРВА БИБЛИЈА – КОФЕРЋЕ

Tvrd povez
Format: 13x16 cm
60 strana
kolor

Biblija za najmlađe sa prelepim ilustracijama, prepričana jednostavnim i jasnim jezikom. Sadrži najpoznatije, verno opisane, biblijske izveštaje od Prve knjige Mojsijeve do Otkrivenja.

EVROAZIJSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Belorusija	66	28	3.706	9.318.000
Kavkaz	133	59	7.352	23.205.089
Istočna Rusija	80	39	4.815	6.289.645
Dalekoistočna unija	51	18	1.995	6.289.645
Moldavija	134	99	8.274	3.515.000
Južna unija	67	42	3.916	116.251.000
Zapadna Rusija	371	292	26.702	97.304.504
Pripojena polja				
Jermenija	19	11	820	2.965.000
Krimska misija	25	6	1.604	1.901.000
Gruzija	8	4	338	3.702.000
UKUPNO	954	598	59.522	291.750.000

PROJEKTI:

1. Centar uticaja za mlade, Minsk, Belorusija
2. Zdravstveni centar, Tskaltubo, Gruzija
3. Centar uticaja za porodice, Jerevan, Jermenija
4. Duhovni i društveni centar, Salehard, Rusija
5. Osnovna škola, Taškent, Uzbekistan